

THE LOWER SECONDARY
TAMIL GRAMMAR.

With Exercises

(Revised and Enlarged)

BY.

THE LATE P. VASUDEVA MUDALIAR,

TAMIL PUNDIT,

S. P. G. College, Vepery,

F. C. M. Boarding High School, Royapuram,

and published by his

SON

P V. KRISHNASAWMY MUDALIAR,

No. 4, Vencataramier Street,

Peddu Naick's Pettah, Madras.

PRINTED AT THE MEMORIAL PRESS,
44, Thumbu Chetty Street.

MADRAS.

1903.

Price Per Copy As. 4.

(Copy-Right Reserved)

பொருள் அட்டவணை.

எழுத்தியல் 5.

பக்கம்.

எழுத்துக்களின் வகை	5
எழுத்துக்களின் இனம்	9
ஆய்தவெழுத்து	11
'மாத் திரை	11
குற்றியலுகரம்	13
முற்றியலுகரம்	14
குற்றியலிகரம்	15
அஃபெடை	15
மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள்	17
மொழிக்கு ாற்றில் வரும் எழுத்துக்கள்	19
போலி	19
எழுத்துக்கள் ஏற்கும் சாரியை	21

பதவியல் 22.

பகுதி	25
விசுதி	28
இடைநிலை	37
சாரியை	40
சந்தி	41
விகாரம்	41

பெயரியல் 44.

சொல்லின் வகை	44
திணை	48
பால்	49
பால்பகா வஹிணைப்பெயர்	53
இடம்	54
வேற்றுமை	56
உருபுமயக்கம்	69
விகாரப்பட்டு உருபேற்கும் சொற்கள்	70
வேற்றுமை உருபுகொண்டு முடிபும் சொற்கள்	70
வேற்றுமை உருபுகள் ஏற்கும் சாரியை	72

வினையியல் 76.

வினைமுற்று	76
பெயரெச்சம்	83
வினையெச்சம்	85
தொழிற்பெயர்	90
வினையாலணையும் பெயர்	91
உடன்பாடு	95
எதிர்மறை	95
குறிப்புவினை	99
பொதுவினைகள்	104

இடையியல் 108.

தத்தம் பொருளைக்காட்டும் இடைச்சொற்கள்	108
மூவிடத்தும் வரும் அசைநிலை யிடைச்சொற்கள்	112

உரியியல் 114.

ஒரு குணத்தையும் பல குணத்தையும் காட்டும் உரிச்சொற்கள்	114
இடைச்சொற்களினின்றும் உரிச்சொற்களினின்றும் பெயர்ப்பகுபதங்களும் வினைப்பகுபதங்களும் பிறக்கு மென்பது	114

பொதுவியல் 115.

வழக்கு	115
வெளிப்படை, குறிப்பு	118
ஆகுபெயர்	120
செய்நிறைப் புணர்ச்சி	124
அலவழிப் புணர்ச்சி	127
இடைபிழை	140
திணை,பால் முதலிய ஏழும் ம பங்கிவரின் வருவாமென்பது	141
திணைபால் வருவமைதிகள்	143
இடவருவன மதி	145
காலவருவன மதி	146
அறுவகை	147
மரபு	148
ஒருபொருட் பன்மொழி	152

சொற்றொடரியல் 153.

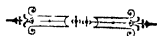
எழுவாய் பயனிலை செய்ப்படு பொருள்கள்	153
------------------------------------	-----

புணரியல் 155.

உயிரீற்றின்பின் உயிர் புணர்தல்	157
குற்றியலுகரத்திற்குப்பின் உயிர் புணர்தல்	158

சில முற்றியலுகரத்திற்குப்பின் உயிர் புணர்தல்	158
குற்றியலுகரத்தின் பின்னும் முற்றியலுகரத்தின் பின்னும் யகரம் புணர்தல்	159
மெய்யீற்றின்பின் உயிர் புணர்தல்	159
உயிரீற்றின்பின்னும் மெய்யீற்றின்பின்னும் வல்லினம் புணர்தல்	159
உயிரீற்றின்பின்னும் மெய்யீற்றின்பின்னும் மெல்லினமும் இடையினமும் புணர்தல்	162
உயர்திணைப்பெயர், பொதுப்பெயர்களின்பின் வல்லினம் புணர்தல்	163
அஃறிணைப்பெயரின்பின் வல்லினம் புணர்தல்	165
விளிப்பெயர் முதலியவற்றின்பின் வல்லினம் புணர்தல்	169
குற்றியலுகரப்புணர்ச்சி	172
ணகர, னகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி	178
லகர, ளகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி	180
வகர மகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி	182
எண்ணுப்பெயர்ப் புணர்ச்சி	185
திசைப்பெயர்ப் புணர்ச்சி	189
வடமொழிப் புணர்ச்சி	190

ஸ்ரீ இலக்கணச் சுருக்கம்.

எழுத்தியல்.

1. இலக்கணமாவது பிழை யில்லாமல பேசவும் எழுதவும் கருவியாகிய நூலாம்.

2. அது எழுத்தியல், பதனியல், பெயரியல், வினை பியல், இடையியல், உரியியல், பொதுவியல், சொற் றொடரியல், புணரியல் என ஒன்பது இயல்களாக வகுக்கப்படும்.

3. எழுத்தாவது சொல்லுக்கு முதற்காரணமாகிய ஒலியாம். ஒலி - சத்தம்.

எழுத்துக்களின் வகை.

4. அவ்வெழுத்து முதலெழுத்து, சார்பெழுத்து என இரண்டு வகைப்படும்.

5. உயிரெழுத்தும், மெய்யெழுத்தும் முதலெழு த்து என்று சொல்லப்படும்.

6. உயிர் மெய்யெழுத்தும், ஆய்தவெழுத்தும், குற்றியலுகரமும், குற்றியலிகரமும், உயிரளபெ டையும், ஒற்றளபெடையும் சார்பெழுத்து என்று சொல்லப்படும்.

முதலேழுத்துக்கள்.

உயிரெழுத்து.

7. உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டு:—அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஏ, ஐ, ஒ, ஒ, ஒள.

8. அவை குறில் நெடில் என இரண்டு வகையாம்.

9. குறில் ஐந்து:—அ, இ, உ, ஏ, ஒ. இவை குறற் றெழுத்து எனவும் பெயர் பெறும்.

10. நெடில் ஏழு:—ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஒள. இவை நெட்டெழுத்து எனவும் பெயர் பெறும்.

11. அ, இ, உ இம்மூன்றெழுத்துக்களும் ஒரு பொருளைச் சுட்டிச் காட்டுமபோது சுட்டெழுத்தெ ன்று சொல்லப்படும். சுட்டுதல் = குறித்தல்.

12. இவை அகச்சுட்டு, புறச்சுட்டு என இருவகை ப்படும்.

13. அகச்சுட்டாவது சொல்லுக்கு அகத்திலிருந டு ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டுமெழுத்தாம்.

அகம் - உள்ளிடம்.

(உ-ம.) அவன், அவள், அவர், அது, அவை; இவர், இவள், இவர், இது, இவை; உவன், உவள், உவர், உது, உரை.

14. புறச்சுட்டாவது சொல்லுக்குப் புறத்திலிருந டு ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டுமெழுத்தாம்.

புறம் - வெளி.

(உ-ம.) அப்புத்தகம், இம்மலை, உப்பொருள்,

15. உகரம் நடுவில் அல்லது பின்புறத்தில் உள்ள பொருளைச் சுட்டிச் செய்யுளில் வரும்.

16. இந்த மூன்று சுட்டெழுத்துகளும் அந்த, இந்த, உந்த எனத் திரிந்தும் வரும்.

(உ-ம்.) அந்த மனிதன், இந்தமரம், உந்தவீதி.

ஆசன், இரும்பு, உடம்பு என்பவைகளில் அகர, இகர, உகரங்கள் ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டாமையால் சுட்டெழுத்தாகா.

17. எ, யா, ஆ, ஒ, ஏ என்னும் இந்த ஐந்தெழுத்துகளும் வினாப் பொருளைத் தரும்போது வினாவெழுத்தென்று சொல்லப்படும். வினாவதல் = கேட்டல்.

18 இவை அகவினா, புறவினா என இருவகைப்படும்.

19. எ, யா சொல்லுக்கு முதலில் அகவினாவாகவும், புறவினாவாகவும் வரும்.

20. ஆ, ஒ சொல்லுக்குக் கடையில் புறவினாவாக வரும்.

21. ஏ - முதலில் அகவினாவாகவும், கடையில் புறவினாவாகவும் வரும்.

22. அகவினா சொல்லுக்கு அகத்திலிருந்து ஒரு பொருளை வினாவும் எழுத்துக்களாம்.

(உ-ம்.) எவன், எவள், எவர், எது, எவை; யாவன், யாவள், யாவர், யாது, யாவை; ஏவன், ஏவள், ஏவர், ஏது, ஏவை.

23. புறவினா சொல்லுக்குப் புறத்திலிருந்து வினாவும் எழுத்துக்களாம்.

(உ-உ.) எம்மாடு, யாங்ஙனம், கோவீர்தனா, கிருஷ்ணனோ, இராமனே.

பயிற்சி - 1.

1. அரசன், அணி, இருமபு, இடம் என்பவைகளில், அ-இ-என்ன எழுத்துக்கள்? இவைகளோடு சுட்டெழுத்துக்களக் கூட்டிக் கூறுக. அவைகள் என்ன சுட்டு என்று சொல்லப் படுமீ 2. அகரமும், இகரமும் அகச்சுட்டாய் வருதற்கு ஐந்தாறாம் எழுதுக. 3. செய்யுளுக்கே உரிய சுட்டெழுத்து எது? 4. சுட்டெழுத்துக்கள் மூன்றும் எவ்வாறு திரிந்துவருமீ 5. மொழிக்கு முதலில் வரும் வினாவெழுத்துக்கள் எவை? எந்நிலை வரும் வினாவெழுத்துக்கள் எவை? முதலிலும் கடையிலும் வரும் வினாவெழுத்து எது? 6. ஏலம், வந்தான் என்னும் மொழிகளோடு ஓர் வினாவெழுத்தைக் கூட்டிக் கூறுக. 7. அகவினாவுக்கு ஐந்துதாரண மெழுதுக. 8. யானே வந்தன, யாவந்தன, எருது வந்தது, எது வந்தது? இவ்வாக்கிப்பங்களில் வினாப் பெயர்களை எடுத்தெழுதுக. 9. வினாவெழுத்துக்களில் எது எவ்வாறு திரியும்? 10. அகவினாவாக வராத வினாவெழுத்துக்கள் எவை?

மேய்யெழுத்து.

24. மேய்யெழுத்துப் பதினெட்டு:—க்,ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன்.

இவை உடல், ஒற்று, புள்ளி எனவும் பெயர் பெறும்.

25. மெய்யெழுத்து மூன்று வகைப்படும். அவை வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம்.

26. வல்லினம் ஆறு :—க, ச, ட, த, ப, ற.

இவை வன்கணம், வலி எனவும் பெயர்பெறும்.

27. மெல்லினம் ஆறு :—ங, ண, ன, ந, ம, ன.

இவை மென்கணம், மெலி எனவும் பெயர்பெறும்.

28. இடையினம் ஆறு :—ய, ர, ல, வ, ழ, ள.

இவை இடைக்கணம், இடை எனவும் பெயர்பெறும்.

எழுத்துக்களின் இனம்.

29. இனமாவது எழுத்துக்கள் பிறப்பு வடிவு முதலியவற்றால் ஒத்திருத்தல்.

அசாரத்துக்கு இனம் ஆகாமத்துக்கு இனம் ற.

இ	...	ஈ	ச	...	ஞ
உ	...	ஊ	ட	...	ண
எ	...	ஏ	த	...	ந
ஐ	...	ஐ	ப	...	ம
ஒ	...	ஓ	ற	...	ன
ஒள	...	உ			

30. இடையினம் ஆறும் ஒரினமாம்.

பயிற்சி-2.

1. வல்லின நகரம் வருமபடி ஆறுசொற்கள் எழுதுக.
2. இடையின நகரம் வருமபடி ஆறுசொற்கள் எழுதுக.
3. தந நகரம் அல்லது பொதுநகரம் வருமபடி நான்குசொற்கள் எழுதுக.
4. லன்னகரம் அல்லது சிறப்பு நகரம் வருமபடி நான்கு சொற்கள் எழுதுக.
5. இனம்லலாத மெய் பெழுத்துக்களை எவ்வ?
6. ஐ, ஒ, ட, ம என்பவைகளுக்கு இனப்பெழுத்துக்கள் எவ்வ?
7. முதல்பெழுத்துக்கள் எவ்வ?

சார்பெழுத்துக்கள்.

உயிர்மெய்யெழுத்து.

31. உயிர்மெய்யெழுத்தாவது உயிரும் மெய்யும் கூடிப் பிறக்கும் எழுத்தாம்.

32 அது பதினெட்டு மெய்யின்மேலும், பன்னிரண்டு உயிரும் தனித்தனி ஏறத்தோன்றும் இருநூற்றுப் பதினானும்

அவை வருமாறு.

க	கா	கி	கீ	கு	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கௌ
ங	ஙா	ஙி	ஙீ	ஙு	ஙூ	ஙெ	ஙே	ஙை	ஙொ	ஙோ	ஙௌ
ச	சா	சி	சீ	சு	சூ	செ	சே	சை	சொ	சோ	சௌ
ஞ	ஞா	ஞி	ஞீ	ஞு	ஞூ	ஞெ	ஞே	ஞை	ஞொ	ஞோ	ஞௌ
ட	டா	டி	டீ	டு	டூ	டெ	டே	டை	டொ	டோ	டௌ
ண	ணா	ணி	ணீ	ணு	ணூ	ணெ	ணே	ணை	ணொ	ணோ	ணௌ
த	தா	தி	தீ	து	தூ	தெ	தே	தை	தொ	தோ	தௌ
ந	நா	நி	நீ	நு	நூ	நெ	நே	நை	நொ	நோ	நௌ
ப	பா	பி	பீ	பு	பூ	பெ	பே	பை	பொ	போ	பௌ
ம	மா	மி	மீ	மு	மூ	மெ	மே	மை	மொ	மோ	மௌ
ய	யா	யி	யீ	யு	யூ	யெ	யே	யை	யொ	யோ	யௌ
ர	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரொ	ரோ	ரௌ
ல	லா	லி	லீ	லு	லூ	லெ	லே	லை	லொ	லோ	லௌ
வ	வா	வி	வீ	வு	வூ	வெ	வே	வை	வொ	வோ	வௌ
ழ	ழா	ழி	ழீ	ழு	ழூ	ழெ	ழே	ழை	ழொ	ழோ	ழௌ
ள	ளா	ளி	ளீ	ளு	ளூ	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ	ளௌ
ற	றா	றி	றீ	று	றூ	றெ	றே	றை	றொ	றோ	றௌ
ன	னா	னி	னீ	னு	னூ	னெ	னே	னை	னொ	னோ	னௌ

33. இவை உயிர்மெய்க் குழில், உயிர்மெய் நெடி ல்
என இரண்டு வகைப்படும்.

34 உயிர் மெய்க்துறில் தொண் றூறு.

(உ-.) க் + ஈ = கி, க் + இ = கி, க் + உ = கு, க் + எ = கெ, க் + ஒ = கொ இயல்பிய மரற் பெயர் க் + நீ = மேவு நூறு குநிலை புற தனிதனி பற்றித் தொண்ணாறது வ காண்க.

35. உயிர்மெய்கெடில நூற்றிருபத்தாறு.

(உ-ம) ச + ஐ = சா, ச + ட = சீ, ச + வர + கு, ச + ஏ = சே, ச + ஐ = சை, ச + டு = சோ, ச + டுன = சொ இட பத்தியை மறக்காமையி ட்டெனும் எழு நெடியும் தனிதனி யெறி நூற் றிரபததா னுதல காண்க.

தமிழ்தம்.

36. ஆய்தம் குற்றெழுத்துக்குப்பின் னும் உயிரொழுத்தோடு சோரத வலலெழுத்துக்குமேலும் வராம.

(உ-ம.) அஃது, இஃது, எஃது, இருபஃது.

பயிற்சி-3.

1. உயிரமெய்யெழுத்து இருநூற்றுப்பதினை ஆனது எட்டடி? தெ, பூ என்னும் உயிரமெய்யெழுத்துக்களை உயர் நம மெய்யுமாகப் பிரித்துக்காட்டிக், 2. ஆயதவெழுத்து எவைகளைச் சார்ந்தது எவ்வகை நம? ப், சார்வெழுத்து என்பதற்குப் பொருள் என்ன?

பாக்கிஸா.

37. கண்ணிமைப்பொழுது அல்லது கைந்நொடிப் பொழுது ஒருமாதிரிகைகளவாம்.

38. உயிர் நெட்டெழுத்துக்கும், உயிர்மெய் நெட்டெழுத்துக்கும் தனித்தனி மாத்திரை இரண்டு.

39. உயிர்க் குற்றெழுத்துக்கும் உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்துக்கும் தனித்தனி மாத்திரை ஒன்று.

40. மெய்யெழுத்திற்கும் ஆயத்திற்கும் குற்றிய லுகரத்திற்கும் குற்றிய லிகரத்துக்கும் தனித்தனி மாத்திரை ஆரையாம்.

41. உயிரளபெடைக்கு மாத்திரை மூன்று.

42. ஒற்றளபெடைக்கு மாத்திரை ஒன்று.

அளபெடையிலும், பண்டமாற்றிலும், விநியிலும், இரகத்திலும், புலமபலிலும் உயிரெழுதகும் பெய்யெழுதகும் தமக்குச்சொன்ன மாத்திரையைச் சேர்த்து நீண்டொலிக்கும்.

பண்டமாற்றல் = ஒரு பண்டங்கொடுத்து மற்றொரு பண்டம் வாங்கல். புலமபல் = அழுதல்.

பயிற்சி-1.

1. மூன்று, இரண்டு, ஒன்று, அரை மாத்திரைகள் உள்ள எழுத்துக்கள் எவை? 2. மாத்திரைக்கு அவ்வென்னை?

43. உயிரெழுத்துக்களிலே உகரமும், இகரமும் சில இடங்களிலே தத்தம் மாத்திரையில் குறைந்து ஒலிக்கும். அந்த உகரத்துக்குக் குற்றிய லுகரம் என்றும், அந்த இகரத்திற்குக் குற்றிய லிகரம் என்றும் பெயராம்.

குற்றியலுகரம்.

44. தனிக்குறில் ஒழிந்த மற்றைய எழுத்துக்களோ ஈற்றுக்கயலெழுத்தாகத் தொடர்ந்து நிற்கும் சொற்களின் சுடைசியில் வல்லின மெய்யின்மேல் வரும் உகரம குற்றியலுகரம எனப்படும்.

45. கு, து என்னும் ஒரேழுத் தொடுமொழிகளின் உகரமும், பகு, பசு, அடு, அது, தபு, அறு என்பனபோன்ற குறிலிணை மொழிகளின் உகரமும், மொழியிறுதியில் வல்லின மெய்யின்மேல் வந்தாலும்தன் மாத்திரையிற் குறுகாமையால் குற்றியலுகரங்கள் ஆகா என்றனிக.

46. அக்குற்றிய லுகரம் நெடிற்றொடர், உயிர்த் தொடர், வற்றொடர், மென்றொடர், இடைத்தொடர், ஆட்தத்தொடர் என்று ஆறுவகைப்படும்.

47. நெடிற்றொடர் முதலில் நெட்டெழுத்தைப் பெற்று இரண்டெழுத்து மொழியாகவே வரும்.

(உ-ம்.) பாசு, காசு, பாடு, ஊது, ஆறு.

48. உயிர்த்தொடர் ஈற்றுக்கு அயலில் உயிரெழுத்தைப் பெற்று வருவது.

(உ-ம்.) மெழுகு, பிசுகு, வெள்ளாடு, ஓடாது, பாலாறு. *

49. வன்றொடர் ஈற்றுக்கு அயலில் வல்லினமெய்யைப் பெற்று வருவது.

(உ-ம்.) பாக்கு, பாய்ச்சு, நாட்டு, சாத்து, சீப்பு, நாற்று.

* ஈற்றுக்கயலில் ழ் ச் ள் ட் ள் என்னும் மெய்களின் மேல் உ-அ-ஆ-என்னும் உயிரெழுத்துக்கள் வந்தபைகாண்க.

50. மென்றொடர் ஈற்றுக்கு அயலில் மெல்லின மெய்யைப் பெற்று வருவது.

(உ-ம்.) ஆஞ்ச, பஞ்ச, வண்டு, பர்து, வம்பு, நன்று.

51. இடைத்தொடர் ஈற்றுக் கயலில் இடையின மெய்யைப் பெற்று வருவது.

(உ-ம்.) போழ்து, பெய்து, மார்பு, செப்பு.

52. ஆய்தத்தொடர் ஈற்றுக்கயலில் ஆய்தவெழுத தைப பெற்று வருவது.

(உ-ம்.) எஞ்சு, கஞ்சு, அஞ்சு, இஞ்சு.

முற்றியலுகரம்.

53. குற்றியலுகரம் ஒழிந்த மற்றைய உகரங்கள் எல்லாம முற்றியலுகரம் எனப்படும். *

(உ-ம்.) கு, சு, ரகு, பசு, படு, அது, அறு, உரினு, வேனு, விம்மு, மன்னு - வாபு, வாரு, நாலு, வாழ்வு, கொள்ளு - வல்லி-ள மெய்யின்மேலும், மெல்லி-ள மெய்யின்மேலும், இடையின மெய்யின்மேலும் மொழிக்கு இறுதியில் வராத முற்றிய லுகரங்கள்.

* எனவே முற்றியலுகரம் குற்றிய லுகரத்தைப்போலமொழிக்கு இறுதியிலேயே வரவேண்டும் என்னும்நியதியில்லாமல் மொழிக்கு முதல் இடை கடைகளில் மூவின மெய்களின் மேலும் வரும் என்பதாயிற்று. இன்னும் உ என்னும் உயிரும் கு,சு,ர முதலிய உயிர்மெய்களும் முற்றியலுகரங்களாம்.

(உ-ம்.) ஈடுவன், விடமுதல், சொல்லுதல்-மொழிக்கு இடையில் வந்த முற்றிய லுகரங்கள்.

உலகம், குடம், முடம், யுகம் - மொழிக்குமுதலில்மெய் போடு கூடாமலும், கூடியும் வந்த முற்றிய லுகரங்கள்.

குற்றியலிகரம்.

54. யகரம் வந்து புணரும்போது குற்றியலுகரம் இகரமாகத்திரியும். அது குற்றியலிகரம் எனப்படும்.

(1 - ம.) நாடு	+ யாது = நாடி யாது
வாரு	+ யாது = வாடி யாது
பாக்கு	+ யாது = பாக்கி யாது
குரங்கு	+ யாது = குரங்கி யாது
பொழுது	+ யாது = பொழுதி யாது
அத்து	+ யாது = அத்தி யாது

பயிற்சி-5.

1. குற்றியலுகரம், முற்றியலுகரம் என்பவைகளைக் குறிப்பிட்டு எவ்வாறு? 2. நெடி நெட்டிற்கு குற்றியலுகரத்திற்கு உயிர் தொட்கு குற்றியலுகரத்திற்குமே பெறவெண்ணா? 3. பி. பி. வரும் பொற்குணிகு குற்றியலுகரங்களையும் முற்றியலுகரங்களையும் எடுத்தெழுதி, அவற்றுள் குற்றியலுகரங்களுக்குத் தொடர்ந்து:—கடி, கழுது, கிலவு, திருட்டு, சங்கு, இது, இஃது, வாய்து, சென்று, விடு, வீடு, ஏழு, ஏறு, நிலலாது, நிறகுறது, வரவு, வரம்பு, வரகு. 4. தனிக்குறில் மொழியாகிய முற்றியலுகரம் இரண்டெழுதுக. 5. குறிலிணை மொழியாய் வல்லிணை மொழியின்மேல் வரும் முற்றியலுகரம் எழுதுக. 6. மெல்லிய மெய்யின்மேல்வரும் முற்றியலுகரம் மூன்றும், இனையின் மெய்யின்மேல்வரும் முற்றியலுகரம் மூன்றும் எழுதுக. 7. குற்றியலுகரம் எந்த எழுத்துக்குமுன் எவ்வாறு திரியும்?

அளபெடை.

55. அளபெடையாவது பாட்டில் ஒசை குறைந்த விடத்து நெட்டெழுத்தும், ங, ஞ, ண, ந, முதலிய மெய்யெழுத்துக்களும் தமமாத்திரையின் நீண்டொலிப்பது.

56. அது உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என இருவகைப்படும்.

உயிரளபெடை.

57. உயிரளபெடையாவது மொழிக்கு முதலிலும் இடையிலும், கடையிலும் நெட்டெழுத்தேழும் தம் மாத்திரையின் நீண்டொலித்து வருவதாம்.

அளபெடுக்கிற நெடிலுக்குப் பின் அதற்கினமாகிய குற்றெழுத்து அறிகுறியாக எழுதப்படும். அறிகுறி அற்கின்ற அடையாளம்.

(உ-ம்) ஆஅறு, பலாஅசு, நிலாஅ.

ஒற்றளபெடை.

58. ஒற்றளபெடையாவது மொழிக்கு இடையிலும் கடையிலும் ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள என்னும் பத்து மெய்களும், ஆய்தமும் தம்மாத்திரையின் நீண்டொலிப்பதாம்.

அளபெடுக்கின்ற இம் மெய்யெழுத்துக்களுக்குப் பின் அம்மெய்யெழுத்துக்களே அறிகுறியாக எழுதப்படும்.

(உ-ம்.) சங்கு, அண்ணம், மடங்குகலந்த, மனந்தூயர், எஃஃது.

பயிற்சி-6.

1. உயிரளபெடையில் எந்த எழுத்துக்கள் அளபெடுக்கும்? ஒற்றளபெடையில் எந்த எழுத்துக்கள் அளபெடுக்கும்? 3. சார்பெழுத்துக்கள் எவை? 4. அளபெடைகளில்

மறுசூரியாக எழுதப்படும் எழுத்துக்களோ உச்சரிக்காமா? உ. உரளபெட்டக்கும் புறவரவட்டைக்குப் பன்னொன்றுதான் எனப்படாதது.

மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள்.

59. பன்னிரண்டாயிரம் க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஞ, ற என்னும் பத்துமெய்யுமாய் இருபத்திரண்டுமுத்தும மொழிக்கு முதலில் வரும்.

(உ-ம்.) அணி, அணி, இர, உயம், உரல, உரகு, எரி, எண்ணு, உய, ஒன்று, லவச, லாவியம்.

60. பத்துமெய்களில் க, ச, த, ந, ப, ம என்னும் இவ்வாறு மெய்யும் பன்னிரண்டு உயிரீராகிங்கூடி மொழிக்கு முதலில் வரும்.

(உ-ம்.)

கடி, கால், கிழி, கீழ், குடி, கூடை, கண்ணடை, கேடு, கொடி, கோடு, கொலை, (கொறுமை.)

சண்டை, சாரம், சில, சீரகம், சுகம், சூது, செயல், சிசுதம், சசனக, சொல், சோதி, சொரியம்.

தமிழ், தாழை, திக்கு, தீமை, தட்டு, தூரம், தெரு, திசம், தையல், தொண்டை, தோசை, தொலை, (அதேவி)

நன்பு, நாடு, நிலம், நீலம், நுங்கு, நூல், நெல், நேற்று, நைதல், நொண்டி, நொன்பு, நொவி, (மான்.)

படி, பாடு, பிடி, பீடு, புலன், பூதம், பெயர், பேய், பையன், பொடி, போடு, பொலவம், (கடல்.)

மடி, மாடு, மின்னல், மீசை, முடி, முட்டை, மெத்தை, மேடு, மொழி, மோசம், மௌவல், (வனமல்லிகை.)

61. வாரமெய அ, ஆ, இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, ஒள, என்கிற எட்டியிரெழுத்தோடுகூடி மொழிக்கு முதலில் வரும்.

(உ-உ) அண்ட, வானழ, வீர்தை, வீடு, வெடி, வேட்டை, உடைய, உவ்வாலை.

62. யகரமெய அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஒள என்கிற ஆறு உயிரோடுகூடி மொழிக்கு முதலில் வரும்.

(உ-ம) யவனா, பாளை, யுகம், யுகம், 'யாகம், யொவன .

63. ஞகரமெய அ, ஆ, இ, எ, ஓ என்கிற ஐந்து உயிரெழுத்தோடுகூடி மொழிக்கு முதலில் வரும்.

(உ-ம.) ஞமலி, ஞலிய, ஞிம்து, ஞன, 'ஞொங்கிமற.

64. வகரமெய அசரவுயிர் ஒன்றோடுகூடி மூன்று அட்டெழுத்துக்கும யா, எ, என ஆம் வினாவெழுத்துக்களுக்கும் பின்னே வரும்.

(உ-உ.) அகவனம், இகவனம், உகவனம், யாகவனம், எகவனம். மனம்=ஐடம்.

65. உயிரோடுகூடி மொழிக்கு முதலில் வராத மெய்யெழுத்துக்கள் :—ட், த, ண், ன், ர், ல, ழ், ள்.

பயிற்சி-7.

- 1 மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள் எவை?
2. பன்னிரண்டியிரோடுகூடி மொழிக்குமுதலாகும் மெய்களெவை?
3. சில உயிர்க்கோடுகூடி மொழிக்கு முதலாகும் மெய்களெவை?
- 4 வகரம் எந்த உயிர்க்கோடுகூடி மொழிக்கு முதலில் வராது?
5. யகரம் எந்த உயிர்க்கோடுகூடி மெ

(உ-௨) விரிசுதிடம் = வைத்தியன், விரிசு = வைத்தியன்
 விரிசுதிடம் = வைத்தியன், விரிசு = வைத்தியன்
 விரிசுதிடம் = வைத்தியன், விரிசு = வைத்தியன்

70) அகரதந்தரகரம் என்ற உகரம் வந்தாலும் அகரம் வந்தாலும் உகரம் வந்தாலும் முதலில் அகரம் வரும்.

(உ-௩) விரிசுதிடம் = வைத்தியன், விரிசு = வைத்தியன்
 விரிசுதிடம் = வைத்தியன், விரிசு = வைத்தியன்

71. அகர நகரங்களுக்கும் முன் உள்ள அகரத்திற்கு ஐகரம் போலியாக வரும்.

(உ-௪) பசு = பசு, பசு = பசு, பசு = பசு
 பசு = பசு, பசு = பசு, பசு = பசு

72. சிலசொற்களின் முதலில் உள்ள நகரத்திற்கு அகரம் போலியாக வரும்.

(உ-௫) நாயிறு = நாயிறு, நாயிறு = நாயிறு, நாயிறு = நாயிறு
 மோழியிடப்போலி.

73. சில சொற்களின் நடுவில் உள்ள தகரத்துக்கு அகரம் போலியாக வரும்.

(உ-௬) பித்த = பித்த, பித்த = பித்த, பித்த = பித்த
 பித்த = பித்த, பித்த = பித்த, பித்த = பித்த

74. சிலசொற்களின் நடுவில் உள்ள நகரத்திற்கு அகரம் போலியாக வரும்.

(உ-௭)

நீர்திறு = நீர்திறு, சாயந்தான் = சாயந்தான்,
 உயந்தான் = உயந்தான், பாயந்தான் = பாயந்தான்.

75. தொடர்மொழி ஐகரத்திலுள்ள நகரத்துக்கு அகரம் போலியாகவரும்.

(உ-௮) ஐந்தான் = ஐந்தான், அரைநான் = அரைநான்.

மொழியிறுதிப்போலி.

76. அஃறிணைப்பெயரின் கடையிலுள்ள இரண்டு குறிலையடுத்த மகரத்துக்கு னகரம்போலியாகவரும்

(உ-உ.) மரம்=மரன். குளம்=குளன். கட. =கடன்.
நிலம்=நிலன். நலம்=நலன். டட்ட. =ட்டன்.

77. சில சொற்களின் கூடைசியில் உள்ள லகரத்துக்கு ரகரம் போலியாம்.

(ர-உ.) பந்தல=பந்தர். சாம்பல=சாம்பர்.

78. சில குற்றிய லுகரங்களுக்கு அர் போலியாகவரும்.

(ர-உ.) வண்டு=வண்டர். சுருட்ட=சுருட்டர்.

பயிற்சி-9.

1. முதற்போலி, இடைப்போலி, கடைப்போலிகளுக்கு இஃவிரணந்தாரணம் எழுதுக. 2. போலிப்பற்றுவரும் சூரநம்பலுகர மொழிகள் சில கூறுக. 3. பின் வரும் மொழிகளுக்குப் போலி அமைத்தெழுதுக:—அரசன், வயித்தியன், வைத்தான், நாண, யைந்தன், ஐந்து, ஒய்ந்தது, அறம், இடக்கு, ஷக்கு, மாது. 4. டட்டனம், கட்டடம், குழாம், ஏலம், என்னுட் அஃறிணைப்பெயர்களின் ஈற்றிலுள்ள மகரத்துக்கு னகரம் போலியாக வருமா? காரணத்துடன் விடைகூறுக.

எழுத்துக்கள் ஏந்தும் சாரியை.

79. மெய்பெழுத்துக்கள் அ என்னும் சாரியை பெறும்.

(உ-ம்.) க, வ, ச, ஞ, ட, ண இவை சாரியைபெறாமல்வரா.

80 உயிரநெடில காரமனனனுமசா

(- ம) ஆகாரம, ஈகாரம, ஊகாரம.

81. உயிராகுநிலும், உயிரமெயக குறினும் கரம
காரம எனகிற இரண்டு சாரியையும் பெறும.

(- ம) ஆகார, ஈகார, ஊகார, ககாரப

82. உயிரமெய நெடில் சாரியை பெறுது.

பயிற்சி-10.

1 சாரியை பெறுதற்கு எழுத்துக்கள எவை? 2 சாரியை பெறுத எழுத்துக்கள் எவை? 3 உயிராக்குநிலும், உயிரமெயக்குநிலும், உயிரநெடில, பெய-ஆவற்றிட சாரியைகளைப் புனர்த்தி எழுதுக 4 முதலெழுத்தும் சாரியெழுத்தும் கூடித் தனிதபபாஷையில் எழுத்துக்க எத்தனை?

பதவியல்.

1 எழுத்துக்கள் தனித்தாவது தொடராதாவது ஒரு பொருளைத் தெரிவித்தால பதமாம்

2. அது ஒரேழுத தொருமொழி, எழுத்துத் தொடரமொழி என இருவகைப்படும்.

3. ஒரேழுத தொரு மொழிகள் —

ஆ-ர-ஊ-ஏ-ஐ-ஔ-கா-கு-கூ-கக-கோ-ககன-தா-தீ-தூ-
து-தே-தை-நா-நீ-நே-நை-நொ-நோ-பா-பீ-பூ-பொ-பா-
பா-பீ-மூ-மே-மை-மோ-வா-வீ-வே-வை - வென - சா-சீ-சே-
சொ-பா எனனும் ஈரப்பததாறு.

4. எழுத்துத்தொடர் மொழிகள் :—

(உ-ம்.) அணி-அன்-அகன்-அலகன்.

5. அந்தப்பதம் பகாப்பதம், பகுபதம் என இருவகைப்படும்.

6. பகாப்பதமாவது சொல்லைப் பிரித்தலால் பகுதி, விசுதி முதலிய பயனில்லாமல் ஒரு பொருளைக் காட்டும் இசுதுதியாகிய சொல்லாம்.

7. அது பெயர்ப்பகாப்பதம், வினைப்பகாப்பதம், இடைப்பகாப்பதம், உரிப்பகாப்பதம் எனநான்கு வகைப்படும்.

(உ-ம்.) மண், மரம்—பெயர்ப் பகாப்பதம்.

வா, போ—வினைப் பகாப்பதம்.

மற்று, கொல்—இடைப் பகாப்பதம்.

உறு, தவ—உரிப் பகாப்பதம்.

8. பகுபதமாவது சொல்லைப் பிரித்தலால்பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் வேறு பொருள் உண்டாகி, ஒரு பொருளைத் தெரிவிப்பதாம்.

9. அது பெயர்ப் பகுபதம், வினைப் பகுபதம் என இருவகைப்படும். இடைச்சொல்லிலும், உரிச் சொல்லிலும் பகுபதங்கள் இல்லை.

(உ-ம்.) பொன்னன், மலையன்—பெயர்ப்பகுபதம்.

செய்தான், கொடுத்தான்—வினைப் பகுபதம்.

பகுபதவுறுப்பு.

10. பகுபத வுறுப்புகள் ஆறு. அவை:—

பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம்.

11. பகுபதம் இந்த ஆறு உறுப்புகளில் பகுதி, விசுதி என்னும் இரண்டு முதலியவைகளால் முடிந்து நிற்கும்.

(உ-ம்.)

கூனன்-கூன், அன் எனப்பகுதி விசுதி என்னும் இரண்டிறப்பால் முடிந்த பெயர்ப் பகுபதம்.

உண்டான்-உண், ட், ஆன் எனப் பகுதி, விசுதி, இடைநிலை என்னும் மூன்றுறுப்பால் முடிந்த வினைப் பகுபதம்.

உண்டான்-உண், ட், அன், அன், எனப்பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை என்னும் நான்குறுப்பால் முடிந்த வினைப் பகுபதம்.

விடித்தன்-விடி, த், த், அன், அன் எனப் பகுதி விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி என்னும் ஐந்துறுப்பால் முடிந்த வினைப்பகுபதம்.

கடந்தன்-கட, த், த், அன், அன் எனப் பகுதி முதலிய ஐந்துறுப்புடன், சந்தியால் வந்த தகரவல்லொற்று நகரமெல்லொற்றுகிய விகாரமும் பெற்று ஆறுறுப்பால்முடிந்த வினைப்பகுபதம்.

பயிற்சி - 11.

1. ஓரெழுத் தொருமொழி நான்கெழுதி அவைகளுக்குப் பொருள் கூறுக. 2. பகாப் பதமாவ தென்னை? 3. பகுபதம்

காராக வாதொற்கொனை? 4. பகுபத வறுப்புக்கொனை? 5. பகுபதங்கர் எந்த இரண்ட உறுப்புக்கர் இல்லாமலாமடியா? 6. பெயர்ப் பகுபதங்கர்கொருதுக. 7. முன்னு, நான்கு, ஐந்து, ஆறு உறுப்புக்களால் முடிந்த வினைப்பகுபதங்கர்கொருதுக.

பத்கி.

12. பகுதியாவது பகுபதங்களின் முதலில் நித்கும்பகாப் பதமாம்.

13. பெயர்ப் பகுபதங்களுட்குப் பெரும்பாலும் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறுவகைப் பெயர்ச் சொற்களும், சிறுபான்மை சுட்டிடைச் சொற்களும், எ-ஏ-யா என்னும் வினாவிடைச் சொற்களும், மத்திய - 14-ற முதல் இடைச்சொற்களும் பகுதியுடைய வரும்.

(உ-ம.)

பெயர் என், வில்லி-பொருளடியாகப் பிறந்தன.

பட்டணத்தான், தேசத்தா-இட டிய கப் பிறந்தன.

சுதையன், வெலிலான்-காலம் டியாகப் பிறந்தன.

கண்ணன், நெடுஞ் செவியன்-சினை டியாகப் பிறந்தன.

கரிபன், சிறியன்-குணமடியாகப் பிறந்தன.

காந்தையன், ஊணன்-தொழிலடியாகப் பிறந்தன.

அவன், இவன், உவன்-சுட்டிடைச்சொலடியாகப் பிறந்தன.

எது, ஏது, யாது-வினாவிடைச்சொலடியாகப் பிறந்தன.

மற்றையான், பிறன்-இடைச்சொலடியாகப் பிறந்தன.

மையீற்றுப் பதூி.

14. மை விசுதியை யுடைய * செம்மை முதலிய பண்புப் பெயர்கள் விசுதிப் புணர்ச்சியிலும் பதப் புணர்ச்சியிலும் பெரும்பாலும் விகாரப்பட்டுவரும்.

(உ-ம்.)

அணியன்—அண்மையின் மை விசுதிகெட்டது.

பெரியன்—பெருமையின் மை விசுதிகெட்டு, நடுவிலுள்ள உகரம் ஸுகரமாகத் திரிந்தது.

பாகி—பசுமையின் மை விசுதிகெட்டு, முதல் நீண்டது

ஆருயிர்—அருமையின் மை விசுதியும், நடுநின்ற உகரவுயிரும் கெட்டு முதல் நீண்டது.

அரும்பொருள்—அருமையின் மை விசுதிகெட்டு, பகரத்துக்கு இனமாகிய மகரம் தோன்றியது

பைர்தார்—பசுமையின் மை விசுதியும், நடுநின்ற சு - என் னும் உயிர்மெய்யும் கெட்டு முதல் அகரம் ஐகரமாகத் திரிந்து, தகரத்துக்கு இனமாகிய நகரம் தோன்றியது.

சிற்றன்னை—சிறுமையின் மை விசுதி கெட்டு, நகரமெய் இரட்டியது.

* மையீற்றுப்பண்புப் பெயர்களுக்கு நன்னூல் சூத்திரம்.

செம்மை சிறுமை சேய்மை தீமை

வெம்மை புதுமை மென்மை மேன்மை

திண்மை உண்மை நுண்மை இவற்றெதிர்

இன்னவும் பண்பிற் டகாநிலைப்பதமே.

15. வினைப பகுபதங்களுக்கு * கட-வா-முதலிய வினைச் சொற்களை அன்றி, சிறுபா ளமை பெயர் + சொல்லும், இடைச்சொல்லும், உரிச்சொல்லும் பகுதிநாச வரும்

(உ-ம்) கட - கடந்தான் } வினையடியாகப் பிறந்தன
வா - வந்தான் . }

சுந்திரா - சுந்தரித்தாள் } பெயரடியாக
கடக்கன - கடக்கணிக்ந்தாள் } பிறந்தன

கோ - கோன்றாள் } இடையடியாகப் பிறந்தன
நிகர - நிகராகாள் . }

சாஸ - சான்றார் } உரியடியாகப்பிறந்தன.
பாண - பாண்டான் . }

16. வினைப பகுதிகள் விகுதி முதலிய வந்து புணரும்போது இயல்பாயும் விகாரப்பட்டும் நிற்கும்.

(உ-ம்) தொழு - தொழுகான் } டகுதிகள் இயல்பாட
உழு - உழுதான் } நின்றன.
உண - உண்டான்
திற - திறுநார் }

* தெரிவினை வினைபகுதிகளுக்குச் சூத்திரம்.

கட வா மடி சீ விரி கூ வே ளவ

நொ போ வென உரிஞ உண் பொருந் திரும் தின்

தேய் பார் செல வென வாழ கேள் அஃகு என்று

எயதிப இருபான் மூன்றாம் ஈற்றவும்

செய யென் ஏவல் வினைப்பகுப்பதமே.

ஃ நிறைந்தான். . மாட்கிமைப்பட்டான்.

செல் - சேறல்
தா - தந்தான்
சா - சத்தான்
வா - வருகிறான்
விரவு - விராயினான்
கல் - கற்றான்
செல் - சென்றான்
கொணை - கொணர்ந்தான்

பகுதிகர் விசாரப்பட்டு
நின்றனர்.

பயிற்சி-12.

1. பெயர்ப் பகுபதங்கள் எந்த அறுவகைப் பெயர்களில்
எழியாகப் பிறங்கு? 2. மன்னன், பிறிது, எவன், யாவன்—
இந்தப் பகுபதங்கள் எவற்றின் அடியாகப் பிறந்தன? 3. அடி-
யில் வருபவைகளில் எந்தப் பண்புப்பெயர் எப்படி விகாரப்
பட்டன? விவரிக்க:—வெந்தீர், செப்ப (=செவந்த), சித்தன்,
சிறகு, தீயார், வெப்ப, கொடிப, ஊர், நிலர், பாசி. 4. பெயர்
அடியாகப் பிறந்த வினைப்பகுபதம் முன்றெழுதுக. 5. என்-
றான், போன்றான், சிகர்த்தான், ற்றார், சான்றார், மாண்டார்
(மாட்குடியுடையார்) இவற்றிற்குப் பகுதியென்னை? அவை
என்னசொற்கள்? பகுதி விகாரப்பட்டு வரும் சில வினைச்
சொற்களெழுதுக.

விதி.

17. விசுதுபாவது பகுபதத்தின் ஈற்றில் நிற்கும்
இடைச்சொல்லாம்.

18. அது பெயர் விசுதுயும், தொழிற்பெயர் விசுது
யும், பண்புப் பெயர் விசுதுயும், வினைமுற்று விசுது
யும், பெயரெச்சவினை விசுதுயும், வினையெச்ச வினை

விசுதியும், பிறவினை விசுதியும், எதிர்மறை வினைவிசுதியும் என எட்டு வகைப்படும்.

பெயர் விசுதிகள்,

19. அன் - ஆன் - மன் - மான் - ன் - ஆண்பாற்
பெயர் விசுதிகள். .

(உ-ம்.) பொன்னன், வானத்தான், வடமன், கோமான், பிறன்.

20. அள் - ஆள் - இ - ள் - பெண்பாற் பெயர் விசுதிகள்.
(உ-ம்.) குழையன், குழையாள், அரிசி, மகள்.

21. அர் - ஆர் - கள் - மார் - பலர்பாற்பெயர் விசுதிகள்.
(உ-ம்.) குழையர், குழையார், குருக்கள், குருமார், பிறா.

22. து - ஒன்றன்பாற் பெயர் விசுதி.
(உ-ம்.) அது, குழையது, குறுந்தானது.

23. வை - ஆ - வ் - பலவின்பாற் பெயர் விசுதிகள்.
(உ-ம்.) அவை, குழையன, அவ், இவ், எவ்.

24. தொழிற்பெயர் விசுதிகள்:—

தல் - அல் - ஆம் - ஐ - இ - வை - கை - கு - பு - வு -
தி - சி - வி - உள் - காடு - பாடு - அடம் - மதி - மை - து.

(உ-ம்.)

ஆகுதல் - தல்
ஆடல் - அல்
ஆட்டம் - ஆம்
கொலை - ஐ
வெகுளி - இ
பார்வை - வை

செய்கை - கை
போக்கு - கு
படிப்பு - பு
செலவு - வு
மறதி - தி
உணர்ச்சி - சி

கல்வி - வி
விக்குள் - உள்
சாக்காடு - காடு
கோட்பாடு - பாடு
சுட்டம் - அடம்
இறக்குமதி - மதி.

இவ்வகளில் மை - து விசுதிகள் முடிந்த விசுதிகளைப் பெற்று வரும் தொழிற் பெயர்கள் காண்காட்டா.

25. மை-விசுதி செய்தமை, செய்கின்றமை என இடைநிலை பெற்று இறந்த காலத்துக்கும், நிகழ் காலத்துக்கும் வரும்.

26. து-விசுதி அவர் நடந்தது-நடக்கிறது-நடப்பது என இடைநிலைபெற்று முக்காலத்துக்கும்வரும்.

27. பண்புப்பெயர் விசுதிகள்:—

மை - ஐ - பு - கு - நி - று - ஆம் - பம் - நர் - து - சி - ல்.
(உ - ம்)

க நுமை - மை

ரன்றி - நி

நன்னர் - நர்

தொலை - ஐ

நன்று - று

திது - து

மாண்பு - பு

நலம் - ஆம்

மாட்சி - சி

நன்கு - கு

துட்பம் - பம்

மழவு - உ

தேர்நிலை வினை விசுதிகள்.

படர்க்கை.

28. அன், ஆன் - ஆண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று விசுதிகள்.

(உ-ம்) நடந்தனன், நடந்தான்.

29. அள், ஆள்-பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று விசுதிகள்.

(உ-ம்.) வந்தனள், வந்தாள்.

30. அர், ஆர், ப, மார்-பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று விசுதிகள்.

(உ-ம்) செய்தனர், செய்தார், செய்ப, நடமார் = நடப்பார்

31. து, று - ஒன்றன்பாற் படாக்கை வினைமுற்று விசுதிகள.

(உ-ம) ஒடினது, ஒடினறு.

32. அ - பலவிற்பால் வினைமுற்றுவிசுதி.

(உ-ம்.) பார்த்தன .

33. உம - செய்யுமென் வாடிப்பாட்டுவினைமுற்று விசுதி.

(உ-ம) அவன்வரும-அவள்வரும-அடியரும-அவைவரும

தன்மை.

34. என், என், அல், அன - தன்மை யொருமை வினைமுற்று விசுதிகள.

(உ-ம.) உண்டனென், உண்டேன், உண்பல, உண்பன

35. ஆம், ஆம், எம, ஏம், ஒம்-தன்மைபபன்மை வினைமுற்று விசுதிகள.

(உ-ம.) கண்டனம், கண்டாம, கண்டெனம், கண்டேய, கண்டோம.

முன்னிலை.

36. ஆய், ஐ - முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று விசுதிகள.

(உ-ம்.) உண்டாய், உண்டனை, உண்கின்றனை, உண்பை.

37. இர், ஈர் - முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று விசுதிகள.

(உ-ம்.) பார்த்தனர், பார்த்தீர்.

38. க, இய, இயர்-வியங்கோள் வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) வாழ்க, வாழிய, வாழியர்.

39. ஆய் - ஏவலொருமை வினைமுற்று விகுதி.

(உ-ம்.) பாராய், லொடாய், காராய்.

40. உம், ஈர், மின்-ஏவற் பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) பாரும், பாரீர், பார்மின்.

தேரிநிலைப் பெயரெச்ச விதிகள்.

41. அ-இறந்த காலத்துக்கும் நிகழ் காலத்துக்கும் வரும் பெயரெச்ச விகுதி.

(உ-ம்.) செய்தமனிதன், செய்கிறமனிதன்.

42. உம் - எதிர்காலப் பெயரெச்ச விகுதி.

(உ-ம்.) செய்யும் மனிதன்.

தேரிநிலை வினையெச்ச விதிகள்.

43. உ - இ - ஆ - ய் - இறந்தகால வினையெச்ச விகுதிகள்.

(உ-ம்.) படித்து, ஓடி, படியா, ஆய், போய்-வந்தான்.

44. அ - நிகழ்கால வினையெச்ச விகுதி.

(உ-ம்.) வா, உண்ண, டோக - வந்தான்.

45. இன்-ஆல்-கால்-வான்-பான்-எதிர்கால வினையெச்ச விகுதிகள்.

(உ-ம்.) செய்யின், செய்தால், செய்தக்கால், செய்வான், உண்பான், கொடுப்பான்.

47. அள, ஆள் - பெண்பாற் குறிப்பு வினைமுற்று விசுதிகள்.

(உ-ம்.) அவள், அகத்தினள், அகத்தினான்.

48. அர், ஆர் - பலர்பாற் குறிப்பு வினைமுற்று விசுதிகள்.

(உ-ம்.) அவர், கரியர், கரியார்.

49. கு-து-று ஒன்றன்பாற் குறிப்புவினை முற்று விசுதிகள்.

(உ-ம்.) அது முக்கட்டி, வாலது, அற்று, இற்று, எற்று.

50. அ-பலவிற்பாற் குறிப்புவினைமுற்று விசுதி.

(உ-ம்.) அவை குழையன, பெரியன, அன்ன, இன்ன.

51. என், ஏன் - தன்மை யொருமைக் குறிப்பு வினைமுற்று விசுதிகள்.

(உ-ம்.) நான் குழையினன், குழையினன், நல்லேன்.

52. அம், ஆம், எம், ஏம், ஒம் தனமைப்பன்மைக் குறிப்பு வினைமுற்று விசுதிகள்.

(உ-ம்.) நாம் குழையினம், குழையினம், குழையினம், நல்லோம்.

53. ஐ, ஆய், இ - முன்னிலை யொருமைக் குறிப்பு வினைமுற்று விசுதிகள்.

(உ-ம்.) நீ கரியை, கரியாய், வில்லி, கண்ணி.

54. இர், ஈர் - முன்னிலைப்பன்மைக் குறிப்பு வினை முற்று விசுதிகள்.

(உ-ம்.) நீர் கரியிர், கரியீர், குழையீர், நல்லீர்.

பயிற்சி-14.

1. அர் - ஆர், அம் - ஆம், அங் - ஆங், இட்லிக்குதிகளை
வத்துக் குறிப்புவகைகள் எழுதுக. 2. அது முக்கட்டி, அது
அட்டாபூட்டு, அது பால்பாத்தல், அது மசகண்ணனது, அது
பொருது, அது பொறுது, அது கவிது, அது வலிது, அது அந்த,
அது இரம், உயர்நிலை முற்பாற்ற, அது நிலை இருபாற்ற—
இவைகளில் குறிப்பு வினைமுற்றுக்களுக்குப் பாறையும் வீரதி
பு கூறுக. 3. அ-எ-உ-ம்-இ-ஈ-இம-த விசுதிகளைவைத்துத்
புறப்பட வினைமுற்றுப் குறிப்புவினைமுற்றுப் எழுதுக.

55. குழிப்புப் பொருட்ச் விசுதிகள். அ-பு.

(உ: ம) கல்லை, கட்டளை, பெரிய, சிறிய—யணிதல்.

56 குறிப்பு வினையெச்ச விருதுகள். அ, உ.

(உ-ம்.) மெல்ல, பைய, கொடி, வெநிது—பேசினார்.

57. எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையெச்ச விகுதிகள்:-
 மி, து, ஆல், மல், மே.

(உ-ம்.) அன்றி, இன்றி, அல்லது, அல்லால், அல்லாமல், உலலாமல், அல்லாபே, இல்லாமே—செய்யார்.

58. எதிர்மறைப் பலவீனப்பாற் குறிப்பு வினாமுற்று
வினா - ஆ.

(உ-ம்.) தலைவ நடவா, பறவா, உண்ணா, வரா, பேரகா.

நடவா, பழவா என்பவைகளில் வகரமேய் இடைசிலை
தந்து, உடன்படு மெய்யாகிய சந்தி.

59. பிறவினை விசுதிகள். வி-பி-கு-சு-நி-து-பு-று.

(உ-ம்.) செய்வி, படிப்பி, போக்கு, பாம்பு, உருட்டு, நடத்து, எழுப்பு, பயிற்று.

60. எதிர்மறை விசுதிகள், இல்-அல்-ஆ.

(உ-ம்.) நடந்திலன், நடக்கவில்லை, நடக்கிலன்.

உண்ணலன், தின்னலன், உண்ணா, செய்யாள்.

இவற்றுள் இல் விசுதி இறந்தகால இடைநிலையோடும், நடக்கால இடைநிலையோடும் கூடிவரும்.

அல் விசுதியும் ஆ விசுதியும் இடைநிலையோடு கூடாதுபெரும்பாலும் எதிர்காலம் உணர்த்தியும், சிறுபான்மை முக்காலத்துக்கும் பொதுவாயும் வரும்.

61. எதிர்மறை யொருமை யேவல் விசுதி-ஏல்.

(உ-ம்.) உண்ணேல், கைவிடேல், விலக்கல், இகழேல்.

62. துணிவுப் பொருள் விசுதி-விடு.

(உ-ம்.) வர்துவிட்டான், முடித்தவிட்டான்.

63. தற்செயல் உணர்த்துமை விசுதி-கொள்.

(உ-ம்.) குத்திக்கொண்டான், அடித்துக்கொண்டான்.

64. தன்மைப்பொருள் விசுதி - மை.

(உ-ம்.) ஆண்மை, பெண்மை, பொன்மை.

65. செயப்பாட்டு வினை விசுதிகள், படு - உண்.

(உ-ம்.) அடிக்கப்பட்டான், அடியுண்டான், கட்டுண்டது.

66. பகுதிப்பொருள் விசுதிகள், இரு - இடு.

(உ-ம்.) எழுந்திருந்தான், உரைத்திருன்.

பயிற்சி-15.

1. குறிப்புப் பெயரெச்ச விகுதிகள் எவை? 2. மனம் - மூகம் - கரு மம் - செமம் - அழகு-தினமை—இவற்றிற்கு குறிப்புப் பெயரெச்சங்களை எழுதுக. 3. குறிப்பு வினையெச்ச விகுதிகளை எவை? 4. எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்ச விகுதிகளை எவை? 5. ஆ - எந்தக்கால வினையெச்சத்திற்கும், எந்த வினையுற்றுக்கும் விகுதியாக வரும்? 6. தாரணங் காட்டிக். 6. பிறவினை விகுதிகளை எவை? 7. எதிர்மறை விகுதிகளை எவை? 8. எதிர்மறை யொருமை ஏவல் விகுதி எது? 9. விம்-கொள்-மை-பட்-உண்-இரு-இம்-இவை என்ன விகுதிகள்? உதாரணங் காட்டிக்.

இடைநிலை.

67. இடைநிலையாவது பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் நடுவில் நின்று பெயர்ப் பகுபதங்களில் காலங் காட்டாமலும், வினைப்பகுபதங்களில் காலங்காட்டியும் வருவது.

68. அது பெயரிடைநிலை, வினையிடைநிலை என இருண்டு வகைப்படும்.

69. காலங்காட்டாத பெயர் இடைநிலைகள் வறுமாறு.

அறிஞர்	- ஞ் -	இடைநிலை
உலைஞன்	- ஞ் -	இடைநிலை
வலைச்சி	- ச் -	இடைநிலை
ஒதுவான்	- வ் -	இடைநிலை
வண்ணாத்தி	- த் -	இடைநிலை

70. தெரிநிலை வினைப்பகுபதங்களுக்கு வரும் காலங் காட்டும் இடைநிலைகள் மூன்று வகைப்படும்.

71. அவை:—இறந்தகால விடைநிலைகள், நிகழ்கால விடைநிலைகள், எதிர்கால விடைநிலைகள்.

72. * இறந்தகால இடைநிலைகள்: -த்-ட்-த்-இன்.

(உ-ம்.) செப்தார், உண்டார், திரோர், படினார், ஆயது, போயது, என மகாவிடை நிலை சிறப்பாண்மை வருட்.

73. \$ நிகழ்கால விடைநிலைகள்:—ஆகின்றது-கின்றது-கிறு.

(உ-ம்.) செப்பாவிற்றார், செபகின்றார், செங்கிறார்

74. ‡ எதிர்கால விடைநிலைகள், ப் - வ்.

(உ-ம்.) படிப்பார், செப்பவார்.

காலங்காட்டும் விருதிகள்.

75. இடைநிலைகளே யன்றி, பகுதிமெய் இரட்டிதனும் காலங் காட்டுதலும், விருதி காலங்காட்டுதலும் உண்டு.

சூ. தடற ஒன்று இன்னே ஐம்பால் மூவிடத்து
இறந்தகாலம் தரும் தொழில் இடைநிலை.

\$ ஆகின்ற கின்ற கிறு மூவிடத்தின்
ஐம்பால் நிகழ்பொழுது அறையினையிடை நிலை.

‡ ப வ் வ மூவிடத்து ஐம்பால் எதிர்பொழுது
இசைவினை இடைநிலையாம் இவை கிளவில.

76. கு-டு-று என்னும் எழுத்துக்களை இறுதியிலுடைய சிலகுறிலிணைப்பகுதிகள் விகாரப்பட்டு இறந்தகாலம் காட்டும்.

(உ-ம்.) புக்கான், தக்கான், நக்கான்—புரு, தரு, ஈரு.
விட்டான், நட்டான், ஆட்டான்—விடு, நடு, இடு.
உறறான், பெறறான், வசற்றான்—உறு, பெறு, செறு.
காலங்காட்டும் விருதிகள்.

77. உம்-என்னும்செய்யுமென் வினைமுற்று விசுதி நிகழ்காலமும், எதிர்காலமும் காட்டும்.

78 ப-மார் என்னும் படர்க்கைப் பலர்பால் விசுதிகளும், க-இய-இயர் என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்று விசுதிகளும், ஆய, உம், நர், மின் என்னும் பவல்வினைமுற்று விசுதிகளும் எதிர்காலங் காட்டும்.

79. உம்-என்னும் பெயரெச்ச விசுதி எதிர்காலமும், சிறுபான்மை நிகழ்காலமும் காட்டும்.

80. ஆ - இ - ய இந்த வினையெச்ச விசுதிகள் இறந்தகாலங் காட்டும்.

81. அ-என்னும் தெரிநிலை வினையெச்ச விசுதி மூன்றுகாலத்தையும் காட்டும்.

82. இன் - ஆல் - கால் - வான் - பான் என்னும் வினையெச்ச விசுதிகள் எதிர்காலங் காட்டும்.

இவைகளுக் குதாரணம் வினையியலிற் காண்க.

பயிற்சி-16.

1. பெயரிடைநிலைக்கும் வினை யிடைநிலைக்கும் பேத மென்னை? உதாரணங்களால் விளக்குக. 2. த்-ட்-ம்-இன்-ம் - ஆகின்ற—இவை எந்தகாலத்துக்குரிய இடைநிலைகள்? இந்த இடைநிலைகளை வைத்து வினையசொற்க ளெழுதுக. 3. இடைநிலை எவ்வித வேறு எந்த உறுபுகள் காலங் காட்டும்? 4. எப்படிப்பட்ட பகுதிகளில் மெய்யெழுத்திரட்டி, என்ன காலங் காட்டும்? உதாரண மெழுதுக? 5. காலங்காட்டும் வினைமுற்று விசுதிகளெவை? 6. காலங்காட்டும் பெயரெச்ச விசுதி யெது? 7. காலங் காட்டும் வினையெச்ச விசுதி யெவை? 8. முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்ச விசுதி யெது? 9. செய்யுமென் வாய்பாட்டு வினைமுற்று எந்தெந்த காலங்களுக்கு வரும்? 10. ஏவல்வினை எந்த காலத்துக்குரியது?

சாரியை.

83. சாரியையாவது பகுதியுடன் விசுதியும், இடைநிலைகளும், பெயர்ச் சொற்களோடுவேற்றுமையுறுபுகளும், பதத்தோடுபதமும் புணரும்போது அவைகளைச் சார்ந்துவரும் அன் முதலிய இடைச் சொற்களாம்.

84. அச்சாரியைகள் வருமாறு:—அன்-ஆன்-இன்-அல்-அற்று இற்று - அத்து-அம் - தம் - நம் - தும் - ஏ - அ - உ - ஐ - கு - ன் - ஆ.*

* துத். அன் ஆன் இன் அல் அற்றிற் தத் தம்
தம் நம் தும் ஏ அ உ ஐ கு ன்
இன்ன பிறவும் பொதுச்சாரியையே.

(உ-ம்) நடந்தனர், ஒதுபாறகு, வளமுக்கால, நொண்டி-
பல, பலவறறை, பதிமஹபதஹ, மாததை, புளியமரம், அகா-
கபம, எல்லா நமஸ்ஸம், எல்லா நமஸ்ஸம், கல்லா-
அகதநான், ராக்து, ஸகாலலுவார், ஹறை, உண்குயார்,
ஆக்கன்று, இல்லாத.

85. இச்சாரியைகளில் சில தனிமொழிகளிலும
வருவதுண்டு.

(உ-ம்) கோர், ஆர், மார், மன்றம், மலையம்.

பயிற்சி-17.

1. ஆர்-ஆர்-உ-உ-அதது-அ-உ-ர-குளா
னு சாரியைகள் வந்தன ததாரணங் காட்டுக. 2. சாரியை
உருவந்த தனி மொழிகளில் கூறுக.

சங்கீ

86 சந்தியாவது பகுதிகளும், விதிகளும், இ-
டைநிலைகளும், சாரியைகளும் புணரும்போது உண்-
டாகும தோன்றல திரிதல் கெடுதல் என்னும் புண-
ர்ச்சி விகாரங்களாம்.

(உ-ம்) படிக்கிறார் - இதைக்-சங்கீ.

பயிற்சி-18.

1 சந்தியாவதென்ன? உதாரணங் கூறுக.

விகாரம்.

87. விகாரமாவது வலித்தல் முதலிய வேறுபாடுகளேயாம்.

88. அவ்விதாரம் ஒன்பது வகைப்படும். அவை:—
வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல், விரித்தல்,
தொகுத்தல், முதற்குறை, இடைக்குறை, கடைக்-
குறை.*

89. வலித்தலாவது மெல்லினமெய் வல்லினமெய்
யாகவருவது.

(உ-ம்) குறுந்தாள் = குறுத்தாள்.

90. மெலித்தலாவது வல்லினமெய் மெல்லின
மெய்யாக வருவது.

(உ-ம்) தட்டை = தண்டை.

91. நீட்டலாவது குறில் நெடிலாக வருவது.

(உ-ம்) நிழல் = நீழல்.

92. குறுக்கலாவது நெடில் குறிலாக வருவது.

(உ-ம்) பாதம் = பதம்.

93. விரித்தலாவது புணர்ச்சியினால் அல்லாமல்
இல்லாத இடத்து எழுத்துத் தோன்றுவது.

(உ-ம்) விளையுமே = விளையும்மே.

94. தொகுத்தலாவது புணர்ச்சியினால் அல்லாமல்
உள்ள எழுத்து மறைந்து வருவது.

(உ-ம்) இல்லான் = இலான்.

* து. வலித்தல் மெலித்தல் நீட்டல் குறுக்கல்

விரித்தல் தொகுத்தலும் வரும் செய்யுள் வேண்டி
ஒருமொழி மூன்றுக் குறைதகம் அனைத்தே.

95 முதற் குறையாவது பெயர்ச்சொற்களின் முதலெழுத்துச் சூறைந்து வருவது

(உ-ம்.) தாயரைமலர் = கரைமலர்.

96 இடைக் குறையாவது பெயர்ச் சொற்களின் இடையில் உள்ள எழுத்துக்குறைந்து வருவது.

(உ-ம்.) ஒத்தி = ஷதி.

97. கடைக் குறையாவது பெயர்ச் சொற்களின் கடை குறைந்து வருவது.

(உ-ம்.) காலம் = கால்.

98 வலித்தல் முதலிய இவ்விகாரங்கள் அடி, தொடை முதலியவற்றைப் பற்றிச் செய்யுளில் வந்தாலு செய்யுள் விகாரமெனப்படும்.

99. பகுபத வறுப்புகளில் ஒன்றாகிய விகாரத்தில் இடைக்குறை யொழிந்த மற்ற எட்டுவகை விகாரங்களும் வரும்.

பயிற்சி-19.

1. விகாரமென்பதென்ன? 2. அது எத்தனை வகைப்படும்? 3. செய்யுள் விகாரங்களில் எது பகுபத வறுப்பிற்கு உராத? 4. வலித்தல்முதலிய ஒன்பதுவகைச் செய்யுள் விகாரங்களில் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொருதாரணமெழுதுக.

பெயரியல்.

1. சொல்லாவது இருதிணை ஐம்பாற்பொருள்களை மூன்றிடத்தும் உணர்த்தும் மொழியாம்.

மோல்லின் வகை.

2. அது பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என நான்கு வகைப்படும்.

3. பெயர்ச்சொல்லாவது பொருள், இடம், காலம், கிணை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப்பொருள்களின் பெயரைக் காட்டுவதாம்.

குணம், பண்பு என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

(உ-ம்) மரம், பட்டணம், மாதம், கிணை, கருமை, செத்தல்.

4. இந்த அறுவகைப் பெயர்களில் பண்புப்பெயர்மை - முதலிய விசுத்திகளையும், தொழிற்பெயர் தல்-முதலிய விசுத்திகளையும் பெற்றுவரும்.

பண்புப்பெயர் விசுத்திகளும் தொழிற்பெயர் விசுத்திகளும் பதவியல் 29-30-ம் பக்கங்களில் சொல்லப்பட்டன.

5. விசுத்திபெறாமல் வரும் பண்புப்பெயர்களும் சில உண்டு.

(உ-ம்.) சுவை, அன்பு, அழகு.

6. வினைச்சொல்லாவது ஒரு பொருளின் தொழிலைக் காட்டும் சொல்லாம்.

(உ-ம்.) வந்தான், போகிறான், இருப்பான்.

7 இடைச் சொல்லாவது பெயர்வினைகளை அடுத்து வரும் உம்-முதலிய சொற்களாம்.

(உ-ம்.) இராமனும்—ஆ — என்செய்வார்—ஆ
கிருஷ்ணனே—ஏ | ஒ ஓ கொடிது—ஒ ஓ.

8. உரிச்சொல்லாவது பெயர்வினைகளையடுத்து அவற்றின் குணத்தைக் காட்டும் சொல்லாம்.

(உ-ம்.) நனிபேதை-நனி | சால சைழத்தால்-சால.
உறுபொருள்-உறு | நனி திருநூல்-நனி.

9. இந்த நான்கு சொற்களும் இயற்சொல் சொல் என இரண்டிரண்டு வகைப்படும்.

10. இயற் சொல்லாவது படித்தவர்களுக்கும் படியாதவர்களுக்கும் பொருள் விளங்கும் சொல்லாம்.

11. திரிசொல்லாவது படித்தவர்களுக்கு மாத்திரம் பொருள் விளங்கும் சொல்லாம்.

(உ - ம்.)

பெயரியற்சொல்—கார், கிளி, மாதம், குதிரை.

பெயர்த்திரிசொல்—நறவு, கிள்ளை, மதி, பரி.

வினையியற்சொல்—போனார், எழுதினார், ஆண்டான்.

வினைத்திரிசொல்—படர்ந்தான், வரைந்தான், புரந்தான்.

இடையியற்சொல்—மரத்தால், மலையில், என்பவைகளிலுள்ள ஆல், இல் என்னும் உருபுகள்.

இடைத் திரிசொல்—மரத்தான், மலையிசை, என்பவைகளிலுள்ள ஆன், மிசை என்னும் உருபுகள்.

உரியியற்சொல் - அஃபு - அழகு.

உரித்திற்சொல்-சாஸ - கழி - ஈணி.

12 திசைச் சொல்லும் வடசொல்லும் என வேறு இரண்டுவகைச் சொற்களும் உண்டு.

13. திசைச் சொல்லாவது செந்தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்த கொந்தமிழ் நாடுகளிலிருந்தும், தெலுங்கு முதலிய வேறு பாஷைகளிலிருந்தும் தமிழில் வழங்கும் சொற்களாம். செந்தமிழ்நாடு=பாண்டியநாடு.

(உ - ம்.)

திசை - தர்ணை - அச்சன் - குதார் - பெற்றம் - செப்பு.

தமிழ் - தாய் - தந்தை - தோட்டம் - பசு - சொல்.

14 வடசொல்லாவது சம்ஸ்கிருதபாஷை மொழி தமிழில் வருவது.

(உ-ம்.) வட-பங்கஜம், சர்ட்பம், சிரய்த்தனம், அஸ்த், தமிழ் - தாமரை, பாமடி, முயலா, கை.

பயிற்சி-20.

1. பெயரை அறிந்துவரும் இடைச்சொல்லுக்கும், வினை அறிந்துவரும் இடைச்சொல்லுக்கும், நங்காங்கு தாரணம் எழுதாக. 2. நுணல், ஞாலம், நாவாய், பொருதான், புகல், ருள், வழத்தினன் இவைகள் என்ன சொற்கள்? இவை மருக்கு இயற்சொல் கூறுக 3. ஆல், ஒரி, இல்—இந்த இயற்சொற்களாகிய உருபிடைச்சொற்களுக்குத்திரிசொல் கூறுக. 4. சாஸச் செய்வார், ஈணி இனிது, கடிக்கமலம், கழிபெருங் கண்ணோட்டம், உறுமனத்தர்—இவைகளில் உரிச்சொற்க எவை? அவை எவைகளை யறித்து வந்தன? 5 திசைச்சொல்லுக்கும்

வடசொல்லுக்கும் தே தவென்ன? நாரணமெழுதக. 6. பிள்
வருபவைகளில் உள்ள வடபொழுதுக்குத் தமிழ்ச்சொற்கள்
அனைக்க:—சத்புருஷன் உத்தம காரியத்திலாக அருதினமுட
பெயர்த்தன அச்சப்பவேண்டும். தவிராணாயகனைத் தரிசு
யாமல சஞ்சலம் உற்றான். பத்திரன் இல்லையன்று அந்நக
விரதங்களை அனுட்டித்தான். மனிதருடைய ஆயுசு அற்பம.
மளக்கிலேசம் அவனைக் கொன்றது. வித்திபார்த்திக்கு வித்
தையில் கிரத்தை இருத்தலவேண்டும். மாதா திதா குரு இ
ர்களை அலக்ஷியம் செய்யலாகாது. தினேதினே அவன் செல்
வத்தில அபிவித்தியடைகிறான். அந்த ராஜனுக்கு ரதகஜ
து அபததிடிகளில் குறையிலலை.

15 பெயர்ச்சொல் இடுகுறிப் பெயர், காரணப்
பெயர், பொதுப்பெயர், சிறப்புப்பெயர் என நான்கு
வகைப்படும்.

16. இடுகுறிப்பெயராவது காரணமில்லாமல் ஒரு
பொருளுக்கு வழங்கும் பெயராம்.

(உ-ம்.) மரம், கல், பாதி, நெல்.

17. காரணப்பெயராவது காரணத்தினால் ஒருபொ
ருளுக்கு வழங்கும் பெயராம்.

(உ-ம்.) கணக்கன், கரியன், சிறுவன், காந்தாலி, செவிடி.

18. பொதுப்பெயராவது பலபொருளுக்குப் பொ
துவாக வழங்கும் பெயராம்.

(உ-ம்.) மரம், விலங்கு.

19. சிறப்புப்பெயராவது ஒரு பொருளுக்கே சிறப்பாக வழங்கும் பெயராம்.

(உ-ம்.) பலா, யானை.

பயிற்சி - 21.

1. பின்வருபவைகளில் இந்நிருபப்பெயர்களெவை? காரணப்பெயர்களெவை? மறை, மரக்கலம், கிளைஞர், எயிறு, ஏதிலார், இல்லார், காதலன், கவிமா, வெய்யோன், கைம்மா, வறையன், உள்ளம், பங்கஜம், பார், கார், மன்னர், கணக்கன், தள்ளார், மனைவி, மந்திரி, தலைவன், பழம், இலை, அறிஞர், பகலவன், அரங்கன், கரிபன், கிறுமி, பறவை, அவரி, வேதியன்.
2. பொதுப்பெயர்க்கும், சிறப்புப்பெயர்க்கும் முடிமூன் ஐதா ரணமெழுதுக.

20 பெயர்ச்சொல்லில் துணை, பால், இடம், வேற்றுமை என்று நான்கு பொருளை அறியவேண்டும்.

துணை.

21 துணை இரண்டு:—உயர்துணை, அஃறிணை.

உயர்துணை உயர்வாகிய சாதி. அஃறிணை உயர்வு அல்லாத சாதி அல் துணை என்பது அஃறிணையெனப் புணர்த்தது.

22. மனிதர், தேவர், ஆகிய இருவர்பெயரும் உயர்துணையாம்.

(உ-ம்.) கொற்றவன், பிரமன்.

23. மற்ற உயிருள்ள பொருள்களும், உயிரில்லாப் பொருள்களும் அஃறிணையாம்.

(உ-ம்.) விலங்கு, பறவை, கல், மரம்.

24. இருதிணைக்கும் பொதுவான பெயர்கள்.

(உ-ம்.) தாழ்ந்த - தாழ் - சாத்தல் - சாத்தி - உகாற்றல் - கொற்றி - ஆன் - பெண் - தாய் - தாய் - காவநர் - வீரகோ - அன்னை - விதா என்னும் படர்க்கைப் பெயர்களும், தாய்மை உபநா முன்னிலைப் பெயருமாகும்.

தந்தை இயன், தந்தை இய்வெருது, தாய் இயன், தாய் இப்பசு, சாத்தன் இயன், சாத்தன் இய்வெருது, சாத்தினிவல், சாத்தி இப்பசு என் இருதிணைக்கும் பொதுவாகவருதல் கணக, மற்றவைகளுமிப்படியே.

சூரியன் சந்திரன் என்றும் உயர்திணைப்பெயர்களைச் சூ - யன் - தித்தது, சந்திரன் உதித்தது, என் ஆற்றிணையாகக் கூறுதலு முண்டு.

பால்.

25. பால் ஐந்து:—அவை ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால்.

26. ஆண்பால்விசுதிகள் ஆன், ஆன், மன், மான், ன்.

(உ-ம்.) பொன்னன், பொருளான், வடமன், கோமான், நென்.

27. பெண்பால் விசுதிகள் - இ, அள், ஆள், ள்

(உ-ம்.) பொன்னி, குழையன், குழையான், மகள்.

28. பலர்பால் விசுதிகள்-அர்-ஆர்-கள்-மார்-ர்.

(உ-ம்.) குழையர், குழையார், குருக்கள், தேவிமார், பிறர்.

பலர்பாலாவது ஆடவர் என்பதிற்போல் ஆண்பாற் பன்மையையும், பெண்டிர் என்பதிற்போல் பெண்பாற் பன்மையையும், மக்கள், அவர், என்பவற்றிற் போல் அவ்விருவர் பன்மையையும் கொண்டு வருவது.

23. ஒன்றன்பால் விசுதி:—து.

(உ-ம.) குழைமது, அது.

24. பலவிற்பால் விசுதி:—வை, உள், அ, எ

(உ-ம.) குழைமவை, குதிரைகள், குழையன், அன்.

பால் அட்டவணை.

ஆண்பால்	பெண்பால்.	பலப்பால்.
குநடர்	குநடி	குநடர்.
பெரியவன்	பெரியவள்	பெரியவர்.
பாட்டர்	பாட்டி	பாட்டிட்டார்.
		பாட்டிதார்.
பேரன்	பேர்த்தி	பொன்மார்.
		பேர்த்திமார்.
பெருமான்	பெருமாட்டி	பெருமான்கள்.
		பெருமாட்டிகள்.
சிறுவன்	சிறுமி	சிறுவர்.
		சிறுமிகள்.
சீமான்	சீமாட்டி	சீமான்கள்.
		சீமாட்டிகள்.
தேவன்	தேவி	தேவர்.
		தேவிமார்.
தோழன்	தோழி	தோழன்மார்.
		தோழிகள்.
முடவன்	முடத்தி	முடவர்.
		முடத்திகள்.
மணவாளன்	மணவாட்டி	மணவாளர்.
		மணவாட்டிகள்.
பார்ப்பான்	பார்ப்பணி	பார்ப்பார்.
		பார்ப்பணிகள்.

பெயரியல்.

மருத்துவன்	மருத்துவச்சி	மருத்துவர்.
நம்பி	நங்கை	நம்பிமார்.
தமயன்	தமக்கை	தமயன்மா.
உழவன்	உழுத்தி	உழவர்.
வலைஞன்	வலைச்சி	வலைஞர்.
குறவன்	குறத்தி	குறவர்.
காதலன்	காதலி	காதலர்.
பண்டிதன்	பண்டிதை	பண்டிதர்.
சூஷ்டன்	சூஷ்டை	சூஷ்டர்.
தூர்க்குணன்	தூர்க்குணி	தூர்க்குணர்.
பாணன்	பாணத்தி	பாணர்.
அநுசன்	அநுசை	அநுசர்.
இந்திரன்	இந்திராணி	இந்திரர்.
சக்கரவர்த்தி	சக்கரவர்த்தினி	சக்கரவர்த்திகர்.

ஒன்றன்பால்.

பலவன்பால்.

அது

அவை - அவ்.

யாது

யாவை - யா.

எது

எவை - எவ்.

31. ஆண்பாலும் பெண்பாலும் பலர்பாலும் உயர் துணையாம்.

32. ஒன்றன்பாலும், பலவன்பாலும் அஃறிணையாம்.

33. இகரவிசுதி பெண்பாலையே அல்லாமல் ஆண்பாலையும் ஒன்றன்பாலையும் காட்டுவதுண்டு.

(உ-ம்,) ஆண்பால்.

ஒன்றன்பால்.

அவன் துறவி (துறவறமுடையவன்) நாம்காவி.

அவன் விஸ்லி (விஸ்லையுடையவன்) முக்காவி.

34. பால்காட்டும் விசுதிபெறாத ஆண்பாற் பெயர்
கள்:—நம்பி, ஆடே, விடலை, கோ, வேள், குரிசில்,
தோன்றல்.

35 பால்காட்டும் விசுதிபெறாத பெண்பாற் பெயர்
கள்:—தையல், மாது, நங்கை, மடந்தை, செவிலி,
மகடே.

பயிற்சி-22.

1. பெயர் சொற்களில் எந்த நான்கு பொருளை அறிய
வெண்டும்? 2. திணை யத்தலை? 3. மணிதருடைய உடலையும் உ
ரினையும் வேறுபடுத்தா அவை என்ன திணை? 4. ஆண்பாற்
பெயர் விசுதிக்கா எவை? 5. பெண்பாற் பெயர் விசுதிக்கா எவை?
6. பலர்பாற்பெயர் விசுதிக்கா எவை? 7. அஃறிணைப் பெயர்க
ளெங்குரிய பால்களும், அவற்றின் விசுதிக்களும் எவை? 8. அடி
பால்களும் பெயர்களுக்குத் திணையும் பாறும் கூறுகள்:—வடப
ன், கோமான், பிறன், பொன்னி, குருக்கன், மனுக்கன், கோக்
கள், குழைவது பெரியவை, அவ், முருகன், தருமன், 9. அடி
யில் வருவனவற்றிற்குப் பெண்பால் கூறுகள்:—சிறுவன், பேர
ன், மணவாளன், தோழன், சீமான், தேவன், முடவன், 10.
பிறன், மற்றவன், சிறியவன் இவைகளுக்கு ஒன்றன்பாலும்,
அது, எது, யாது இவைகளுக்குப் பலவின்பாலும் கூறுகள். 11.
இக்கவிசுதி என்னென்ன பால்களில் வரும்? வகைக்கு மூம்
மூன்றுதாரணம் எழுதுக. 12. விசுதிபெறாத ஆண்பால், பெ
ண்பாற் பெயர்களுவை?

36. அஃறிணையில் ஆண்பால் குறித்துவரும் பெ
யர்களும், பெண்பால் குறித்துவரும் பெயர்களும்
சில உண்டு. அவை வருமாறு:—

கீழ்க்கண்ட பெயர்கள்:—கடவார் - கலை-களித.
சே - கத - ஸ்ரீமது விபவ.

அடுத்த பெயர்கள்:—பதி - பிணை - பிடி -
புதி - புது - புதுமையார்.

பாட்பாட ஸ்ரீநினைப் பெயர்.

37. ஒன்றன்பால், பலவின்பால் விசுதுநனைப்
பொருத ஆற்றினைப் பெயர்களெல்லாம் பாலபகா
வெறினைப் பெயர்களாம் *

பாட்பாட நினைபெயர்—பாலபிரிந்தக் கடாத ஆர்
தன்னபெயர். (புதிப்பு ஆக்கும பாலபிரிந்தாக்கும பொ
பெயர்மல்.)

(-) உத, யா, கு, கா, கு, டா, மா, மலை.

உத இடிந்தது - இதுல உத ஒன்றன்பால் விசுதுநனை
காணு முடிந்தது மால் ஒன்றன்பால் உணர்ந்ததுவாத பால்
காணுநினைப்பெயர்.

உத இடிந்தது - இதுல உத பலவின்பால் விசுதுநனை
காணு முடிந்ததுபால் பலவின்பால் உணர்ந்ததுவாத பால்
காணுநினைப்பெயர்.

38. மொழிபிரண்டி:—ஒருமை, பன்மை.

39. ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பாற் பெயர்
கள் ஒருமையாம்.

40. பாலப்பால், பலவின்பாற்பெயர்கள் பன்மை
யாம்

ஆ, * பாட்பாட வெறினைப் பெயர்கள்பாற் பெயர்மை.

41. ஒன்று என்னும் எண்ணுப் பெயரிலிருந்து ஒருவன், ஒருத்தி என ஆண்பாற்பெயரும், பெண்பாற்பெயரும் வரும்.

42. ஒருவர் என்னும் சொல் உயர்திணை ஆண்பாஷுக்கும் பெண்பாஷுக்கும் பொதுவாய், பலர்பால் வினையைக்கொண்டு முடியும்.

(உ-ம்.) அந்தப் புருஷர்களில் ஒருவர் இவர்.

அந்த ஸ்திரீகளில் ஒருவர் இவர்.

43. இரண்டு, மூன்று முதலிய எண்ணுப்பெயர் சன பன்மையாகையால் அவைகளிலிருந்து ஆண்பாற்பெயரும் பெண்பாற்பெயரும் வரமாட்டா.

பன்மையாகவே வரும் உயர்திணைப்பெயரும் அஃறிணைப்பெயரும் பொதுப் பெயரும் வருமாறு:—மக்கள், மாந்தர், மன்பதை, பைஞ்சூள், பலர், சிலர் - பல - சில - எல்லாம்.

இடம்.

44. பெயர்கள் இடவகையால் தன்மைப்பெயர் முன்னிலைப்பெயர், படர்க்கைப் பெயர் என மூன்றுவகைப்படும்.

45. தன்மை யொருமைப் பெயர்:—நான், யான்.

46. தன்மைப் பன்மைப்பெயர்:—நாம், நாங்கள், யும், யாங்கள்.

47. முன்னிலை யொருமைப் பெயர்:—நீ,

48. முன்னிலைப்பன்மைப் பெயர்:—நீர், நீயிர், நீவிர், நீங்கள்.

49 தன்மைப் பெயரும் முன்னிலைப் பெயரும் எல்லாத் மதற எல்லாப் பெயர்களும் படர்க்கைப் பெயர்களாம்.

(உ-ப) மனிதன், வீடு, ஆவன்.

திணை இடங்களுக்கும் பொதுவான பெயர்.

50. எல்லாம் என்பது இருதிணைகளுக்கும் முன்றிடங்களுக்கும் பொதுவாய் வரும். *

(உ-ப.)	ஆவர்கள்	எல்லாம்.	நாம	எல்லாம்.
	ஆவர்கள்	எல்லாம்.	நீங்கள்	எல்லாம்.
			வீடுகள்	எல்லாம்.

பயிற்சி - 32.

1. பால்பகா விறிணைப் பெயரென்ப தென்னை? 2. மரம், குதிரை, நாய், ஆறு, கண், பல், கட்பல், பழம்—ஆவைகள் ஒன்றும் பொன்றும் ஒன்றன்பாலாகவும், பலவீன்பாலாகவும் வருப்படி சிறுவாக்கியங்கள் எழுதக. 3. தன்மைப் பன்மைப் பெயர்களாமை? 4. முன்னிலைப்பன்மைப் பெயர்களை எவை? 5. இருதிணைக்கும் முன்றிடத்திற்கும் பொதுவாகிய எல்லாம் என்பது பொதுப்பெயர் ஒவ்வொரு திணையிலும் ஒவ்வொரு திணைமயம் பொதுப்பெயர் ஒவ்வொரு திணையிலும் வருமபடி சிறுவாக்கியங்கள் எழுதக.

* கு. தன்மையான் நான் யும் நாமம்; முன்னிலை எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ;

அல்லன படர்க்கை; எல்லா மெனல் பொது.

வேற்றுமை.

51 வேற்றுமையாவது தன்னையேற்ற பெயர்ப் பொருளை வேறுபடுத்துவதாம்.

52. அது முதல் வேற்றுமை, இரண்டாம் வேற்றுமை, மூன்றாம் வேற்றுமை, நான்காம் வேற்றுமை, ஐந்தாம் வேற்றுமை, ஆறாம் வேற்றுமை, ஏழாம் வேற்றுமை, எட்டாம் வேற்றுமை என எட்டு வகைப்படும்.

பொருட்பெயர் முதலிய அறவுரைகள் பெயர்களுக்கும் வினாக்களையும் பெயருபாகிய எல்லாப் பெயர்களுக்கும் வேற்றுமைகளே வேற்றுவரும்.

53. முதல் வேற்றுமை யுருபு திரிபில்லாத பெயரேயாம்.

54. முதல் வேற்றுமைக்கு வேறுபெயர்கள்:—
எழுவாய் - சுர்த்தா - செய்பவன் - வினைமுதல்

55. முதல் வேற்றுமையின் சொல்லுருபுகள்:—
ஆனவன் - ஆனவள் - ஆனவர் - ஆனது - ஆனவை -
என்பவன் - என்பவள் - என்பவர் - என்பது - என்பவை.

இந்தச் சொல்லுருபுகளைப் பெறாமல் தனித்து வருவதே பெரும்பான்மையாம்.

56. வினைச்சொல்லையும் பெயர்ச்சொல்லையும் வினாச்சொல்லையும் கொண்டுமுடிவதே அதன் பொருளாம்*

* ஆ. அவற்றின், எழுவா யுருபு திரிபில் பெயரே
வினைபெயர் வினாக்கொளல் அதன் பயனிலையே.

(உ-ம்.) இரண்டாம் வந்தார் - வினையொண்டது.

கடவுள் ஒருவர் - பெயர்கொண்டது.

அவ்வாய் - வினையொண்டது.

இரண்டாம் வந்தார் } சொல்லுந், உத்தர.
மமதனது வந்தது }

பயிற்சி - 24.

1. முதல் வேற்றுமையின் உருபு என்ன? 2. அதற்குச் சொல்லுபவர்கள் எவை? 3. முதல் வேற்றுமைக்கு உதாரணம் கொடுக்க வேண்டுகிறார்களா? 4. முதல்கள், பொன்னு, முன்கள், பாரம், மன்கள்—இவற்றுடன் எழுவாய் உவந்த உதாரணம் கொடுக்க வேண்டுகிறார்களா? 5. எழுவாய் உவந்து உதாரணம் கொடுக்க வேண்டுகிறார்களா? 6. முதல்கள், பொன்னு, முன்கள், பாரம், மன்கள்—இவற்றுடன் எழுவாய் உவந்து உதாரணம் கொடுக்க வேண்டுகிறார்களா?

57. இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு:—இ.

58. அதன்பொருள் செய்யப்படுபொருளாம். அது ஆக்கல் - அழித்தல் - அடைதல் - நீக்கல் - ஒத்தல். உடைமை என அறுவகைப்படும். *

(உ-ம்.)

கோட்டையைக் கட்டினான்	...	...	ஆக்கல்.
மரத்தை வெட்டினான்	...	..	அழித்தல்.
பணத்தைப் பெற்றான்	...	...	அடைதல்.
சாப்பாட்டை நீக்கினான்	...	...	நீக்கல்.
வெள்ளையைப்போன்றது	...	...	ஒத்தல்.
பொருளை உடையான்	...	...	உடைமை.

* து. இரண்டாம் வந்தது பையே அதன்பொருள்

ஆக்கல் அழித்தல் அடைதல் நீத்தல்

ஒத்த உடைமை ஆதிபாசம்.

பயிற்சி - 25.

1. இரண்டாம் வேற்றுமைக்கு உருபும் பொருளுமெ
ன்ன? 2. செயப்பதிபொருள் எத்தனை வகைப்படும்? 3. மாம்
வளர்த்தான், குளம் வெட்டினான், பகைவரை வென்றான்,
புதையல் எடுத்தான், கிணறெடுத்தான், மலையை நிகர்த்தான்,
வீட்டைத் துறந்தான், கல்வி யுடையான், பொருளுடையான்,
அழகுடையான், புகழ்பெற்றான்—இவை என்ன பொருளில்
வந்தன?

59. மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள்:—ஆல்-
ஆன் - ஒடு - ஒடு.

60. பொருள்:—முதற்கருவி - துணைக்கருவி - இய
ற்றுதற் கருத்தா-ஏவுதற்கருத்தா-உடனிகழ்ச்சி. *

கருவி காரணம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.
(உ-ம்.) பொன்னாற்செய்த மோதிரம்—முதற்கருவி.

உளியினாற்செய்தமத்து—துணைக்கருவி.

தச்சனால் கட்டப்பட்ட கோவில்—இயற்றுதற்கருத்தா.

அரசனால் கட்டப்பட்ட கோவில்—ஏவுதற்கருத்தா.

உபாத்தியாயரோடு மாணக்கன் வந்தான்—உடனிகழ்ச்சி.

61. சொல்லுருபுகள்:—கொண்டு - உடன்.

(உ-ம்.) வாங்கொண்டு வெட்டினான்—கருவி.

அவனுடன் போனான்—உடனிகழ்ச்சி.

* து. மூன்றா வதனுருபு ஆல் ஆன் ஒடொடு

கருவி கருத்தா உடனிகழ் வதன்பொருள்.

62. ஆல் - ஆன் - கொண்டு, உருபுகள் கருவி கருத் தாப் பொருள்களுக்கும், ஒடு - ஒதி - உடன், உருபு கள் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளுக்கும் வரும்.

பயிற்சி - 26.

1. மூன்றாம் வேற்றுமை யுருபுகளாவை? சொல்லுந் பு என்னை? 2. பொருளென்னை? 3. ஆல், ஆன் உருபுகள் என்ன பொருளில் வரும்? ஒடு, ஒதி உருபுகள் என்ன பொருளில் வரும்? 4. உடன், கொண்டு என்னும் சொல்லுருபுகள் என்ன பொருள்களில் வருப? 5. கர்த்தாப்பொருள் எத்தனை வகைப் படும்? 6. கருவிப்பொருள் எத்தனை வகைப்படும்? அறத்தால் வருவதே இன்பம், என்கியலை மூன்றடி அடித்தான், அவனோடு மோதே, இது அரசனால் இடப்பட்ட கட்டளை, மூங்கிற் பாயி னும் பிரப்பம்பாய் நாணயமானது, கம்மாவாணம் செய்த சாவி ஒடித்தது, உருவத்தால் நீண்ட உயர் மரங்கள், ஆவின் பால் கற்றினால் கொள்க, இளத்தால் இகழப்பட்டிவர், பருவத்தால் அன்றிப்பழா, என்னு இது முடியாதகாரியம், கண்ணற் குரு டன், வாங்கொண்டு வெட்டினார், அவனுடன்போனார், தடி கொண்டு அடித்தான்—இவைகளில் உள்ள வேற்றுமை யுருபு களுக்குப் பொருள் கூறுக.

63. நான்காம் வேற்றுமை யுருபு:—கு.

64. பொருள்:—கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகுதி, அதுவாதல், பொருட்டு, முறை. *

* து. நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே

கொடை பகை நேர்ச்சி தகவது வாதல்

பொருட்டு முறையாதியி னிதற்கிதெனல் பொ ருளே

ஆதிவாதம் பொருளை முதற்காரண காரியப்பொருள் என்றும், பொருட்டுப் பொருளை நிமிததகாரண காரியப்பொருளென மூல கூறுவா.

(உ-ம)

கனக நாக சோழ போட்டான்	...	...	கொடை
பெட்டுடலை புனை	...	...	பலர்
இராமனுக்கு கச்ச நகன் இருஷணன்	...	...	பெயர்
கீட்டி ஈரக க்கு தகுத்தது	...	...	தகுதி
மோதிரத்துக்குட டொன்	...	...	உதவிதல்
கூலிக்கு வேலை செய்தான்	...	...	பொருட்டு
அவனுக்கு இவன் மகன்	...	...	முறை

65 பொருட்டுப்பொருளில் பொருட்டு, நிமிததம, ஆக, என்பவை சொல்லுருபுகளாக வரும்.

(உ-ம) தருமத்தின் பொருட்டுக் குளம் வெட்டினான். உத்தியோகத்தின் நிமித்தம் போனார். கூலிக்காக வேலை செய்தான்.

பயிற்சி - 27.

1. நான்காம் வேற்றுமைக்கு உருபும் பொருளும் என்ன?
2. சொல்லுருபுகள எவை? 3. அந்தச் சொல்லுருபுகள் என்ன பொருளில் வருப? 4. மனத்துக்கு நலனை சொல்லிடுப், கவ விக்கழகு கசடறமொழிதல், நலனுக்கு இரைத்தநீர், நெல்லுக்கு உப்பும, நீர்க்கு நுரைபும் உண்டு, இப்படிச் செய்கது உணக்குத் தகுதியா, கலப்பைக்கு மரம், பெருமைக்குத் தானம் கொடுத்தான், அந்னுக்கு உறவினர் பலர்—இவைகள் இன்னென்ன பொருளென வெணக்குறிக்க.

66. ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபு:—இல், இன்.
பொருள்:—நீக்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது *
(உ-ம்.)

மலைபடுவீழ் அருவி	நீக்கல்.
காக்கைகள் கறுப்புடை யது களாட்பழம்	ஒப்பு.
செய்யுடின் கிறக்தக் கலை	எல்லை.
கல்விற் பெரிவர் கடைர்	ஏது.

67. நின்னு-இருந்து என்னும் சொல்லுருபுள் நீ
ங்ஙம் பொருளில் வரும.

(-) ஊரின் று வந்தான்.

மெல்லகயிலிருந்து இறங்கினார்.

68 இல், இன் உருபுகள், போல-எனப் பொருள்
படுமபோது ஒப்புப்பொருளும், பார்ந்திலும்-காட்டி
லும், எனப் பொருள் படுமபோது எல்லைப்பொருளுந்
தும், ஆல்-எனப் பொருள்படுமபோது ஏதுப் பொரு
ளுமாம்.

(உ-ம்.)

தாமரை யில் சிவந்த முகம் (தாமரைபோல)	} ஒப்பு.
பாம்பின் சிறிஞன். (பாம்புபோல)	
நீ அவனின் மூவன் எல்லவன் (அவனைப்பார்க்கிலும்)	} எல்லை
அதனின் இது பெரிது அதைக்காட்டிலும்	
அவன் செல்வத்தில டெரியவன் (செல்வத்தினால்)	} ஏது
இராமன் அழகின் கிறந்தவன் (அழகினால்)	

* து. ஐந்தா வதனுரு பில்லும் இன்னும்

நீக்கல் ஒப்பெல்லை ஏதுப் பொருளே.

நீ இந்த எல்லைப்பொருளை நீங்கல்பொருள் என்றும்
சொல்லுவர்.

பயிற்சி - 8.

1. ஐர்தாம் வேற்றுமைக்கு உருபும் பொருளும் என்னே ?
 2. சொல்லுருபுகள் எவை ? அச்சொல்லுருபுகள் என்னபொருளில் வருகின்றன ? 3. வருதலின் வராமம் நன்று, குந்தத்தின் கரும்பு தின்றும்பாலும், குன்றின் வீழ் அருவி, மலையின் இழிவதோர் புனல், விசுமயிற்றுளி வீழின் நலம், மின்னின் முன்னும் அணி, அறிவிற்பெரிய அந்தணர், பூவிற்பொடிகுழல், மானின் மரும மாதர்—இவ்வகளிலுள்ள வேற்றுமை உருபுகளுக்குப் பொருள் கூறுக.

69. ஆறும்வேற்றுமையின் உருபு:-அது,ஆது,அ.

70. பொருள்:-தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை. *

71. தற்கிழமையாவது தன்னைவிட்டுப் பிரியாமலுள்ளது. பிறிதின் கிழமையாவது தன்னின் வேறாயுள்ளது.

72. தற்கிழமை ஐந்து வகைப்படும்:-பண்பு, உறுப்பு, ஒன்றன் கூட்டம், பலனினீட்டம், திரிபினுக்கம்.

* து. ஆறனொருமைக் கதுவும் ஆதவும்
 பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறுப்பு
 ஒன்றன் கூட்டம் பலவினீட்டம்
 திரிபினுக்க மாந்தற் கிழமையும்
 பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே.

(உ-ம்.)

பாவினது வெண்மை குணப்பண்புத்தற்கிழமை.
 இராமனது வரவு தொழிற்பண்புத்தற்கிழமை.
 இராமனது கால் உறுப்புத்தற்கிழமை.
 பசுக்களினது மந்தை ஒன்றங்கூட்டத்தற்கிழமை.
 பறவைகளினது கூட்டம் பலவினீட்டத்தற்கிழமை.
 செலவினது பொரி திரிபினுக்கத்தற்கிழமை.

73. உடம்பின் கிழமை மூன்று வகைப்படும்:—
 பொருள் டிடம், காலம்.

இராமனது பசு பொருள்பிறிதற்கிழமை.
 இராமனது வீடு இடப்பிறிதற்கிழமை.
 இராமனது நாள் காலப்பிறிதற்கிழமை.

74. உடைய-என்பது தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை
 இரண்டிற்கும் சொல்லுருபாக வரும்.

(உ-ம்.) இராமனுடைய கை தற்கிழமை.
 இராமனுடைய புத்தகம் பிறிதற்கிழமை.

75. வருமொழி ஒருமைப் பெயராய் வரும்போது
 ஆது உருபும், வருமொழி பன்மைப்பெயராய் வரும்
 போது அகரவுருபும் செய்யுளில் வரும்.

(உ-ம்.) தனது கை, தன கைகள்.

76 இவ்விடு எனது, அம்மரம் உனது, அச்சுதி
 ரை அவனது, என்பவைகளில் எனது, உனது, அவ
 னது என்பவைகள் ஆறனுருபேற்ற பெயர்களன்று.
 ஒன்றன்பாற்குறிப்பு வினைமுற்று எனக் கொள்க.

பயிற்சி-99.

1. ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுகளெவை? 2. கிழமைப் பொருள் எத்தனை வகைப்படும்? 3. தற்கிழமை, பிந்திழை கிழமை இவ்விரண்டிற்கும் பொருளென்ன? 4. தற்கிழமை எத்தனை வகைப்படும்? 5. பிந்திழை கிழமை எத்தனை வகைப்படும்? 6. உள்முதகம், அதுமேலார் தருமமே யன்று, ஆற்றுநீர், அதன் சரபம் நல்லதல்ல, தமதுர்க்குப் பொய்யினர், தற்கண்டுத் தூர், பக்காதுமமா, நாய்வால், நட்சத்திர ராகி, நஷ்டிகளின் தொகை யெண்ணவரிது—இவை இவ்வினின் கிழமைப்பொருள் என்று கூறுக. 7. மாடி அவனது, வீடு அனது, நிலம் எனது—இவைகளில் அவனது, உனது, எனது என்பனவகளை ஆறாம் வேற்றுமை என்றும், மாடி, வீடு, நிலம் என்பன ஆனைவகொன்ற முடிபுள் எச்சப்பெயர்களுள் வந்தன என்றும் சொல்லலா? இவ்வின்க அவனது, உனது, எனது என்பன என்னிசொந்தனர்?

77. ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் கண்-இல்-இடம் - மேல் - முன் - தலை - முதலியவைகளாம்.

78. பொருள்:—இடப்பொருள் *

* து. ஏழனுருபுண்ணதி யாகும்

பொருண்முத லானு மோரிரு கிழமையின்
இடஞப் பிற்தல் இதன்பொரு ளென்ப.

கண்கால் கடைஇடை தலைவாய் திசைவயின்
முன்சார் வலமிட மேல்கீழ் புடைமுதலு
பின்பாடகோதே முழைவழி புழி புளி
உள்ளகம் புறமில் இடப்பொரு ளுருபே.

(உ-ம்.) ஊர்க்கண் இருந்தான்.

ஊரில் இருந்தான் ----- இல்
அவனிடம் போனார் ----- இடம்
பகைவர்மேல் சென்றார் ----- மேல்
கதறாமுறையுள்ள கழுவிரக்கம்-முன்
நல்லாறொழுக்கின்றலை கின்றார் --- தலை

மற்ற உருபுகளையும் இப்படியே கூட்டிக் காண்க.

79. இந்த உருபேற்ற பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறுவகைப் பெயர்களும் வருமொழிப்பொருளாகிய தற்கிழமைக்கும் பிறிதின் கிழமைக்கும் இடமாய் நிற்கும்.

(உ-ம்.)

பணியில் ஒளி பொருட்பெயர்	தற்கிழமைக்கு	இடமாயிற்று
மரத்தில் பரவை	பிறிதின் கிழமைக்கு	,
ஊரில் வீதி	இடப்பெயர்	தற்கிழமைக்கு
ஆகாயத்தில் பருந்து	,	பிறிதின் கிழமைக்கு
மாதத்தில் நாட்காலப்பெயர்	தற்கிழமைக்கு	,
சித்திரையில் மாங்	}	பிறிதின் கிழமைக்கு
காய் பழுத்தது		
கடையில் விரல் சினைப்பெயர்	தற்கிழமைக்கு	,
கடையில் மோதிரம்	,	பிறிதின் கிழமைக்கு
கறப்பில் அழகு குணப்பெயர்	தற்கிழமைக்கு	,
நிலைமையில் செல்வம்	,	பிறிதின் கிழமைக்கு
ஆட்டத்தில் அபிசயம் தொழிற்பெயர்	தற்கிழமைக்கு	,
ஆட்டத்தில் பாட்டு	,	பிறிதின் கிழமைக்கு

பயிற்சி - 30.

1. ஏழாம் வேற்றுமைக்கு உருபுகளும் பொருளு மென்னை?
 2. இடப்பொருள் எவைகளுக்கு இடமா யிருக்கும்? 3. பின் வரும் ஏழனுருபுகள் இன்னகிழமைக்கு இடமாயின வெனக் கூறுக:—நாட்டின் கண் வாழ்வு, கழுத்தின்கண் மச்சம், மரத் தின் கண் காகம், அந்தமாதத்தில் நான், சித்திரையில் பூத்த மல்லிகை, விரலில் அணிந்த மோதிரம், ஆட்டத்தில் தூக்கம் வந்தது, ஆட்டத்தில் அபினயம்செய்தாள், யானைமேல்இருந்த வர், நல்லாருர் ஒருவர், நான்வருதையில் அவனைக்கண்டேன்.

80. எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள்:—பெய ரின் ஈறுதிரிதல் - ஈறுகெடுதல் - ஈறுமிகுதல் - ஈற் றய லெழுத்துத்திரிதல் - இயல்பாதல்.

81. பொருள்,—அழைக்கப்படு பொருள்.

எழுவாய்	விளி
(உ-ம்.) அம்மை	அம்மா—ஈறுதிரிதல்
அரசன்	அரசு—ஈறுகெடுதல்
மகன்	மகனே—ஈறுமிகுதல்
மகள்	மக்கள்
உலகத்தார்	உலகத்தீர்
மாரிலத்தார்	மாரிலத்தீர்
தம்பி	

} ஈற்றயல்பெழுத்து
 த்திரிதல்.
 இயல்பு.

- * து. எட்டனுருபே பெய்துபெயர்ந்தின்
 திரிபு குன்றல் மிகுதல் இயல்பு அபல்
 திரிபு மாம்பொருள் படர்க்கை யோரைத்
 தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே.

82. பொதுப்பெயரின் கடைவிலுள்ள ஐகாரம் ஆ-
என்றும், ஆய்-என்றும் திரியும்.

(உ-ம்.) அன்னை—அன்னா. பின்னை—பின்னாய்.

83. உயர்திணை அஃறிணைப் பெயர்களின் எழ்று
ஐகாரம் ஆய் எனத்திரியும்.

(உ-ம்.) நங்கை - நங்காய். நாரை - நாராய்.

மங்கை - மங்காய். தேரை - தேராய்.

84. சில ஆண்பாற் பெயர்களுக்கு ஈறு கெட்டு
அயல் நீளுதலும், அதனோடு ஓகாரம் மிகுதலும்,
ஏகாரம் மிகுதலும், ஈறுகெட்டு அயல் அகரம் ஏகா
ரமாதலும் உருபாம்.

(உ-ம்.)

அப்பன் - அப்பா.	}	ஈறுகெட்டு அயல் நீளல்.
அண்ணன் - அண்ணா.		
அப்பன் - அப்பாவோ.	}	ஈறுகெட்டு அயல் நீண்டு ஓகாரம் மிகுதல்.
அண்ணன் - அண்ணாவோ.		
அப்பன் - அப்பாவே.	}	ஈறுகெட்டு அயல் நீண்டு ஏகாரம் மிகுதல்.
ஐயன் - ஐயாவே.		
ஐயன் - ஐயே.	}	ஈறுகெட்டு அயல் அகரம் ஏகாரம் ஆதல்.
அண்ணன் - அண்ணே.		

ஓகாரம் மிகுதல் புலம்பலுக்கே கொள்க.

85. விளி வேற்றுமை அண்மை விளி, சேய்மை
விளி என இரண்டுவகைப்படும். அண்மை = சமீபம்,
சேய்மை = தூரம்.

86. அண்மை விளி இயல்பாய்வரும். சேய்மை விளி முன்சொன்ன விகாரங்களைப் பெற்றுவரும்.

(-ம்.) தம்பி - அண்மைவிளி; தம்பீ, அப்பா-சேய்மைவிளி.

87. விளி வேற்றுமை பெறாத பெயர்கள்:—சுட்டுப் பெயர், வினாப்பெயர், தான்-தாம்-தாங்கள்-எல்லாம்-பல-சில - மற்றையோன் - பிறன், தன்மைப் பெயர், முன்னிலைப் பெயர். *

பயிற்சி-31.

1. எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை? 2. எட்டாம்வேற்றுமைக்கு வேறுபெயர் என்ன? 3. அது ஈறு திரிந்து வருதற்கு இரண்டுதாரணமும், ஈறுகட்டு வருவதற்கு மூன்று தாரணமும், ஈறு மிகுந்து வருதற்கு நான்குதாரணமும், எழுதுக. 4. ஈற்றயல் திரிந்து வருதற்கு மூன்றுசாரண மெழுதுக. 5. ஐகார வீற்றுப் பொதுப்பெயர் எவ்வாறு திரியும்? 6. ஐகார வீற்று உயர்திணைப் பெயரும் அஃறிணைப்பெயரும் எவ்வாறு திரியும்? 7. ஈறுகெட்டு அயல் நீளும் சில விளிப்பெயர் கூறுக. 8. ஈறுகெட்டு அயல் நீண்டு, ஓகாரமாவது ஏகாரமாவது மிகும் சில விளிப்பெயர் கூறுக. 9. ஈறுகெட்டு அயல் அகரம் ஏகாரமாகும் சில விளிப்பெயர் கூறுக. 10. ஓகாரம் எப்போது மிகும்? 11. விளி எத்தனை வகைப்படும்? அண்மை விளி எவ்வாறு வரும்? சேய்மை விளி எவ்வாறு வரும்? 12. விளி பேலாத பெயர்க ளெவை?

* து. நுவ்வொடு வினாச்சுட்டுற்ற னளர

வைதுத் தாந்தான் இன்னன விளியா.

பெயரியல்.

உருபுமயக்கம்.

88. உருபு மயக்கமாவது ஒரு வேற்றுமை யுரு /
நிற்றற்குரிய விடத்து மற்றொரு வேற்றுமை யுரு /
வருவது.

ஆவ்வுருபைப் பொருளுக்கு இசைந்த உருபாகத்
திரித்துக்கொள்ள வேண்டும். *

(உ-ம்.) காலத்தினுள் செய்தக ள்றி - இதில் கண்ணுருபு
நிறைந்திரிய இடத்தில் ஆல் உருபு வந்தது.

மணமுது ான்ற காணாநகிழைக்கு - இதில் கண்ணுருபு நிற
நிறைந்திரிய இடத்தில் குட்டி ருபு வந்தது.

89 ஒரு வேற்றுமைப் பொருள் மற்றொரு வேற்
றுமை யுருபோடு தகுதியாய் வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.)

கொற்றனோடு கூடினா ள், இங்கேசெயப்படுபொருள் மூன்
றுருபோடு வந்தது.

சென்னைபை நீங்கினான்-இங்கே நீங்கற்பொருள் இரண்ட
னுருபோடு வந்தது.

மதுரைக்கு வடக்குச் சிதம்பரம்-இங்கே எல்லைப்பொரு
ள் நான்கனுருபோடு வந்தது.

பயிச்சி-32.

1. உருபு மயக்கமென்பதென்னை? இரண்டுதாரணமொழுக.
2. செயப்படுபொருளும், நீங்கற்பொருளும், எல்லைப் பொரு

* சூ. யாதனுருபிற் கூறிற் றாயினும்

பொருள் செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

ரும், கீர்த்தாப்பொருளும் எந்தத்த வேற்றுமைகளில் வரு-
உதாரணங் காட்டுக.

90. தன்மைப் பெயரும், முன்னிலைப் பெயரும்,
தான், தாம் என்னும் படர்க்கைப் பொதுப்பெயரும்
பொண்டாவது முதலியவேற்றுமைகளை ஏற்கும்போ-
து என், எம் முதலியவாக விகாரப்படும்.

(உ-ம.) யான்	என்னை	என் எனத்திரிந்தது
யாம்	எமமால்	எம் ”
யாங்கள்	எங்களுக்கு	எங்கர் ”
நான்	நமமில்	நம் ”
நீ	உனது-நினது	உன்-நின் ”
நீர்	{ நும்மிடத்தில் நும	”
	{ உம்மிடத்தில் உம	”
நீங்கள்	உங்களை	உங்கள் ”
தான்	தன்னை	தன் ”
தாம்	தமமை	தம ”
தாங்கள்	தங்களை	தங்கள் ”

91. நீயிர் - நீவிர் - நான் - என்பவைகள் எழுவா-
ய்வேற்றுமை தவிர மற்ற வேற்றுமைகளுக்குவரா.*

92. எல்லைப் பொருளில் வரும் இன் என்னும் ஐ-
ந்தாம வேற்றுமை உருபும், ஆறாம வேற்றுமை உரு-
பும் பெயர்ச் சொல்லைக்கொண்டு முடியும்.

(உ-ம.) சென்னையின் தெற்கு திருவலிக்கேணி.
மரத்தினது கிளை.

* து. நீயிர் நீவிர் நான் எழுவாய் அலபெரு.

93. மற்ற வேற்றுமை யுருபுகள் வினைச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும், விளிப்பெயர் ஏவல் வினையைக் கொண்டு முடியும்.

(உ-ம்.)

சுதிரை ஓடினது.

பழத்தைத் தின்றான்.

சரப்பால் அடித்தான்.

ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தான்.

பட்டணத்தினின்றவந்தான்

வீட்டிலிருக்கிறான்.

அண்ணா வர்.

94. நான்காம் வேற்றுமை உருபும், ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் வினையோடு கூடிவரும் பெயர்ச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும். *

(உ-ம்) கோய்க்குக் கொடுக்கும் மருந்து.

பள்ளிக் கூடத்தில் இருக்கிற பிள்ளைகள்.

பயிற்சி-33.

1. இரண்டாவது முதலிய உருபுகளை ஏற்காத பெயர்களைவை? 2. யான், நீ, தாங்கள்—இவை உருபுகளை ஏற்கும் பொது எவ்வாறுவிகாரப்படும்? 3. பெயர்ச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும் வேற்றுமை உருபுகள் எவை? 4. எந்தவேற்றுமையுருபுகள் வினையைக் கொண்டு முடியும்? 5. எவை வினையோடு பொருந்திய பெயரைக் கொண்டு முடியும்? 6. விளிப்பெயர் என்ன வினையைக் கொள்ளும்?

* நு. எல்லை இன்னும் அதுவும் பெயர்கொளும்

அல்ல வினை. காளும நான்கேழ் இருமையும்

புல்லும் பெரும்பாலும் என்மனார் புலவர்.

95. எழுவாய் வேற்றுமையும், வினிலேற்றுமையும் தவிர மற்ற வேற்றுமைகள் இன், அன், அ, அத்து, அற்று என்னும் சாரியைகளில் ஒன்றைப் பெறும் வரும்.

(உ-ம்.) கையின—இன்	மரத்தை—அத்து.
அதனை—அன்	அவற்றில்—அற்று.
எனக்கு—அ.	

96. மகர வீற்றுப் பெயர்கள் உருபேற்கும்போது மகரங்கெட, அத்துச் சாரியை பெறும். பெறுமிடத்து சாரியை முதல் அகரம் கெடும்.

(உ-ம்.) குளத்தை, மனத்தை, படாத்தை, குழாத்தை.

97. மகர வீற்றுப் பெயர் அத்துச் சாரியையுடன் இன்சாரியையும் பெறும்.

(உ-ம்.) பலம் + அத்து + இன் + ஐ = பலத்தினை.

இடம் + அத்து + இன் + ஆல் = இடத்தினால்.

98. எல்லாம் என்பது மகரம் கெட அற்றுச்சாரியையும், உருபுக்குப்பின்னால் உம் என்னும் இடைச்சொல்லையும் பெறும்.

(உ-ம்.) எல்லாவற்றையும் - எல்லாவற்றாலும்.

99. எல்லாம் என்பது அற்றுச் சாரியையுடன் இன்சாரியையும் பெறும்.

(உ-ம்.)

எல்லாம் + அற்று + இன் + ஐ + உம் = எல்லாவற்றினையும்.

எல்லாம் + அற்று + இன் + கு + உம் = எல்லாவற்றிற்கும்.

100. கு-று க்களையுடைய நெடிற்றொடர்க் குற்றிய லுகரமும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றிய லுகரமும் வேற் றுமை யுருபேற்கும்போது அக்குற்றிய லுகரம் ஏறி யிருந்த மெய்கள் இரட்டும்.

(உ-ம்.) காடு—காட்டை	ஆறு—ஆற்றை
நாடு—நாட்டை	சே—சேற்றை
குறி—குறிட்டை	வயி—வயிற்றை
தவி—தவிட்டை	கயிறு—கயிற்றை

101. எண்ணைக் குறிக்கும் ஆறு என்பது அவ் வாறு இரட்டாது.

(உ-ம்.) ஆறை - ஆறல் - ஆறுக்கு - ஆறினின்று.

102. தன்மைப் பெயரும், முன்னிலைப் பெயரும், தான் - தாம் என்னும் பெயர்களும் நான்காம் வேற் றுமை உருபேற்கும்போது அகரச்சாரியை பெறும்.

(உ - ம்.)

என் + அ + கு = எனக்கு	நும் + அ + கு = நுமக்கு
உன் + அ + கு = உனக்கு	தன் + அ + கு = தனக்கு
நம் + அ + கு = நமக்கு	தம் + அ + கு = தமக்கு

103. அ - ஈற்றுப்பலவின்பாற் பெயர்கள் அற்றுச் சாரியையும், அதனுடன் இன்சாரியையும் பெறும்.

(உ - ம்.)

பலவற்றை—அற்று	பலவற்றிற்கு—அற்று - இன்
சிலவற்றை—,,	சிலவற்றிற்கு—,, ,,
தீயவற்றை—,,	தீயவற்றினு—,, ,,
பெரியவற்றை—,,	பெரியவற்றினு—,, ,,

104. அவை, இவை, எவை, யாவை, பெரியவை, சிறியவை, என்னும் வை ஈற்றுப் பலவின்பாற் படர்க்கைப்பெயர்கள் உரு பேற்கும்போது ஈற்று ஐகாரங் கெட்டு அற்றுச்சாரியையும் அதனுடன் இன்சாரியையும் பெறும்.

(உ-ம்.) அவற்றை, இவற்றை, எவற்றை, யாவற்றை, பெரியவற்றை, சிறியவற்றை, அவற்றினை, இவற்றினை, எவற்றினை, யாவற்றினை, பெரியவற்றினை, சிறியவற்றினை.

105. யா என்னும் பலவின் படர்க்கைப்பெயர் அற்றுச்சாரியையும் அதனுடன் இன்சாரியையும் பெறும்.

(உ-ம்.) யாவற்றை, யாவற்றினை.

106. அது - இது - எது - யாது என்னும் சுட்டுப்பெயரும் வினாப்பெயரும் அன்-இன்-சாரியைகளைப் பெறும்.

(உ-ம்.)

அதனை - அன்	அதினுடைய - இன்
இதனால் ,,	இதின்கண் ,,
எதற்கு ,,	எதின்கண் ,,
யாதற்கு ,,	யாதின்கண் ,,

107. கொண்டு, ஆக, நின்று, இருந்து என்னுஞ் சொல்லுருபுகளுக்கு முன்வருகிற ஐ-கு-இன்-இல் என்பவைகளைச் சாரியைகளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

(உ-ம்) இராமனைக்கொண்டு அவ்வேலையை முடித்தான். ஐ அவனுக்காக வந்தேன் ... கு
குதிரையினின்று இறங்கினான் ... இன்
ஊரிலிருந்து வந்தான் ... இல்

பயிற்சி-34.

1. சாரியை பெறுத வேற்றுமைகள் எவை? 2. மகரவீற்றுப்பெயர்கள் இரண்டாவது முதலிய உருபுகளைப் பெறும் போது என்ன சாரியை பெறும்? 3. எல்லாம் என்பது எந்தெந்தச் சாரியைகளைப் பெறும். 4. எல்லாம் என்பது உருபுக்குப் பின் எந்த இடைச்சொல்லைப் பெறும்? 5. அவ்விடைச்சொல் என்ன பொருளைத்தரும்? 6. கலம், குடம், படம், எல்லாம், எல்லாரும், யாவரும்—இவைகளுக்கு முறையே இரண்டு முதல் ஏழிருகிய வேற்றுமைகளை வாக்கியத்தில் அமைத்தெழுதுக. 7. இரண்டு சாரியைபெற்று உருபேற்கும் பெயர்க்கு எவ்வகை. 8. எவ்வகைப் பெயர்களில் உருபேற்கும்போது ஒற்றிரட்டிம்? 9. ஆடு, கயிறு, சேறு, தூறு, பயறு, தகடு, இவைகளுக்கு நான்காம் வேற்றுமையும் ஐந்தாம் வேற்றுமையும் கூறுக. 10. ஆறு என்பது எப்போது ஒற்றிரட்டியும், எப்போது ஒற்றிரட்டாமலும் இரண்டாவது முதலிய உருபேற்று வரும்? 11. எந்தப்பெயர்கள் எந்த உருபேற்கும்போது அகரச்சாரியை பெற்றே வரும்? 12. அது, இது, எது—இவைகள் சாரியை பெற்று முறையே இரண்டு, மூன்று, நான்கனுருபேற்று வருதற்கு உதாரணம் காட்டுக. 13. பல, யா, தீய, அரிய, பறவை, அவை—இவைகளில் இரண்டாவது முதலிய உருபேற்றிக் கூறுக. 14. அவனைக்கொண்டு இவ்வேலையை முடித்தேன். அவனுக்காக உனக்கு அதைச் சொன்னேன், அதனின் இது பெரிது என்று சென்னையினின்னு வந்தவர் சொன்னார், ஊரி விருந்து வந்தவர் என்கையில் கொடுத்தார்—இவ்வாக்கியங்களில் இவ்விரண்டாக உள்ள ஐ, கு, இன், இல் என்பவைகளில் சாரியை எது? உருபெது?

வினையியல்.

1. வினைச்சொல் தெரிநிலைவினை, குறிப்புவினை என இரண்டு வகைப்படும்.

2. தெரிநிலை வினையாவது தொழிலும், காலமும், வெளிப்படையாகத் தோன்றுவது.

(உ-ம்.) நடந்தான், சென்றான், உண்டான்.

3. அத்தெரிநிலை வினையானது வினைமுற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம் என மூன்று வகைப்படும்.

வினைமுற்று.

4. வினைமுற்றுவது பால்காட்டும் விசுதியைப்பெற்று நின்று அறுவகைப் பெயரைக்கொண்டு முடியும் வினையாம்.

(உ-ம்.) செய்தான் சாத்தன்—பொருட்பெயர் கொண்டது. குளிர்ந்தது நிலம்—இடப்பெயர்கொண்டது. வந்தது வேனில்—காலப்பெயர் கொண்டது. குவிந்தது கை—கினைப்பெயர்கொண்டது. பார்த்தது பசப்பு—குணப் பெயர்கொண்டது. ஒழிந்தது பிறப்பு—தொழிற்பெயர்கொண்டது.

5. தெரிநிலை வினைமுற்றில் செய்பவன் - கருவி நிலம்-செயல்-காலம்-செயப்படுபொருள் இந்த ஆறையும் அறியவேண்டும். *

* து. செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலஞ்

செய்பொரு ளாகும் தருவது வினையே.

(2-ம்) இராமன் கிருஷ்ணனைப் பிரம்பால் அடித்தான்-
அடித்தான் என்னும் வினைமுற்றில் ஆறாம் விளங்குதலகண்க.

செம்பயன் - இராமன். செயல் - அடித்தான்.
கருவி - பிரம்பு. காலம் - இறந்தகாலம்.
நிலம் - நின்ற இடம் செயல் - கிருஷ்ணனை.

6. இவற்றுள் சில குறைந்து வரும் வினைகளும் உண்டு.

கொடி ஆடினது - செயல் பொருள் குறைந்து வந்தது.
கொடிதொங்கும் - செயல்படுபொருளும் கருவியும் குறை
ந்து வந்தன.

7. வினைமுற்றில் பகுதி செயலையும், இடைநிலை
முதலியவை காலத்தையும், விசுதி செய்பவனையும்
காட்டும்.

8. பெயரெச்சத்திலும், வினை யெச்சத்திலும் இவ்
வாறே செயலும், காலமும் வெளிப்படையாகவும்
மற்றவை குறிப்பாகவும் தோன்றும்.

காலம்.

9. இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் எனக்
காலம் மூன்றுவகைப்படும். காலங்காட்டும் இடைநி
லை முதலியவைகளைப் பதவியலிற் காண்க.

10. வினைமுற்றுக்கள் ஐந்து வகைப்படும். அவை:-

1. தன்மை வினைமுற்று.
2. முன்னிலை வினைமுற்று.
3. படர்க்கை வினைமுற்று,
4. ஏவல் வினை முற்று.
5. வியங்கோள் வினை முற்று.

தன்மை வினைமுற்று.

11. அது ஒருமை,பன்மை என இரண்டு வகைப்படும்.

12. தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விகுதிகள்:—
ஏன் - என். என் விகுதி அன்சாரியை பெற்றுவரும்.

(உ-ம்.) செய்தேன் - செய்தனென்.

13. தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள்:—
அம், ஆம், எம், ஏம், ஒம், அம், எம் விகுதிகள்
அன்சாரியை பெற்று வரும்.

(உ-ம்.) படித்தனம், படித்தாம், படித்தனெம், படித்தேய
படித்தோம்.

முன்னிலை வினைமுற்று.

14. முன்னிலை வினைமுற்று ஒருமை,பன்மை என
இரண்டு வகைப்படும்.

15. முன்னிலை ஒருமைவினைமுற்று விகுதிகள்:—
ஆய் - ஐ. ஐ - விகுதி அன்சாரியை பெற்றுவரும்.

(உ-ம்.) கொடுத்தாய் - கொடுத்தனை.

16. முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள்:—
ஈர் - இர். இர் - விகுதி அன்சாரியை பெற்றுவரும்.

(உ-ம்.) கொண்டீர் - கொண்டனீர்.

படர்க்கை வினைமுற்று.

17. படர்க்கை வினைமுற்று ஐந்து வகைப்படும்.
அவை:—ஆண்பால் வினைமுற்று, பெண்பால் வினை

முற்று, பலர்பால் வினைமுற்று, ஒன்றன்பால் வினைமுற்று, பலவின்பால் வினைமுற்று.

18. ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதிகள்:—ஆன் - அன்.

(உ-ம்.) செய்தான் - செய்தனன்.

19. பெண்பால்வினைமுற்றுவிகுதிகள்:—ஆள் - அள்,
(உ-ம்.) கூப்பிட்டாள் - கூப்பிட்டனள்.

20. பலர்பால்வினைமுற்று விகுதிகள்:—ஆர்-அர்-ப.
(உ-ம்.) வந்தார் - வந்தனர் - வருப.

அன், அள், அர் விகுதிகள் அன்சாரியை பெற்று வரும். ப - விகுதியே எதிர் காலத்தையும், பலர்பாலையும் காட்டும்.

21. ஒன்றன்பால் வினைமுற்றுவிகுதிகள்:—து.று,
(உ-ம்.) வர்தது - போயிற்று.

து-விகுதி அகரச்சாரியை பெற்றுவரும். று-விகுதி இன் இடைநிலையைப் பெற்று இறந்தகாலம் ஒன்றற்கே வரும்.

22. பலவின்பால் வினைமுற்று விகுதி:—அ. இது அன்சாரியை பெற்று வரும்.

(உ-ம்.) வைக்கின்றன.

செய்யுமென் முற்று.

23. செய்யுமென் வாய்பாட்டு வினை முற்றுவது உம் விகுதிபெற்று ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பார்களுக்குப் பொதுவாய்வரும் பட்டர்

சுக்கை வினைமுற்றும். இது தன்மை¹ முன்னிலைகளில் வராது. இந்த வினைமுற்றில் உம் விசுதி நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் காட்டும். *

(உ-ம்) இராகவன் வரும். அது பறக்கும்.

இலட்சுமி செய்யும். அவை ஓடும்.

24. இந்தச் செய்யுமென் வாய்பாட்டு வினைமுற்றின் கடையில் உள்ள உயிர்மெய் கெட்டுவரும்.

(உ-ம்) அவன் சாம் (சாகும்) அது ஆம் (ஆகு.)

அவள்போம் (போகும்) அவைபோம் (போகும்)

இவைகளில் கு கெட்டுவந்தமை காண்க.

ஏவல் வினைமுற்று.

25. ஏவலாவது கட்டளைப்பொருளுள்ள முன்னிலை வினைமுற்றும்.

26. அது ஒருமை பன்மை என இரண்டுவகைப்படும்.

27. ஏவலொருமை வினைமுற்று விசுதிகள்:— ஆய்-இ.

(உ-ம்.) கேளாய், பாராய், கேட்டி, பார்த்தி.

கேட்டி, பார்த்தி என்பவைகளில் இகர விசுதி ஏறிகின்ற தகர ரகரமெய்கள் எழுத்துப்பேறு எனப்படும்.

* சூ. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற்

செல்லா தாகூஞ் செய்யுமென் முற்றே.

28. விசுதி புணர்ந்து கெட்டுப் பகுதியேவவலொ
ருமையாக வருவதும் உண்டு.

(உ-ம.) நட, வா, மடி, சீ, விரி, கூ, வே, வை, நொ, போ
வெள, உளரு, உண், தின், தேய், பார், வாழ், கெள்.

29. ஏவற்பன்மை வினைமுற்று விசுதிகள்:—உம்-
நர் - மின்.

(உ-ம.) நடவும், வாறும், மடியும், சீயீர், விரீர், கூயீர்,
வெயின், நொயின், போயின்.

வியங்கோள்.

30. வியங்கோளாவது இருதிணை, ஐம்பால், மூலி
டங்களுக்கும் பொதுவான ஏவற்பொருளுள்ள வி
னைமுற்றும். அதன் விசுதிகள்:—க - இய - அ. *

(உ-ம.)

அவன் வருக, வாழிய, உண்ண	நான் வருக, வாழிய, உண்ண
அவள் வருக, வாழிய, உண்ண	நாம வருக, வாழிய, உண்ண
அவர் வருக, வாழிய, உண்ண	நீ வருக, வாழிய, உண்ண
அது வருக, வாழிய, உண்ண	நீர் வருக, வாழிய, உண்ண
அவை வருக, வாழிய, உண்ண	

31. ஏவல் வினைமுற்றும், வியங்கோள் வினைமுற்
றும் இடைநிலைபெறாமல் விசுதியேகாலங்காட்டி எ
திர் காலத்துக்குமாதிரம் வரும்.

முன்னிலை வினைமுற்றிற்கும் ஏவல் வினை முற்றிற்கும் தம்
முன் வேறுபாடு என்னையெனின், முன்னிலை வினைமுற்று

* சூ. கயவொடு ரவ் வொற்றீற்ற வியங் கோள்
இயலு மிடம்பா லெங்கு மென்ப.

இடைநிலை பெற்று முக்காலத்தும் வருவது; ஏவல் வினை முற்று இடைநிலை பெறுது கட்டளைப் பொருளுடையதாய் எதிர்காலம் ஒன்றற்கே வருவது.

ஏவல்வினைக்கும் வியங்கோள் வினைக்கும் வேறுபாடு என்னையெனின், ஏவல் வினை மேற்கூறிப்படி எதிர்கால முணர்த்தி முன்னிலையிடத்துக்கே உரிய வினையாம்; வியங்கோளும் எதிர்கால முணர்த்துவதாயினும், இது இருதினை ஐம்பால் முன்றிடங்களுக்கும் பொதுவாய் வருவது.

பயிற்சி-35.

1. செல், கொள், வா, தா—இவைகளோடு, இறந்தகாலத்தில் என், ஆம், ஐ, இர் என்னும் விகுதிகளைக்கூட்டி எழுதுக. 2. விகுதியால் காலங்காட்டும் பலர்பால் வினைமுற்று மூன்றெழுதுக. 3. கூ, வா, சா, போ, நில, நொ—என்னும் பகுதிகளுக்கு இறந்தகாலத்திலும், எதிர்காலத்திலும் பலவின்பால் வினைமுற்றெழுதுக. நின்-இடைநிலைபெற்று இறந்தகாலத்தில்மாத்திரம்வரும் ஒன்றன்பால்விகுதி எது? மூன்றுதாரணமெழுதுக. 4. அடியில்வரும் செய்யுமென் வாய்பாட்டு வினைமுற்றுக்கள் இன்னென்னபால்களில் வந்தனவென்று காரணத்துடன் விடைகூறுக:—அறிவுடையொருவனை யரசனும்விரும்பும்-பறவை பறக்கும்—இலட்சுமி செய்யும்—எவர்க்கும் மரணம் வரும்—பெருமையும் சிறுமையும் தான் தரவரும்—அரசன் அனுகொல்லும்—தெய்வம் நின்று கொல்லும்—கண்காணும். 5. விகுதிபெற்றுவரும் ஏவல்சிலகூறுக. செய்யும் என்னும்வாய்பாட்டு வினைமுற்று ஈறுகெட்டுவர நான்குதாரண மெழுதுக. ஐ ஈற்று ஏவல்வினைமுற்றுச் சில கூறுக. 6. வியங்கோளுக்கும், ஏவலுக்கும் பேதமென்ன? 7. விகுதியால்காலங்காட்டும்வினைமுற்றுக்களையெல்லாம் கூறுக. 8. எடு, கொடு, பெருகு என்னும்

குதிகளுக்கு எதிர்கால முன்னிலை வினைமுற்றும், ஏவல் வினை முற்றும் கூறுக. என், அம், ஐ, இர், அன், அள், அர், அது, அ— விசுதிகள் என்னென்ன சாரியைகளைப் பெற்று வரும்? இவ் விரண் நுதாரணமெழுதுக.

பெயரெச்சம்.

32. பால்காட்டும் விசுதி குறைந்து பெயரைக் கொண்டு முடியும் வினைச்சொல் பெயரெச்சமாம்.*

33. அது மூன்று வகைப்படும். அவை:—இறந்த காலப் பெயரெச்சம், நிகழ்காலப் பெயரெச்சம், எதிர் காலப் பெயரெச்சம்.

இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் செய்த-என்னும்வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம் எனவும், நிகழ்காலப் பெயரெச்சம் செய்கின்ற- என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம் எனவும், எதிர்காலப் பெயரெச்சம் செய்யுமென் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம் எனவும் சொல்லப்படும்.

34. இறந்தகாலப் பெயரெச்சவிசுதி - அ.

நிகழ்காலப் பெயரெச்ச விசுதி - அ.

எதிர்காலப் பெயரெச்ச விசுதி - உம்.

எதிர்காலப் பெயரெச்ச விசுதியே காலங் காட்டும்.

* கு. செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டிற் காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு செய்வ தாதி யறமொருட் பெயரும் எஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சம்மே.

35. இந்தப் பெயரெச்சங்கள் கொண்டு முடியும் பெயர்ச்சொற்கள் ஆறுவகைப்படும். அவை:—செயபவன் - கருவி - நிலம் - செயல் - காலம் - செயப்படுபொருள்.

(உ-ம்.)

இற.	நிக.	எதி.	முடிந்தும் சொல்.
பார்த்த	- பார்க்கிற	- பார்க்கும்	மனிதன்
வெட்டின	- வெட்டுகிற	- வெட்டும்	வாள்
இருந்த	- இருக்கிற	- இருக்கும்	வீடு
வந்த	- வருகிற	- வரும	வரவு
பிறந்த	- பிறக்கிற	- பிறக்கும்	நாள்
உண்ட	- உண்கிற	- உண்ணும்	பழம்

இவைகளில் மனிதன் செய்பவனும், வாள் கருவியும், வீடு நிலமும், வரவு செயலும், நாள் காலமும், பழம் செயப்படுபொருளும் ஆதல் அறிக.

36. எதிர்காலப் பெயரெச்சமும், உம் - விகுதி பெற்றுவரும் ஏவற்பன்மைவினைமுற்றும் ஈற்றாயிர்மெய்கெட்டும் வரும்.

(உ-ம்.) சாங் காலம்—பெயரெச்சம் ஈற்றாயிர்மெய்கெட்டு வந்தது.

நீர் போம்—ஏவற்பன்மை ஈற்றாயிர்மெய்கெட்டுவந்தது.

பயிற்சி- 36.

1. விகுதியால் காலங்காட்டும்பெயரெச்சம் எது? 2. பெயரெச்சங் கொண்டுமுடியும் பெயர்ச் சொவை? 3. செய்பவன், கருவி, செயப்படுபொருள்களைக்கொண்டுமுடியும் பெயரெச்சங்

கூர் வருட்டடி தனித்தனி மும்முன்று வாக்கியம் எழுதுக. 4. ஈற்றுயிர் மெய்கெட்டவருட பெயரரசும்வர இரண்டிவாக் கியம் எழுதுக. 5. ஓயிம், காணும், பாரும—இவைகள் எவ்வ வினைமுற்றாகவும், செய்யுமென் வாய்பாட்டு வினையுற ருக்கப், பெயரெச்சமாகவும் வரச் சிறுவாக்கிடவகர் எழுதுக. 6. குறி மெய் இரட்டித்து இறந்தகாலம் காட்டும் பெயரரசும் நாட் கெழுதுக. திள், நில், செல், தா, வா, பொ, ந ஐவைமுற்று முறையே நிகழ்காலப் பெயரெச்சமுட, நிகழ்காலப் பெயர் பால் வினைமுற்றும் எழுதுக.

வினையேச்சம்.

37. பால்காட்டும் விசுதி ருறைந்து வினையெக் கொண்டு முடியும் வினைச்சொல் வினையெச்சமாம் *

38. அது மூன்றுவகைப்படும். அவை:—இறந்த கால வினையெச்சம், நிகழ்கால வினையெச்சம், எதிர் கால வினையெச்சம்.

39. இறந்தகாலவினையெச்சவிசுதிகள்-உ-இ-ய்-ஆ.

உ - இ - ய் - என்னும் விசுதிபெற்றவரும் வினையெச்சங் கள் செய்து என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் என்றும், ஆ விசுதி பெற்று வரும் வினையெச்சம் செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் என்றும் சொல்லப்படும்.

(உ-ம்.) ஓடி - செய்து - ஆய் - போய் - படியா (படித்து)— வந்தான் என முடித்துக்கொள்க.

* சூ. தொழிலுங் காலமுந் தோன்றிப் பால்வினை ழுழிய நிற்பது வினையெச் சம்மே.

40. நிகழ்கால வினையெச்ச விகுதி - அ.

இது செய்வெனெச்ச மென்றும், முக்காலத்திக்கும் பொதுவான வினையெச்சம் என்றும் சொல்லப்படும்.

(உ-ம்.) செய்ய - படிக்க - தர-வர - நிற்க போனால் என முடித்துக்கொள்க.

41. எதிர்கால வினையெச்சவிகுதிகள் - இன்-ஆல்-கால்.

இது செயின் என்னும் வாப்பப்ட்டி வினையெச்சம் எனப்படும்.

(உ-ம்.) செய்யின் - செய்தால் - செய்தக்கால் வருவான் என முடித்துக்கொள்க.

42. உகரவிகுதியைப் பெற்றுவரும் வினையெச்சம் மாத்திரம் இடைநிலையால் காலங்காட்டும். மற்ற விகுதிகளைப் பெற்றுவரும் வினையெச்சங்கள் விகுதியால் காலங்காட்டும்.

43. செய்து - செய்யா என்னும் வினையெச்சங்கள் தன் கர்த்தாவின் வினைகளையே கொண்டு முடியும்.

(உ - ம்.)

இராமன் உண்டு வந்தான் - இராமன் பேய்வந்தான்.

இராமன் ஒடிவந்தான் - இராமன் செய்யாவந்தான்.

இங்கு வினையெச்சங்களுக்கும், அவை கொண்டுமுடியும் வினைகளுக்கும் இராமன் கர்த்தாவாதல் காண்க.

44. செய என்னும் வினையெச்சமும், செயின் என்னும் வினையெச்சமும், தன் கர்த்தாவின் வினையை யாவது, பிற கர்த்தாவின் வினையையாவது கொண்டு முடியும்.

(உ-ம்.) இராமன் படிக்கவந்தான்.

இராமன் படிக்கின் பாடம் ஒப்புவிப்பான்.

இராமன் படித்தால் பாடம் ஒப்புவிப்பான்.

இராமன் படித்தக்கால் பாடம் ஒப்புவிப்பான்.

இங்கே வினையெச்சங்களுக்கும், அவை கொண்டு முடிந்த வினையெச்சங்களுக்கும் ஒரே கர்த்தாவாதலான், இவ்வினையெச்சங்களின் கர்த்தாவின் பயனிலே கொண்டு வருவாம்.

கிருஷ்ணன் அடிக்க இராமன் அழுதான்.

மழை பெய்யின் நெல் விளையும்.

மழை பெய்தால் ஏரி நிரம்பும்.

மழை பெய்தக்கால் ஆற்றில் வெள்ளம் வரும்.

இங்கே வினையெச்சங்களுக்கும் அவை கொண்டு முடியும் வினையெச்சங்களுக்கும் வேறு கர்த்தாக்கள் வந்திருத்தலால் இவை பிற கர்த்தாவின் பயனிலே கொண்டனவாம்.

45. செய என்னும் வினையெச்சம் காரணத்தைக் காட்டி வந்தால் இறந்தகாலமாம்.

காரணம் காரியத்துக்கு முன்னுள்ளது.

(உ-ம்.) மழைபெய்ய நெல் விளைந்தது.

காற்று அடிக்க மரம் சாய்ந்தது.

இங்கே நெல் விளைதற்கும், மரம் சாய்தற்கும், மழை பெய்தலும், காற்றடித்தலும் காரணமாதலால் பெய்ய, அடிக்க காரணப்பொருளில் வந்த இறந்தகால வினையெச்சங்கள்.

46. அது காரியத்தைக் காட்டிவந்தால் எதிர்காலமாம்.

காரியம் காரணத்துக்குப்பின் உண்டாவது.

(உ-ம்.) நெல்வினைய மழைபெய்தது.

மரம்சாயக் காற்றுஅடித்தது.

இங்கே மழை பெய்தலும், காற்றடித்தலும், ஆகிய காரணங்களால் நெல் விளைதலும், மரம் சாய்தலுமாகிய காரியங்கள் உண்டாதலால் வினைய, சாய காரியப் பொருளில் வந்த எதிர்கால வினையெச்சங்கள்.

47. அது காரண காரியங்களை உணர்த்தாமல் வந்தால் நிகழ்ச்சாலமாம்.

(உ-ம்) விளக்கு வைக்க வந்தேன்.

பொழுது விடிய வந்தாய்.

பொழுது போக வந்தான்.

இங்கே வினையெச்சங்களின் தொழிலும், அவைகொண்டு முடியும் வினைமுற்றுகளின் தொழிலும், ஒன்றுக்கொன்று காரண காரியங்க ளாகாமல் ஒரே காலத்தில் நடந்தமையால் வைக்க, விடிய, போக நிகழ்காலச் செயவெனெச்சங்கள்.

48. செயவெனெச்சம் செய்து என்னும் எச்சமாகத் திரிந்தும் வரும்.

(உ-ம்.) விளக்கு வைத்து வந்தேன்.

பொழுது விடிந்து போனாய்.

பொழுது போய் வந்தான்.

இவைகளில் வைத்து, விடிந்து, போய் என்னும் வினையெச்சங்கள் தன் கர்த்தாவின் பயனிலை கொள்ளாமல் பிற கர்த்தாவின் பயனிலையைக் கொண்டு முடிந்தமையால் வைக்க,

விடிய, போக என்னும் செய என் வினையெச்சங்கள் செய்து என்னும் வினையெச்சமாகத் திரிந்துவந்தன எனக் கொள்க.

49. செய்யுளில் வான், பான், பாக்கு என்பவைகள் எதிர்கால முணர்த்தி வினையெச்ச விகுதிகளாய் வருதலு முண்டு. இவை தன் கர்த்தாவின் பயனிலையைக் கொண்டு முடியும்.

(உ-ம்) கொல்வான் எழுந்தான், அலைப்பான் பிறிதுயிரை ஆக்கலும் குற்றம், உண்பாக்குச் சென்றான்.—இங்கு வான்—முதலிய விகுதிகள் தன் கர்த்தாவின் பயனில் கொண்டன.

பயிற்சி-37.

1. இடைநிலைகளோடு கூடிவரும் வினையெச்ச விகுதி எது? 2 த், ட், ம் இடைநிலைகளைப் பெற்றுவரும் இறந்தகால வினையெச்சங்களுக்கு உதாரணமெழுதுக. 3. இடைநிலைபெறாமல் தாமே காலங்காட்டும் இறந்தகால வினையெச்ச விகுதிகள் எவை? 4. நிகழ்கால, எதிர்கால வினையெச்சங்களுக்கு இடைநிலை வருமா? 5. உண், தின், கொடு, சா, கல், உருள், பயில் என்னும் பகுதிகளுக்கு நிகழ்காலப்பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும் எழுதுக. 6. உதாடங்கு, ஆடு, இறங்கு, ஏறு, பாடு, எடு, விடு, கொடு, இடு—இப்பகுதிகளுக்கு இறந்தகால வினையெச்சமும் எதிர்கால வினையெச்சமும் எழுதுக. 7. உண்ணாக்கிடந்தான், எண்ணித்துணிக்கருமம், அலைப்பான் பிறிதுயிரை ஆக்கலும் குற்றம், கல்லாக்கழிப்பர் நல்லோர், போய்ப்பார்த்தான், நோக்கக் குழையும் விருந்து, உண்பான் வந்தான், அறஞ்செய்வான் எண்ணினான், ஓடிவந்தான், படிக்கின்பாடம் வரும், கொடுத்தால் செய்வான், நீவந்தக்கால்கொடுப்பேன்—இவைகளில் வினையெச்சங்கள் எக்காலத்தன? அவைகளின் விகுதிக்கெவை? 8. அடியில்வரும் செயவெனச்சங்கள் என்ன

காலத்தன? காரணத்தடனெழுதுக:—அடிக்க அழுதான், வெள்ளம் வர மரம் சாயந்தது, முருகன் நேற்று விளக்குவைக்க வந்தான், சவர்க்கம் புக அறஞ்செய்தான், கோபம் வரப் பேசுனான். 9. தன் கர்த்தாவின் பயனிலையைக்கொண்டு முடியும் வினையெச்சங்களெவை? செயவென் எச்சம் தன் கர்த்தாவின் பயனிலையைக்கொண்டு முடிவதற்கு மூன்றுதாரணமும், பிற கர்த்தாவின் பயனிலையைக்கொண்டு முடிவதற்கு நான் குதாரணமும் எழுதுக. 10. நான் எழுதி வந்தான், நான்சொல்லிப் போனான், நான் தெரிவித்துப் புறப்பட்டான்—இவைகளில் வினையெச்சம் ஏன் திரிந்துவந்தன என்று கொள்ளவேண்டும்?

தொழிற்பெயர்.

50. வினைப்பகுதிகள் - தல், அல் முதலிய விசுதிசுளில் ஒன்றைப்பெற்று உருபேற்றுவரின் தொழிற்பெயர் எனப்படும். இதுபடர்க்கைபிடத்துக்குரியது.

தல், அல் முதலிய விசுதிசுளைப் பதவியலிற் காண்க.

(உ-ம்.) செய்தல், வரல்.

51. விசுதிபெற்றுவரும் இத்தொழிற்பெயர்சன் தவிர, முதனிலைத் தொழிற்பெயர், முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர், முதனிலைபெறுததொழிற்பெயர்என வேறு மூன்றுவகைத் தொழிற்பெயர்சளும் உண்டு.

52. முதனிலைத் தொழிற்பெயராவது தல், அல் முதலியவிசுதிசுளைப் பெறாமல் பகுதியே தொழிற்பெயராக வருவது.

(உ-ம்.) விளையும்பயிர் முளையிலே தெரியும், களை பிடுங்கினான், ஒரு பிடி கொடுத்தான்.

53. முதனிலை துரிந்த தொழிற்பெயராவது விசுது இல்லாமல் பகுதி விகாரப்பட்டுத் தொழிற்பெயராவ் வருவது.

(உ-ம்.) அவனுக்கு ஊண் உறக்கமில்லை, இது நல்ல பாட்டு, அவன் பாடு பட்டான்.

54. விசுதுகளைப்பெறாமலும் மற்ற வினை விகற் பங்கள் பிறவாமலும் தொழிலைக்காட்டும் பெயர்கள் முதனிலைபெறுத தொழிற்பெயர்களாம்.

(உ-ம்) சண்டை - கூத்து - டேட்டை.

வினையாலணையும் பெயர்.

55. வினையாலணையும் பெயராவது வினைமுற்று பெயர்த்தன்மை யடைந்து லேற்றுமை யுருபேற்று வருவதாம். ஐம்பால்முவிட வினைமுற்றுக்களும் வினையாலணையும் பெயர்களாகவரும்.

(உ-ம்.) பார்த்தேனை, பார்த்தோமை—தன்மை.

பார்த்தாயை, பார்த்திரை—முன்னிலை.

பார்த்தானை, பார்த்தானை, பார்த்தானை,

பார்த்ததை, பார்த்தவற்றை—படர்க்கை.

56 ஒன்றன்பால் ஒழிந்த மற்ற பால்களில் வரும் படர்க்கை வினையாலணையும் பெயர்கள் ஈறு துரிந்தும்வரும்.

(உ-ம்) நடந்தவன் - நடந்தவள் - நடந்தவர் - நடந்தவை.

57. செய்யுமென் வினைமுற்றும், வியங்கோள்வினை முற்றும், ஏவல்வினைமுற்றும் வேறு, இல்லை, உண்டு,

அன்று என்னும் குறிப்பு முற்றுக்களும் வினையாலணையும் பெயர்களாக வரமாட்டா.

பயிற்சி - 38.

1. நிலை, வரவு, வேக்காடு, பறவை, நாட்டம், புருதல், புணர்ச்சி, போக்கு, செதுக்கடம், படிப்பு—இவைகளில் தொழிற்பெயர் விசுதிகளைக் கூறுக. முளை, கிளை, பிடி என்பவைகளை முதனிலைத் தொழிற்பெயராகவும், விசுதிபெற்ற தொழிற்பெயராகவும் வைத்துச் சிறுவாக்கியங்களெழுதுக. 5. உண், ஆடு, விளங்கு, எழுது, கெடு, பூசு—இவைகளுக்கு முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயரும் வினையாலணையும் பெயரும் இன்னென்னவெனக் கூறுக. 6. தொழிற்பெயருக்கும் வினையாலணையும் பெயருக்கும் பேதமென்ன? 7. எந்தவினை முற்றுகள் வினையாலணையும் பெயர்களாக வரா? 8. திரியாமல் வரும் வினையாலணையும் பெயருக்கு ஹரண்டுதாரணமும், திரிந்துவரும் வினையாலணையும் பெயர்க்கு மூன்றுதாரணமும் எழுதுக.

58. தெரிநிலை வினையானது தன்வினை, பிறவினை; செயப்படுபொருள் குன்றுவினை, செயப்படு பொருள் குன்றியவினை; செய்வினை, செயப்பாட்டுவினை என ஆறுவகைப்படும்.

59. தன்வினையாவது தன் கர்த்தாவின் தொழிலை உணர்த்துகிறதும் வினையாம்.

இது இயற்றுதற் கர்த்தாவின் வினை என்றபடி.

(உ-ம்.) நட, வா, மடி, சீ, விடு.

60. பிற வினையாவது பிற கர்த்தாவின் தொழிலை உணர்த்தி நிற்கும் வினையாம்.

இது ஏவுதற் கர்த்தாவின் வினையென்றபடி.

61. பிறவினை விசுதுகள்:—வி, பி, கு, சு, டி, து, பு, று.

(உ-ம்.) தன். - பிற.	தன். - பிற.
செய் - செய்வி	உருள் - உருட்டு
ஈட - ஈட்பி	இரு - இருத்து
போ - போக்கு	எழு - எழுப்பு
பாய் - பாய்ச்சு	துயில் - துயிற்று

இப்பிறவினைப் பகுதிகளினின்றும் செய்வித்தான் - செய்வித்த - செய்வித்து - செய்வித்தல்-செய்வித்தவன் என வினைமுற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம், தொழிற்பெயர், வினையாலணையும் பெயர்கள் பிறத்தல் காண்க.

62. சில பகுதிகளின் இடையிலிருக்கும் மெல்லின மெய் வலலின மெய்யாகத்திரிந்தும், நடுவில் ஒரு மெய் தோன்றியும் பிறவினையாகும்.

தன்.	பிற.	தன்.	பிற.
(உ-ம்.) விளங்கு -	விளக்கு	உருகு -	உருக்கு
எழுப்பு -	எழுப்பு	பெருகு -	பெருக்கு
கலங்கு -	கலக்கு	ஒடு -	ஒட்டு
முழங்கு -	முழக்கு	மாறு -	மாற்று
திரும்பு -	திரும்பு	ஆடு -	ஆட்டு

63. செயப்படு பொருளைப் பெற்றுவரும் வினைச் சொற்கள் செயப்படு பொருள் குன்றா வினையாம்.

(உ-ம்.) பாடம் படித்தான். வீடு கட்டினான்.
மரம் வெட்டினான். நாய் அடித்தான்.

64. செயப்படு பொருளைப்பெறாத வினைச் சொற்கள் செயப்படு பொருள் குன்றிய வினையாம்.

(உ-ம்.) கடந்தான், தூங்கினான், ஓடினான், வந்தது, போயின.

65. செயப்படு பொருள் குன்றிய வினையைப் பிற வினையாக்கினால் செயப்படு பொருள் குன்றா வினையாகும்.

(உ-ம்.) குதிரையை ஓட்டினான், குழந்தையைத் தூங்குவித்தான்.

66. தன்வினை, பிறவினை, செயப்படு பொருள் குன்றாவினை, செயப்படு பொருள் குன்றியவினை, இந்த நான்கும் செய்வினையாம்.

67. செயப்படு பொருள் குன்றியவினை ஒழிந்தமற்ற வினைப்பகுதிகளோடு அகரச்சாரியையும், படுவிகுதியுஞ் சேர்ந்து வந்தால் செயப்பாட்டு வினையாம்.

(உ-ம்) உண்ணப்பட்டான், உண்ணப்பட்ட, உண்ணப்பட்டு, உண்ணப்படுதல், உண்ணப்பட்டவன்—இவை தன் வினையில் வந்த செயப்பாட்டுவினை.

தருவிக்கப்பட்டான், தருவிக்கப்பட்ட, தருவிக்கப்பட்டு, தருவிக்கப்படுதல், தருவிக்கப்பட்டவன்—இவை பிறவினையில் வந்த செயப்பாட்டு வினை.

அடியுண்டான், கடியுண்டான் என உண் விசுவசெய்யும் செயப்பாட்டு வினை வரும்.

பயிற்சி-39.

1. தெரிநிலைவினை எத்தனை வகைப்படும்? 2. பிறவினை விசுவசெய்ய எவ்வாறு? 3. தா, போ, அகல், செல்—இவற்றைப்பற்றி விசுவசெய்ய எவ்வாறு?

க்துப் பிறவினையில் வினை விகற்பங்கள் ஐந்தும் எழுதுக. 4. பகுதியைப் பிறிந்து பிறவினையாகும் சில வினைப்பகுதிகள் எழுதுக. 5. செயப்படு பொருள் குன்றிய வினையைச் செயப்படு பொருள் குன்று வினையாக்குவ தெப்படி? தின், விழுங்கு என்னும் முதலிலைகளுக்குச் செய் வினையிலும் செயப்பாட்டு வினையிலும் வினைமுற்று முதலிய மூன்று வினைச்சொற்களுமா எழுதுக. 6. செயப்பாட்டு வினையின் இலக்கண மென்னை? 7. எந்த வினைப்பகுதி செயப்பாட்டு வினையாக வராது? வீடு கட்டப்பட்டது, இராமன் புலியைக் கொன்றான், கணக்கன் எழுதிய வேலை, முருகன் அந்த யானையைச் சுட்டான், யாச கர்களுக்குப் பொன் கொடுக்கப்பட்டது, அவன் ஐந்தாவது வாங்கினான்—இவைகளிலுள்ள செய்வினைக்குச் செயப்பாட்டு வினையும், செயப்பாட்டு வினைக்குச் செய்வினையு மெழுதுக.

68. மேற்கூறிய வினைகள் உடன்பாடும், எதிர்ம தையும் என இரண்டு வகைப்படும்.

உடன்பாடு.

69. தொழிலின் நிகழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும் வினை உடன்பாடாம். மேலே சொல்லிய எல்லாவினைகளும் உடன்பாடேயாம்.

எதிர்மறை.

70. தொழில் நிகழாமையைத் தெரிவிக்கும் வினை எதிர்மறை வினையாம்.

71. எதிர்மறை வினாக்கள்:—இல் - அல் - ஆ.

72. இவற்றுள் இல் வினா இறந்தகால இடை நிலையோடும், விகாரப்பட்டு இறந்தகாலங் கார்ட்டும்

பகுதியோடும், நிகழ்ச்சால் இடைநிலையோடும் கூடி
வரும்.

(உ-ம்.) செய்திலன், பெற்றிலன், செய்கின்றிலன்.

73. இன்னும் இவ்விசுதி இடைநிலையோடுகூடாது
குச் சாரியை பெற்று வரும்.

(உ-ம்.) நடக்கிலன், செய்கிலன்.

74. அல் - விசுதி இடைநிலையோடு கூடாது குச்
சாரியை பெற்றும் பெருமலும் வரும்.

(உ-ம்.) படிக்கலன், உண்ணலன்.

75. ஆகாரவிசுதி இடைநிலையோடு கூடாமல் சா
ரியை பெற்றும் பெருமலும் வரும்.

(உ-ம்.) கொடுக்காது, கொடாது.

76. தன்மை வினைமுற்றிலும், முன்னிலை வினைமு
ற்றிலும், படர்க்கை ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால்
வினைமுற்றுக்களிலும் எதிர்மறை ஆகார விசுதி
பெருமபாலும் மறைந்துவரும்.

(உ-ம்.) உண்ணேன், உண்ணோம்—தன்மை.

உண்ணாய், உண்ணீர்—முன்னிலை.

உண்ணான், உண்ணாள், உண்ணார்—படர்க்கை.

இவைகளை எதிர்மறை ஆகார விசுதி புணர்ந்து கெட்ட
தென்பர்.

77. எதிர்மறை ஒன்றன்பால் வினைமுற்று இல்-ஆ
என்னும் விசுதிகளைப் பெற்றுவரும்.

(உ-ம்.) செய்திசுது, செய்யாது.

78. எதிர்மறைப் பலவின்பால் வினைமுற்று இல்-
ஆ என்னும் விகுதிகளைப் பெற்றுவரும்.

(உ-ம்.) அவை செய்தில், பறக்கா, நிற்கா, நடவா, ஆடா.
ஆகாரவிகுதி எதிர்மறையையும், பலவின்பாலையும் காட்-
டினது.

79. எதிர்மறை யெர்ருமையேவல் விகுதி:—ஏல்.

(உ-ம்.) செய்யேல், உண்ணேல், தின்னேல்.

80. எதிர்மறைப் பன்மை யேவல்விகுதி:—அன்-
மின்.

இதில், அல் எதிர்மறை விகுதி, மின் ஏவற்பன்மைவிகுதி.

(உ-ம்.) உண்ணன்மின், பாடன்மின், கொடன்மின்.

81. எதிர்மறை வியங்கோள் விகுதி:—அற்க.

இதில் அல்-எதிர்மறை விகுதி, க-வியங்கோள் விகுதி.

(உ-ம்.) சொல்லற்க, விடற்க, கூவற்க, வைபற்க.

82. எதிர்மறைப் பெயரெச்ச விகுதி:—ஆத.

இதில் ஆ-எதிர்மறை விகுதி, த்-எழுத்துப்பேறு, அ-பெய-
ரெச்ச விகுதி.

(உ-ம்.) படியாத, எழுதாத, சொல்லாத பாடம்.

83. எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் ஈறுகெட்டும்வரும்.

(உ-ம்.) உண்ணுக்குதிரை, படியாப்பாடம்.

84. எதிர்மறை வினையெச்ச விகுதிகள்:—ஆமல்,
ஆது, ஆமே, ஆமை.

ஆமல் முதலிய விகுதிகளில் ஆ எதிர்மறையையும், மல்,
து, மே, மை, விகுதிகள் வினையெச்சத்தையும் காட்டும்.

(உ-ம்.) உண்ணாமல், வையாது, போகாமே, நில்லாமை.

85. எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர் விகுதிகள்:—
ஆமை, ஆதது.

ஆமை என்பதில் ஆ - எதிர்மறை விகுதி, மை - தொழிற்
பெயர் விகுதி; ஆதது என்பதில் ஆ - எதிர்மறை விகுதி, த்
எழுத்துப்பேறு, அ-சாரியை, து-தொழிற்பெயர் விகுதி என்க.
(உ-ம்.) செய்யாமை, செய்யாதது.

86. எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயராவது பா
ல்சாட்டும் விகுதிபெற்றுவரும் எதிர்மறைவினைமுற்
றுக்கள் பெயர்த்தன்மைப்பட்டு உருபேற்றுவருவன.

87. இவை தன்மை முன்னிலைகளில் திரியாமலும்,
படர்க்கையில் திரியாமலும் திரிந்தும் வரும்.

(உ-ம்.) செய்யேனை, செய்போமை, செய்யாயை, செய்
ரை—தன்மை முன்னிலைகளில் திரியாமல் வந்தன.
செய்யானை, செய்யானை, செய்யாரை—படர்க்கை
யில் திரியாமல் வந்தன.
செய்யாதவனை, செய்யாதவனை, செய்யாதவரை,
செய்யாததை, செய்யாதவற்றை—படர்க்கையில்
திரிந்து வந்தன.

பயிற்சி-40.

1. எதிர்மறை விகுதிகள் எவை? 2. காலங்காட்டும் இ
டைநிலைகளோடு சேர்ந்துவரும் எதிர்மறை விகுதி எது? 3. அ
ல்விகுதி குச்சாரியை பெற்றும், பெறாமலும் வருதற்கு இவ்வி
ரண்மொழிதாரண மெழுதுக. 4. எதிர்மறை ஆகார விகுதி எப்
பொழுது புணர்ந்து கெடும்? 5. எதிர் மறையையும் பலவின்
பாலையும் காட்டும் விகுதி யெது? 6. கொல், வம்மின், எழுக,

இருந்த, படித்தி, வரவு, எழுதினவன்—இவைகள் எவ்வகை வினைச் சொற்கள்? இவற்றிற்கு எதிர்மறை கூறுக.

குறிப்பு வினை.

88. குறிப்பு வினையாவது பெயர்ப் பகுபதங்கள் வினைத்தன்மைப்பட்டு மூன்று காலத்தையும் குறிப்பாக உணர்த்துவதாம்.

89. அது வினைமுற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம் என மூன்றுவகைப்படும்.

குறிப்பு வினைமுற்று.

90. அன், ஆன், முதலிய விசுதுகளேப் பெற்றுப் பொருளாதி ஆறினடியாகப் பிறந்த பெயர்ப்பகுபதங்கள் காலத்தைக் குறிப்பாக உணர்த்திப் பயனிலையாக நின்றால் அவை குறிப்பு வினைமுற்றாம். *

(உ - ம்.)

அவன் குழையினன்	நான் குழையினேன்
அவள் குழையினள்	நாம் குழையினோம்
அவர் குழையினர்	ஈ குழையினாப்
அது குழையது	ஈர் குழையினீர்
அவை குழையன	

இங்கே குழையினான் என்னும் பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர்ப் பகுபதம், குண்டல முடையவனா யிருந்தான், இருக்கின்றான், இருப்பான் எனப் பொருள்பட்டு அவன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் நின்றவனாக.

* து. பொருண்முத லாறினுந் தோற்றிமுன் னைனுள் வினைமுதன் மாத்திரை விளக்கல் வினைக்குறிப்பே.

இராமன் பட்டணத்தான், தாரண வருடத்தான், நெடுந்
தோளன், கரியன், கடுடையன் என மற்ற, இடம், காலம்,
கிண, குணம், தொழில்களி னடியாகப் பிறக்கும் பெயர்ப்பகு
பதங்களும் குறிப்பு வினை முற்றுக்களாய் வருதல் காண்க.

குறிப்புப் பெயரெச்சம்.

91. பண்படி அ-இய-என்னும் விசுதிகளைப் பெ
ற்றுப் பெயரைக்கொண்டு முடிவது உடன்பாட்டுக்
குறிப்புப் பெயரெச்சமாம். *

(உ-ம்.)

நல்ல (மரம்)	கொடிய (மரம்)	மெல்லிய (மரம்)
தீய ,,	பெரிய ,,	வலிய ,,
உள்ள ,,	கிறிய ,,	நெடிய ,,
செய்ய ,,	புதிய ,,	இனிய ,,

குறிப்பு வினையெச்சம்.

92. பண்படி அ-உ-என்னும் விசுதிகளைப்பெற்று
வினையைக்கொண்டு முடிவது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு
வினையெச்சமாம்.

(உ-ம்.) மெல்ல, பைய, வலிய நெடிது, வலிது—வந்தான்.

* குறிப்புப்பெயரெச்ச வினையெச்சங்கள் பொருள், இடம்
முதலிய எல்லாப் பெயர்களி னடியாகப் பிறக்குமாயினும் பெ
ரும்பாலும் பண்படியாகத் தோன்றுதல் பற்றியும் சிறுவர்கள்
சுலபமாய் அறிந்துகொள்வார்க ளென்பது பற்றியும் பண்படி
யாகத் தோன்றும் என்னப்பட்டன.

93. குறிப்புத் தொழிற்பெயர் மை விசுதி பெற்று வரும்.

(உ-ம்.) உண்மை, இன்மை, அன்மை.

94. குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் பெயர்த் தன்மைப் பட்டு வேற்றுமை யுருபேற்றுவந்தால் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயராம்.

(உ-ம்.) தரையில் வலியது தாழும்.

இங்கே வலியது என்பது வலிய பொருளுள்ளதட்டுஎன்ப பொருள்படலால் வினையாலணையும் பெயராம்.

95. வேறு-இல்லை-உண்டு-அன்று என்பவை ஐம் பால் மூன்றிடங்களுக்கும் பொதுவாகிய குறிப்பு வினை முற்றுக்களாம். *

(உ-ம்.) நான்—வேறு, இல்லை, உண்டு, அன்று.

நாம்	”	”	”	”
நீ	”	”	”	”
நீர்	”	”	”	”
அவன்	”	”	”	”
அவள்	”	”	”	”
அவர்	”	”	”	”
அது	”	”	”	”
அவை	”	”	”	”

உண்டு-உடன்பாடு. இல்லை, அன்று-எதிர்ப்பிறை. இல்லை-இல்லாமையைச் சொல்வது. அன்று ஒரு பொருளை மறுத்து அதற்கு இனமானதைச் சொல்வது.

*.கு. வேறில்லை யுண்டாம் பான்மூ.விடத்தன.

96. உண்மை, இன்மை, அன்மை இப் பண்புப் பெயர்கள் மூன்றிடத்துக்கும், ஐம்பாலுக்கும், உரிய விசுவகளைப் பெற்றுச் சிறப்பு வினைமுற்றுக்களாகவும் வரும்.

தன்மை.

முன்னிலை.

(உ-ம்.) உனோன் உனோம் உளாய் உளீர்.

இலேன் இலோம் இலாய் இலீர்.

அலேன் அலோம் அலாய் அலீர்.

படர்க்கை.

உளன் உளர் உளர் உளது உள.

இலன் இலர் இலர் இலது இல.

அலன் அலர் அலர் அலது அல.

97. யார்—உயர்திணை மூன்று பால்களுக்கும் பொதுவான குறிப்பு வினைமுற்றும். *

(உ-ம்.) அவன் யார், அவள் யார், அவர் யார்.

இங்கு யார் என்பதற்கு எத்தன்மையன், எத்தன்மையன், எத்தன்மையர் என்று பொருள்.

98. எவன்—அஃறிணை இருபாலுக்கும் பொதுவாகிய குறிப்பு வினைமுற்றும். †

(உ-ம்.) அது எவன், அவைஎவன்.

இங்கு எவன் என்பதற்கு எத்தன்மையது, எத்தன்மையன் என்று பொருள்.

* து. யாரென் வினாவினைக் குறிப்பியர் முப்பால்.

† , எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

99. அல்லாத, இல்லாத எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரெச்சங்கள்.

இந்த எச்சங்கள் பகுதியை எதிர்மறையைக் காட்டுகிற படியால் ஆகாரத்தைச் சாரியை என்க.

100. எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சங்கள் :—
அன்றி, அல்லால், அல்லாமல், அல்லாது, அல்லாமே, அல்லாமை, இன்றி, இல்லாமல், இல்லாது, இல்லாமே, இல்லாமை.

101. அல்லாத, இல்லாத என்னும் எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரெச்சங்கள் ஈறுகெட்டும் வரும்.

(உ-ம்.) அல்லாப்பொருள், இல்லாப்பொருள்.

102. உடன்பாட்டு வினைமுற்றோடு எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்றுச் சேர்ந்துவந்தால், அது எதிர்மறையையே காட்டும்.

(உ-ம்.) செய்தேன் இல்லை, செய்தாய் இல்லை, செய்தான் இல்லை.

103. ஒரு எழுவாய்க்குப் பல வினைமுற்றுக்கள் வந்தால் கடையில் இருக்கும் வினைமுற்றொழிய மற்றவைகளை வினையெச்ச மரக்கிக்கொள்க. இவை துணை, பால், இடங்களில் ஒத்திருத்தல் வேண்டும்.

(உ-ம்.) இராமன் வந்தான் உண்டான் போனால்—இராமன் வந்து உண்டு போனால்.

104. இருதிணைக்கும் பொதுவான வினைச் சொற்கள்:—*

தன்மைவினைமுற்று, முன்னிலைவினைமுற்று, வியங்கோள் வினைமுற்று, ஏவல் வினைமுற்று, வேறு - இல்லை - உண்டு - அன்று, பெயரெச்சவினை, வினைபெச்சவினை.

பயிற்சி - 41.

1. குறிப்பு வினையின் இலக்கணமென்ன? 2. அடியில் வருபவைகளில் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் இன்னின்ன வென்றும் அவை இன்ன அடியாகப் பிறந்தனவென்றுங் கூறுக. பூக்குக் கூரிது, அவன் நெடுந்தோளான், யானை நால்வாய்த்து, நாம் இனையம், அவன் தலைமேற் குவித்த கையன், அது எனது, அது சேய்த்து, அது என் கண்ணது, இப்பயிர் காகாலத்தது, அவன் பெரியன். 3. மனம், கூர்மை, அழகு, இளமை, முதுமை, வன்மை, தன்மை, வெண்மை, செம்மை, பசுமை, இனிமை—இவைகளி னடியாகப் பிறக்கும் குறிப்புப்பெயரெச்சங்களை யெழுதுக. 4. பெரிது உவந்தான், நெடிதுணர்ந்தோர், மெல்லப் பேசினான்—இவைகளில் குறிப்பு வினையெச்சங்கள் எவை? 5 குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்வர மூன்று வாக்கியங்கள் எழுதுக. 6 இருதிணை ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவாகிய குறிப்பு வினைகளை யெல்லாமெழுதுக. 7. அன்று, இன்று— இவ்விரண்டு முற்றுக்களுக்கும் பேதமென்ன? 8. உண்டு, இன்று இவை மூவிடங்களிலும் சிறப்பு வினையுற்றாக வரச் சிற வாக்கியங்க் னெழுதுக.

* து. தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறிலை உண்டெ ரெச்ச மிருதிணைப் பொதுவினை,

9. எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரெச்சம் வர நான்கு சிறு வாக்கியம் எழுதுக. 10. எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சம் வருட படி ஐந்து சிறுவாக்கியம் எழுதுக. 11. ஈற்கெட்ட எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரெச்சம் வர ஆன்று வாக்கியம் எழுதுக. 12. உடல் பாட்டு வினைமுற்று எந்தக் குறிப்பு வினை முற்று வந்து புணர எதிர்மறை வினை முற்றாகும். 13. எப்போது வினைமுற்றை வினையச்சமாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்? 14. இருதினைக்கும் பொதுவினைகளை எவை?

105. சில வினைச்சொற்கள் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைக்கும், செயப்படுபொருள் குன்றாவினைக்கும் பொதுவினைகளாக வரும்.

(உ-ம்.)

தான் வெளுத்தான் - செயப்படுபொருள் குன்றியவினை.
துணியை வெளுத்தான் - செயப்படுபொருள் குன்றாவினை.

106. சில வினைச்சொற்கள் உடன்பாட்டிற்கும் எதிர்மறைக்கும் பொதுவினைகளாக வரும்.

(உ-ம்.) நீ உண்ணாய், நீ செய்யாய், நீ கொடாய்.

இவை நீ உண என்றும், நீ உண்ணமாட்டாய் என்றும், நீ செய் என்றும், நீ செய்யமாட்டாய் என்றும், நீ கொடு என்றும், நீ கொடுக்கமாட்டாய் என்றும், பொருள்படலால் உடன்பாட்டிற்கும் எதிர்மறைக்கும் பொதுவினைகளாம்.

107. சில பகுதிகள் தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொதுவாய் நின்று தமக்குப்பின்னால் மெல்லின

மெய்யைப்பெற்றுத் தன்வினையாகவும், வல்வினமெய்யைப்பெற்றுப் பிறவினையாகவும் வரும்.

(உ-ம்.) தன்வினை	பிறவினை	பகுதி
கரைந்தேன்	கரைத்தேன்	கரை
தேய்த்தேன்	தேய்த்தேன்	தேய்
படிந்தான்	படித்தான்	படி
சாய்ந்தான்	சாய்த்தான்	சாய்

108. தன்மைப் பெயரோடு முன்னிலைப் பெயராவது படர்க்கைப் பெயராவது அந்த இரண்டுமாவது சேர்ந்து ஒரு வினைகொண்டு முடியும்போது தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றோடு முடியும்.

(உ-ம்.) நானும் நீயும் போனோம்.
நானும் அவனும் போனோம்.
நானும் நீயும் அவனும் போனோம்.

109. முன்னிலைப் பெயரோடு படர்க்கைப் பெயர் சேர்ந்து வினைகொண்டு முடியும்போது முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றோடு முடியும்.

(உ-ம்.) நீயும் அவனும் போனீர்.

110. உயர்திணைப் பெயரையும் அஃறிணைப் பெயரையும் எண்ணி ஒருவினைகொண்டு முடிக்கும்போது பலர்பால் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிக்கவேண்டும்.

(உ-ம்.) அவனும் குதிரையும் போனார்கள்.

111. உயர்திணையாகவரும் தன்மைப் பெயரோடு அஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர் சேர்ந்து வந்தால் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றறைக்கொள்ளும்.

(உ-ம்.) நானும் நாயும் போனோம்.

பயிற்சி - 42.

1. எடாய், வாரீர், படியாய், எழுதாய்—இவ்வினை முற்றுகள் ஒவ்வொன்றையும் உடன்பாடாகவும் எதிர்மாறாகவும் பொருள்பட்ட படி வாக்கியத்தில் அமைத்துக்காட்டுக. 2. இடி, அழி, கழி, உதை—இப்பகுதிகள் ஒவ்வொன்றும் தன் வினையாய் வருதற்கு ஒர் இறு வாக்கியமும், பிதவினையாய் வருதற்கு ஒர் இறு வாக்கியமும் எழுதுக. 3. முன்னிலைப் பெயரும் படர்க்கைப் பெயரும் எப்போது தன்மை வினையைக்கொண்டு முடியும்? 4. முன்னிலைப் பெயரும் படர்க்கைப் பெயரும் கூடி வந்தால் எந்த ஐடத்து வினைமுற்றால் முடியும்? 5. உயர்திணைப்பெயரும் அஃறிணைப்பெயரும் எண்ணப்பட்டு வந்தால் எத்திணை வினையால் முடியும்? 6. உயர்திணையில் வந்த தன்மைப் பெயரோடு அஃறிணைப் பெயர் கூடிவந்தால் எவ்வகை வினைமுற்றால் முடியும்? 7. அந்த மனிதன் யார், அங்கு வந்தவர் யார்? இதைக் கொடுத்தவர் யார்? அறத்தினூடே காலக்கம் எவர், புறத்தாற்றிற்போய்ப் பெறுவது எவன்?—இங்கே பயனிலையாக நின்ற யார், எவன் என்பவை என்ன சொற்கள்?

இடையியல்.

1 வேற்றுமை யுருபுகளும், விசுதிகளும், இடைநிலைகளும், சாரியைகளும் வினாவெழுத்துக்களும், சுட்டெழுத்துக்களும், போல-ஆங்கு முதலிய உவமைச் சொற்களும் இடைச்சொற்களாம்.

2. இவைகளையல்லாமல் தத்தம் பொருளைக் காட்டும் இடைச்சொற்களும் உண்டு. அவை:— ஏ-ஓ-உம்-மற்று-கொல்-என்று-என-முன்-பின்-தான்-வாளா-ஆந்தோ-ஐயோ-சீ-சீசீ-சிச்சீ-ஆம்மா.

3. ஏகாரம் ஆறுபொருளைத் தரும்:—பிரிநிலை - வினா-எண்-ஈற்றசை-தேற்றம்-இசைநிறை. *

(உ-ம்.) இராமனை செய்தான்—மற்றவர்கள் செய்யவில்லை எனப்பொருள் படலால் பிரிநிலை.

நீயே செய்தாய்—நீயா? எனப் பொருள்படுதலால் வினாநிலனை நீரே தீயே வளியே—கூடனும் நீரும் தீயும் வளியும் எனப் பொருள்படலால் எண்.

தொழுவோம் யாமே—மொழியினீற்றில் பொருளின்றி வருதலால் ஈற்றசை.

கடவுளே உயர்ந்தவர்—துணிந்து சொல்லுதலால் தேற்றம்.

ஏ ஏ இவள் ஒருத்திபேடியோ?—செய்யுளில் ஓசைநிறைக்க வருதலால் இசைநிறை.

* து. பிரிநிலை வினா எண் ஈற்றசை தேற்றம் இசைநிறை எனவா நேகா ரம்மே.

1. ஓகாரம் பத்துப்பொருளைத்தரும்:—ஒழியிசை, னினா, உயர்வு சிறப்பு, இழிவு சிறப்பு, எதிர்மறை, தெரிநிலை, கழிவு, அசைநிலை, பிரிப்பு, ஐயம். *

(உ-ம்.) இங்கு இருக்கவோ வந்தாய்* ஒழி இசை.
 இராமனோ செய்தான் வினா.
 ஒ ஒ பெரியவர் உயர்வு சிறப்பு.
 ஒ ஒ கொடியது இழிவு சிறப்பு.
 நானோ செய்தேன் எதிர்மறை.

ஒருவனைத் தூரத்திற் காண்டு }
 சாத்தனோ அல்லன், கொற் } செ.நிலை.
 மனோ அல்லன், என்பது. *

ஒ ஒ என்ன உணர்வில்லையோ * கழிவு.
 “கட்டுரைப்ப தென்கொலோ” அசை நிலை.
 அவனோ சொன்னான் பிரிப்பு.
 வந்தவன் இராமனோ கிருஷ்ணனோ ஐயம்.

இருக்கவோ வந்தாய் என்பது இருக்க அன்று, போக வந்தாய் என ஒழிந்தபொருளைத் தருதலால் ஒழியிசை.

சாத்தானோ அல்லன், கொற்றனோ அல்லன், என்பது சாத்தனுமல்லன் கொற்றனுமல்லன், வேறொருவன் எனத்தெரிய நின்றலால் தெரிநிலை.

ஒ ஒ என்ன உணர்வில்லையோ என்பது உணர்வில்லாமற் செய்து கழிந்த காரியத்தை நினைந்திரங்குதலால் கழிவு.

* சூ ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
 கழிவசை நிலையிப் பென எட்டோவே.

5. உம்மை - ஒன்பது பொருளைத் தரும்:—எதிர்மறை, உயர்வு சிறப்பு, இழிவு சிறப்பு, ஐயம், எச்சம், முறறு, எண், தெரிநிலை, ஆக்கம்.

(உ-ம.) செயயவும் கூடும் எதிர்மறை.
 குறவரும் மருளும் குன்றம் உயர்வுசிறப்பு.
 புலையனும் விருப்பாத யாக்கை இழிவுசிறப்பு.
 பந்தாயினும் எட்டாயினும் கொடு ஐயம்.
 ஐராமனும் வந்தான் எச்சம்.
 ஐரணி கண்ணாய சிவந்தன முறறு.
 ஐராமனும் கிருஷ்ணனும் வந்தார்கள் எண்.
 நானும் அல்லன், நீயும் அல்லன் தெரிநிலை.
 பாலும் ஆயிறறு * ஆக்கம்.

பாலும் ஆயிற்று என்பது உணவுக்குரியபாலானதேயன்றி மருந்துமாயிற்று எனப் பொருள்படலால் ஆக்கம்.

6 மற்று என்பது வினைமாற்று, அசைநிலை, பிறிது என்னும் மூன்று பொருளில் வரும். †

“மற்றறிவாம் நல்வினையாம் இளைமம்”-வினைமாற்று.

“மற்றடிகள் கண்டருள்செய்ய மலரடிக்கீழ்”-அசைநிலை.

இவனுக்குப் பதில் மற்றொருவனை அனுப்பு - பிறிது.

“மற்று அறிவாம் நல்வினையாமிளைமம்” என்பது நாயிப் பொழுது இளையேமாதலால் அறியவேண்டுவ திலையெனப் பொருளபட்டு அவ்வினையை மாற்றத்தலால் வினைமாற்று.

* து. எதிர்மறை சிறப்பையும் எச்சமும் தளவை

தெரிநிலை ஆக்கமோடு உமமை எட்டே.

†, வினைமாற்றசைநிலை பிறிதெனும் மற்றே.

7. மொல் என்பது ஐயப்பொருளையும், அசை நிலப்பொருளையும் தரும். *

(உ-ம்) வருவாங்கொல்-ஐயம். யாதுகொல்-அசைநிலை,

8. என்று, என என்பன ஆறுபொருளைத் தரும்: —
வினைப் பொருள், பெயர்ப்பொருள், குறிப்புப் பொருள், இசைப் பொருள், எண்ணுப் பொருள், பண்புப்பொருள். §

(உ-ம்.) வருவேன் என்று சொன்னார்-வினையை அடுத்து வந்தபடியால் வினைப்பொருள்.

இவனுக்கு இராமன் என்றுபெயர்-பெயரை அடுத்து வந்தபடியால் பெயர்ப்பொருள்.

ஒல்லென்றுஒலித்தது—ஒல்லென்னும் குறிப்புச்சொல்லை அடுத்து வந்தபடியால் குறிப்புப்பொருள்.

பொம்மென்று வண்டு ஒலிக்குரு சோலை. பொம்மென்னும், இசையை யுணர்த்தும் சொல்லை அடுத்து வந்தபடியால் இசைப்பொருள்.

கல்வியென்று பொருளென்று செல்வம் இரண்டிவகை - கலவியையும் பொருளையும் எண்ணுதலால் எண்ணுப்பொருள்.

அது மிகவும் அழகென்று கேள்வி - யண்புப் பெயரை அடுத்து வந்தபடியால் பண்புப்பொருள்.

மேற்கூறிய உதாரணங்களோடு என என்னும் இடைச் சொல்லையும் ஒட்டிக்கொள்க.

* து. கொல்லே ஐயம் அசைநிலைக் கூற்றே.

§ து. வினைபெயர் குறிப்பிசை என்பண் பாரினும்
என எனும் மொழிவரும் என்றும் அற்றே.

உரியியல்.

1. உரிச்சொல் ஒருகுணத்தையும், பலகுணத்தையும் காட்டும்.

2. ஒருகுணத்தைக் காட்டும் உரிச்சொற்கள்:—

சாஸ, ந, தவ, ரணி, கூர், கழி - இனையக்குறி என்க. பலகுணத்தைக் காட்டுவன.

(உ-ம்) சாலசு எசய்வாரோ தலைப்படுவர், உறுபொருள், தவ என்மீர்தள, ரணி இனித்த, இருள்கூர் சிறுமெறி, கழிபுட்டப.

3. பலகுணத்தைக் காட்டும் உரிச்சொல்:—கடி.

இசு கூர்சப, வாசனை, காவல், முதல்ப பல குணங் களைக் காட்டும்.

(-ம்.) கடிநுனைப்பதழி, கடிச்சுமலம், கடிமனை,

4. முன்சொன்ன இடைச்சொற்களினின்றும், இவ்வுரிச்சொற்களினின்றும் பெயர்ப் பகுபதங்களும் வினைப்பகுபதங்களும் பிறக்கும்.

(உ - ம்)

மற்றவன் - இடையடியாகப்பிறந்த பெயர்ப்பகுபதம்.

என்றான் - இடையடியாகப்பிறந்த வினைப்பகுபதம்.

உறுவர் - உரியடியாகப்பிறந்த பெயர்ப்பகுபதம்.

கூர்ந்தார் - உரியடியாகப்பிறந்த வினைப்பகுபதம்.

பயிற்சி-44.

1. உரிச்சொல்லுக்கு விதியென்னை? 2. ஒரு குணத்தைக்காட்டும் உரிச்சொல் நான்கெழுதுக. 3. கடி என்னும் உரிச்சொல் காட்டும் சில குணங்களை உதாரணத்தால் விளக்குக. 4. உரிச்சொலடியாகப்பிறந்த பெயர்ப்பகுபதம்மூன்றும், வினைப்பகுபதம் மூன்று மெழுதுக.

பொதுவியல்.

1. சொல்லானது மூவகையிடத்தும், வழக்கிலும், செய்யுளிலும், வெளிப்படையாலும், குறிப்பாலும், இருதிறை ஐம்பாற் பொருள்களை உணர்த்தும்.

மூவகை இடம் பெயரியல்லே சொல்பெயர்த்தது.

எழுகீத

2. வழக்கென்பது சொல்லினது நடை.

3. அது இயல்புவழக்கு, தகுதிவழக்கு என இரண்டு வகைப்படும். *

4. இயல்புவழக்கு என்பது ஒரு பொருளுக்கு இயல்பாயமைந்தசொல்லால் அப்பொருளைக் கூறுவது.

5. அது மூன்று வகைப்படும். அவை:—

இலக்கணமுடையது, இலக்கணப்போலி, நடுஉ.

6. இலக்கண முடையதென்பது இலக்கணங் கூடாமல் வழங்குவது.

(உ-ம்) வீடு, வாசல், குளம், படி.

7. இலக்கணப்போலி யென்பது இலக்கணத்துக்கு ஒத்து இல்லாவிட்டாலும் இலக்கணமுடையது போல வழங்குவது. இது பெரும்பாலும் சொல் முன்பின்னாக மாறிவரும்.

* து. இலக்கண முடைய இலக்கணப் போலி

மருஉ. வென்றரு மூவகை இயல்பும்

இடக்க ரடக்கல் மக்கைம் குழுஉக்குறி

எனுமுத் தகுதியோ டாரும் வழக்கியல்.

இலக்கணப்போலி.

இலக்கணமுடையது.

(உ-ம்.) முன்றில்

இல்முன்

புறநகர்

நகர்புறம்

புறங்கடை

கடைப்புறம்

கோயில்—சொல் முன்பின்னாக மாறாமல் வேறு எழுத்துப் பெற்றுவந்த இலக்கணப்போலி.

8. மருஉ என்பது இலக்கணங்கெட்டுவழங்குவது.

மருஉ.

இலக்கணமுடையது.

(உ-ம்.) அருமந்தபிள்ளை

அருமருந்தன்னபிள்ளை

ஆச்சு

ஆயிற்று

போச்சு

பொயிற்று

தஞ்சை

தஞ்சாவூர்.

9. தகுதி வழக்கென்பது ஒருபொருளுக்குஇயல்பாயுள்ள சொல்லை ஒழித்துத் தகுந்தவேறுசொல்லால் அந்தப் பொருளைச் சொல்லுவது.

10. அது மூன்று வகைப்படும் அவை:—

இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழுஉக்குறி.

11. இடக்கரடக்கல் சொல்லத் தகாததை மறைத்துச்சொல்வது.

(உ-ம்.) கால்கழுவீவந்தேன், பவ்வீ.

12. மங்கலம் அமங்கலத்தை மங்கலமாகக் கூறுவது. அமங்கலம்=அசுபம்.

மங்கலம்.	அமங்கலம்.
(உ-ம்.) தஞ்சினர்	செத்தார்
• நன்காடு	சுகாடு
வெள்ளாடு	காராடு
தாலிபெருகிற்று	தாலியறுந்தது.

13. குழுஉக்குறியென்பது ஒருகூட்டத்தார்யாதா வது ஒரு காரணத்தால்ஒருபொருளுக்குரிய சொல்லை ஒழித்து வேறு சொல்லால் அப்பொருளைக்கூறுவது.

(உ-ம்.) சொல்விளம்பி—(கள்)—இதுவேடர் கூறுவது.
பறி=(பொன்)—இது பொற்கொல்லர் கூறுவது.
காரை=(ஆடை)—இது யானைப்பாகர் கூறுவது.

பயிற்சி-45.

பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள சொற்கள் இன்னின்ன வழக்கின எனக்கூறுக:—1. விளக்கைக் குளிரவை. 2. அவர் வேடிக்கை பார்த்தாச்சா? 3. காஞ்சிபுரத்துக் கோயிலில் திரு விழா நடக்கிறது. 4. இந்த மராடி அழகிது. 5. நீ மங்களவா ரம் வா. 6. என் அருமந்தமான பிள்ளைக்கு அன்னம் கிடைக்க வில்லை. 7. எனக்கு நேற்றுத் திருமுகம் வந்தது. 8. மதுரை பாண்டிநாட்டின் இராசதானி. 9. அந்த வாய்க்காலைத்தாண்டி. 10. பவ்வீ என்று சொல்ல அஞ்சைப்பட்டான். 11. தட்டான் பறியைவிற்பப் பாய் வாங்கினான். 12. அவன் தஞ்சின செய் தியைத் தூதர் அறிவித்தார். 13. கடையுக்.

செய்யுள்.

14. செய்யுளாவது பொருளுக்கு இடனாகக் கற்று வல்ல புலவரால் அணிபெறப் பாடப்படுவது.

வெளிப்படை, குறிப்பு.

15. வெளிப்படையச் சொல்லாவது இருதிணை ஐம் பாற் பொருள்களை வெளிப்படையாகத் தருவதாம். *
(உ-ம்) நிலம், நீர், செய்தான், போனான்.

16. குறிப்புச் சொல்லாவது குறிப்பினால் இரு திணை ஐம்பாற் பொருள்களைத் தரும் சொல்லாம்.

17. அது ஒன்பது வகைப்படும். அவை—ஒன்றொழி பொதுச்சொல், விகாரம், தகுதி வழக்கு, ஆகு பெயர், அன்மொழித் தொகை, குறிப்புவினை, முதற் குறிப்பு, தொகைக் குறிப்பு, பிறகுறிப்பு. *

(உ-ம்) ஆயிரமக்கள் போர்செய்தார்கள்-இதில் மக்கள் என்னும் பொதுப்பெயரும், செய்தார்கள் என்னும் பொது வினையும் போர் என்னும் குறிப்பால் உயர்திணைப் பெண்பாலே யொழிந்து ஆண்பாலைக் காட்டியது.

மரை மலர்-இதில் தா என்னும் முதலெழுத்துக் குறையுடைய முதற்குறை விகாரச் சொல்லாகிய மரை என்பது மலர் என்னுங் குறிப்பால் மரை என்னும் ஓர் மிருகத்தைக் காட்டாமல் தாமரையைக் காட்டிற்று.

திருமுகம் படித்தான்-இந்தத்தகுதி வழக்கு படித்தான் என்னுங் குறிப்பால் முகத்தை யுணர்த்தாமல் எழுதிய ஓணைபைக் காட்டினது. மற்ற இடக்கரடக்கலிலும் குழுஉக் குறியிலும் இப்படியே குறிப்பாகப் பொருள் விளங்குதல் அதிக.

* து. ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரம் தகுதி ஆகுபெயர் அன்மொழி வினைக்குறிப்பே முதறொகை குறிப்போடு இன்னபிறவும் குறிப்பில் தருமொழி அல்லன வெளிப்படை.

கார் - கார் - இந்த ஆகுபெயர் அடித்தார் என்றும் குறிப்பிட்டு கார் காலத்தைக் காட்டாமல் அக்காலத்திலுள்ளோரும் ப. க. கார் காட்டிற்று.

பொற - படி வந்தான் - இங்கே பொற்றொடி என்னும் அன்மொழி தாகைப்பெயர் வந்தான் என்னும் குறிப்பால் பொற்றொடி யணிந்த பெண்ணைத் தெரிவித்தது.

ஆவ - பாது பொன்னன் - இங்கே பொன்னன் என்னும் குறிப்பு விளமுற்றுச்சொல் இடபோது என்னும் குறிப்பால் பெயர் பொன்னன் விட்டுப் பொன்னன் யுடையவனாயிருக்கிறான் என்றும் குறிப்பு விளையைக் காட்டிற்று.

ஆத்திசூடி படித்தான் - இந்த முதற் குறிப்புப் படித்தான் என்பது குறிப்பால் ஆத்திசூடி என்னும் சொற்களை முதலிலுடைய புஸ்தகத்தைத் தெரிவித்தது.

ஐவர்களிர தருமன் மூத்தவன் - இந்த ஐவர்கள் என்னும் தொகைக் குறிப்புத் தருமன் என்னும் குறிப்பால் பாண்டவரைக் காட்டிற்று.

கல்லைக் கடிக்க நன்றாய்ச் சமைத்தாய், பாயாவேங்கை பறவாக் கொக்கு - இந்தப் பிறகுறிப்புக்கள் கல்லைக்கடிக்க என்னும் குறிப்பால் நன்றாய்ச் சமைக்கவில்லை என்றும், பாயா என்பதனால் வேங்கை மரம் என்றும், பறவா என்பதனால் குதிரை என்றும் தெரிவித்தன.

பயிற்சி-46.

பின் வருபவைகளில் உள்ள குறிப்புச் சொற்களைக் கூறி, அவை இன்னின்ன வகைக்குறிப்பு என்று காரணத்துடன் எழுதுக:—ஊரிலிருந்து திருமுகம் வந்தது, பூங்கொடி கண்ணீர் சிந்தினார், தாம்பூலம் தரித்துக்கொள்ள மூன்றாவது கொடு, தன் தோட்டத்தில் வெற்றிலை நட்பான், ஆத்திசூடி

படித்து முடித்தான், கொடுவரி (புலி) ஆட்டைக் கொன்று
கின்றது, இப்பெற்றம் நன்றாய் உழும், நன்காடு புக்கான்,
பொற்றொடி வந்துபோயினன், உவர்க்கடலன்ன செல்வரும்
உளரே, பறவாக்கொக்கு.

18. ஆகுபெயராவது ஒருபொருளின் இயற்பெயர்
அப்பொருளுக்குச் சம்பந்தமான வேறொரு பொரு
ளுக்கு ஆகிவருவது. *

19. அது பொருளாகுபெயர், இடவாகுபெயர்,
காலவாகுபெயர், சிணையாகுபெயர், பண்பாகுபெயர்,
தொழிலாகுபெயர், எண்ண லளவை யாகுபெயர்,
எடுத்தலளவை யாகுபெயர், முகத்த லளவை யாகு
பெயர், நீட்டலளவை யாகுபெயர், சொல்லாகுபெ
யர், தானியாகுபெயர், கருவியாகு பெயர், காரியவாகு
பெயர், கருத்தாவாகு பெயர், உவமையாகு பெயர்
எனப் பதினாறு வகைப்படும்.

(உ-ம்.) தாமரைபோன்றபாதம்-தாமரை என்னும் கொ
டியாகிய முதற்பொருளின் பெயர் அதன் சிணையாகிய பூவுக்கு
வந்தபடியால் பொருளாகு பெயர். இது முதலாகு பெயரென்
றும் பெயர்பெறும்.

பட்டணமெல்லாம் திரண்டுவந்தது-பட்டணம் என்னும்
இடப்பெயர் அங்குள்ளமனிதர்க்காதலால் இடவாகுபெயராம்.

* து. பொருண்முத லாரே டளவை சொல்தானி
கருவி காரியம் கருத்தன் ஆகியுள்
ஓன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முதை உரைப்பன ஆகுபெயரே,

கார் அறுத்தான்—கார் என்னும் மழைகாலத்தின் பெயர். ஆக்காலத்தில் விளைபும்பயிருக்கு ஆதலால் காலவாகுபெயராம்.

வெற்றிலை நடந்தான்—வெற்றிலை என்னும் சினைவியன்பெயர் அதன் முதலாகிய கொடிக்கு ஆதலால் சினையாகுபெயராம்.

வெள்ளை வந்தது—வெள்ளை என்னும் ருணத்தின்பெயர் புர்த நிறமுடைய ஓர் மாட்டுக்கு ஆனதால் குணவாகுபெயர். இது பண்பாகு பெயரெனவும் பெயர்பெறும்.

வற்றல் உண்டான்—வற்றுதல் என்னும் தொழிலின் பெயர் அத்தொழிலையுடைய பதார்த்தத்தின் காதலால் தொழிலாகுபெயர்.

காலால் நடந்தான்—கால் என்னும் எண்ணலளவையின் பெயர் அவ்வளவையைக்கொண்ட உடம்பின் உறுப்புக்கு வந்தபடியால் எண்ண லளவை யாகுபெயராம்.

இச்சர்க்கரை ஒருமணங்கு—மணங்கு என்னும் எடுத்தலளவையின்பெயர் அவ்வளவையைக்கொண்டசர்க்கரைக்கு வந்தபடியால் எடுத்த லளவை யாகுபெயராம்.

படிஉடைந்தது—படிஎன்னும் முகத்தலளவையின்பெயர் அவ்வளவையைக் கொண்ட அளக்கும்கருவிக்கு ஆனபடியால் முகத்தலளவை யாகுபெயராம்.

இந்தத் துணியில் நான்குமுழம் வாங்கினான்—முழம் என்னும் நீட்டலளவையின் பெயர் அவ்வளவையைக் கொண்ட துணிக்கு ஆனபடியால் நீட்டலளவை யாகுபெயராம்.

அந்தப் பாட்டிற்கு உரை எழுதி—உரை என்னும் சொல்லின்பெயர் அந்தச் சொல்லால் சொல்லும் அர்த்தத்திற்கு ஆனபடியால் சொல்லாகு பெயராம்.

விளக்கு முறிந்தது-விளக்கு என்னும் தானியாகிய தீபத் தின்பெயர் அது இறந்ததற்கு இடமாகிய தண்டுக்கு ஆனபடியால் தானியாசுபெயராம். தானி=இடத்தை யுடையது.

திருவாய் மொழிபடித்தான் - திருவாய் மொழி என்னும் சொற்களாகிய காரணத்தின்பெயர் அந்தச் சொற்களால் ஆன நூலுக்கு வந்தபடியால் காரணவாகுபெயர். இது கருவியாகு பெயரென்றும் பெயர்ப்பறம்.

இலக்கணம் வாய்விடும் - இலக்கணமாகிய காரியத்தின் பெயர் அதை உணர்த்தும் காரணமாகிய புத்தகத்துக்கு ஆனபடியால் காரியவாகுபெயராம்.

திருவள்ளுவர் படித்தான்-திருவள்ளுவர் என்னும் நூலாசிரியர் பெயர் அவர் செய்த நூலுக்கு ஆதலால் கர்த்தாவாகு பெயராம்.

காளைவந்தான் - காளை என்னும் உவமானத்தின் பெயர் அதுபோலும் நடையை யுடைய மனிதனுக்கு ஆனபடியால் உவமையாகுபெயராம்.

பயிற்சி-47.

1. ஆகுபொயாவது என்னை? அது எத்தனை வகைப்படும்?
2. அடியில் வருபவைகளில் இன்னினை இன்னவாகுபெயர் என்றெழுதுக:—கால் ஒடிந்தது, பாவைவந்தான், குழுதம்போன்றவாய், எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆகும், அக்குளத்தில் நீலம் பூத்திருக்கிறது, அந்த அரிசியில் எனக்குப்பத்துமரக்கால் அனுப்பு, நான் ஒரு அழகிய பறவை வாய்க்கினைன், பறவைகளில் அழகுள்ளது தோகை, உயிர்மெய் இருதூற்றப் பதினாறு, இவன் பூநட்டுவாழ்வான், அவன் இலைநட்டு வாழ்வான், உலகம் சுளிக்க நன்மை செய்தான், வெள்ளை யடித்தான், இந்தப்

பாடல் அழகிது, சுற்றத்தைத் தழுவுவெனநீய், தலைக்கு ஒரு அணு கொடு.

20 திணை, பால், இடங்களுக்குப் பொதுவாகிய பெயர்வினைகளின் பொதுத் தன்மையை அவைகளே யடுத்துவரும் சிறப்புப் பெயரும், சிறப்புவினையும் நீக்கும்.

(உ-ம்.)

தாய் இவள்

தாய் இது

மரம் வளர்ந்தது

மரம் வளர்ந்தா

பால் எல்லாம் வந்தோம்

நீங்கா எல்லாம் வந்தீர்கள்

அவர் எல்லாம் வந்தார்

அவை எல்லாம் வந்தன

வாழ்க அவன், அவள்

,, அவர், அது, அவை

,, யான், யாம்

,, நீ, நீர்.

தாய் என்பதின் திணைப்பொது மையை இவள், இது, என்னுள், சிறப்புப்பெயர்கள் நீக்கின.

மரம் என்பதில் பாற பொது மையை வளர்ந்தது, வளர்ந்தா, என்னும்சிறப்புவினைகள் நீக்கின.

எல்லாம் என்பதில் இடப்பொதுமையையும் திணைப் பொதுமையையும் சிறப்புப் பெயர் வினைகள் வந்து நீக்கின.

வாழ்க என்னும் வினையின் திணை பால் இடத் தன்மை களைச் சிறப்புப் பெயர்கள் வந்து நீக்கின.

பாடிச்சி - 48.

1. திணைபால் இடங்களின் பொதுத்தன்மையை எவைகள் வந்து நீக்கும? 2. தாய், சாத்தன், ஆடு, புலி, எல்லாம், வருக - இவைகளில் ஒவ்வொன்றும் எவைகளுக்குப் பொது? அவற்றின் பொதுத்தன்மை நீங்கும்படி உதாரணங்காட்டுக.

21. பொருட்புணர்ச்சிபானது வேற்றுமைப்புணர்ச்சி அல்வழிப்புணர்ச்சிஎனஇரண்டு வகைப்படும்.

22. வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாவது இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம், ஐந்தாம், ஆறாம், ஏழாம், வேற்றுமை யுருபுகள் நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் நடுவில் மறைந்தும் வெளிப்பட்டும் வரும ஆறுமாம்.

23. வேற்றுமை யுருபு மறைந்து வருவதற்கு வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர் என்றும், வெளிப்பட்டு வருவதற்குத் தொகைநிலைத் தொடர் என்றும் பெயராம்.

24. வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராவது இரண்டாம் வேற்றுமைமுதல் ஏழாம்வேற்றுமை வரான ஆறுவேற்றுமைஉருபுகளும்நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் நடுவில் மறைந்து வருவதாம். *

25. வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராவது மேலே சொல்லிய ஆறுவேற்றுமை யுருபுகளும் நடுவில் வெளிப்பட்டு வருவதாம்.

(உ-ம்.)

இரண்டாம் வேற்றுமை.

தொகைநிலை.	தொகைநிலை.
வீடுகட்டினான்	வீட்டைக்கட்டினான்
பாடம் படித்தான்	பாடத்தைப் படித்தான்
குளம் வெட்டினான்	குளத்தை வெட்டினான்

* து. இரண்டுமுதலாம் இடையாறுருபு

வெளிப்படல் இல்லாது வேற்றுமைத் தொகையே.

ழன்றும் வேற்றுமை.

தொகைநிலை,
கல் எறிந்தான்
பொன் மோதிரம்
மண வீடு

தொகாநிலை.
கல்லால் எறிந்தான்
பொன்னால் செய்த மோதிரம்
மண்ணால் கட்டிப் வீடு

நான்காம் வேற்றுமை.

தொகைநிலை,
கூலிவேலை
தருமசத்திரம்
பதவுரை

தொகாநிலை,
கூலிக்குவேலை
தருமத்திறகுக் கட்டிய சத்திரம்
பதத்துக்கு உரை

ஐந்தாம் வேற்றுமை.

தொகைநிலை,
மலை வீழ் ஆறு
அராபிக்குதிரை
சினத்துப்பட்டி

தொகாநிலை,
மலையினின்று விழும் ஆறு
அராபியினின்று வந்த குதிரை
சினத்தினின்று வந்த பட்டு

ஆறாம் வேற்றுமை.

தொகைநிலை,
குளக்கரை
மரப்பட்டை
மரக்கிளை

தொகாநிலை,
குளத்தினதுகரை
மரத்தினது டட்டை
மரத்தினது கிளை

ஏழாம் வேற்றுமை.

தொகைநிலை,
காடு புகுந்தான்
நீர்ப்பறவை
நீர் ஆடினான்

தொகாநிலை,
காட்டில் புகுந்தான்
நீரில் வாழும் பறவை
நீரில் ஆடினான்

உருபும் பயனுமுடன் றேக்க தொகை.

26. வேற்றுமை யுருபும் அவ்வுருபுகொண்டு முடியும் சொல்லும் மறைந்து வந்ததற்கு உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையென்று பெயராம்.

தொகைநிலை,

தொகாநிலை,

(உ-ம்.)

நீர்க்குடம்

நீரை (உடைய) குடம்

கற்சுவர்

கல்லால் (கட்டிய) சுவர்

தருமப்பள்ளிக் கூடம் தருமத்திற்கு (கற்விக்கும்) பள்ளிக் கூடம்

பயில ஆறு

மலையினின்று (விழும்) ஆறு

ஏரி நீர்

ஏரியில் (உள்ள) நீர்

இந்த உருபும் பயனுங் உடன்தொக்க தொகைகளில் இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமை யுருபுகளுடன் அவைகொண்டு முடியும் உடைய, கட்டிய, கற்விக்கும், விழும், உள்ள என்னுய் பயனிலைகளும் மறைந்து இருத்தல் காண்க.

ஆறும் வேற்றுமையில் உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை வராது என்றறிக.

பயிற்சி-49.

1. பொருட் புணர்ச்சி எத்தனை வகைப்படும். 2. முதல் வேற்றுமையும் எட்டாம் வேற்றுமையும் என்ன புணர்ச்சியாம்? 3. தொகை நிலைத்தொடர், தொகா நிலைத்தொடர் - இவ்விரண்டிற்கும் அர்த்தமென்ன? 4. மரம் வைத்தான், மண்பாளை, நீர்வாழ்வன, சாத்தன்மகன், மரவேர், காலவிரல், பொற்பாத் திரம், காடுசென்றான், விண்வீழ் கொள்ளி, நீர்மோர் குடித்தான் - இவை என்ன தொடர்? இவற்றிற்குப் பொருளும் கூறுக. 5. உருபும் பயனு முடன்தொக்க தொகை என்று

ஸென்னை? 6. பிரப்பப்பாய் - தண்ணீர்ப்பாளை - பட்டுத்தண்ணி-
விஷமருந்து - தென்மேசுத்து மனிதன் - குளம் - இவை
எவ்வாறு விரிபு? அவைகளில் உருபுகள் எவை? பயன் எவை?
உருபும் பயனும் உடன் தொக்கத்தொகை எந்த வேற்றுமையில்
வராது?

27. அல்வழிப் புணர்ச்சியாவது வேற்றுமை
புருபுகள் இடையில் வராமல், நிலைமொழியும் வரு
மொழியும் சேர்ந்து வருவதாம். அல்வழி—வேற்
றுமை அல்லாத வழி.

28. இந்த அல்வழிப்புணர்ச்சி பதினேழு வகைப்
படும். அவை:—வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை,
இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, உவமைத்தொ
கை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை, ஏழு
வாய்த்தொடர், விளித்தொடர், தெரிநிலைப் பெயரொ
ச்சத்தொடர், குறிப்புப் பெயரொச்சத்தொடர், தெரி
நிலை வினையெச்சத்தொடர், குறிப்பு வினையெச்சத்
தொடர், தெரிநிலை வினைமுற்றுத்தொடர், குறிப்பு
வினைமுற்றுத்தொடர், இடைச்சொற்றொடர், உரிச்
சொற்றொடர், அடுக்குத்தொடர்.

29. இந்த அல்வழிப்புணர்ச்சி பதினேழும் தொ
கை நிலைத்தொடர், தொகா நிலைத்தொடர் என இர
ண்டு வகைப்படும்.

30. தொகைநிலைத்தொடர் ஆறு. அவை:—வினைத்
தொகை, பண்புத்தொகை, இருபெயரொட்டுப் பண்

புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்பைத்தொகை
அன்மொழித்தொகை.

31. வினைத்தொகையாவது பெயரெச்சத்தின் இடை
நிலையும் விசுவயும் மறைந்து பகுதிமாத்திரம்நின்று
பெயரைக்கொண்டு முடிவது. *

(உ-ம்.) ஏறு குதிரை	அவிர்சடை
சூழல் காற்று	ஒங்குசினம்
ம்குபுனல்	அதிர்வளை
முளிபுல்	ஒலிகடல்
செறிபழி	திற்பண்டம்

இவ் வினைத்தொகைகள் விரிந்து வந்தால் முக்காலப்
பெயரெச்சங்களாகும்.

ஏறினகுதிரை, ஏறுகிறகுதிரை, ஏறும்குதிரை எனவிரிதல்
காண்க.

32. சில பகுதிகள் விகாரப்பட்டு வினைத்தொகை
களாகவரும்,

(உ - ம்.)

தருபொருள்	இங்கு - தா, வா, நட,
வருபொருள்	இற,கொடு என்னும் பகுதி
நடந்திடு குதிரை	கள் தரு, வரு, நடந்திடு
இறந்திடு குதிரை	இறந்திடு, கொடுத்திடு என
கொடுத்திடு பொருள்	விகாரப்பட்டு வந்தன.

33. பண்புச் சொல்லுக்கும், பெயர்ச்சொல்லுக்
கும் நடுவில் ஆகிய என்னும் பண்புருபு மறைந்து
வருவது பண்புத்தொகையாம்.

* சூ. காணம் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

34. பண்புச்சொல் வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை என நான்கு வகைப்படும். ஆகையால் பண்புத்தொகையும் நாலுவகையாம். *

(உ-ம்.)

வண்ணப் பண்புத்தொகை	வடிவுப் பண்புத்தொகை
கருங்குதிரை	வட்டக்கல்
செந்தாமரை	சதுரப்பலகை
அளவுப் பண்புத்தொகை	சுவைப் பண்புத்தொகை
ஒருபொருள்	துவர்க்காய
இருவினை	புரியங்கறி.

ஐவை கருமையாகிய, வட்டமாகிய, ஒன்றாகிய, துவர்ப்பாகிய எனவிரியும்.

35. பொதுப் பெயருக்கும் சிறப்புப் பெயருக்கும் நடுவில் ஆகிய என்னும் உருபுமறைந்து வருவது இருபெய ரொட்டுப் பண்புத் தொகையாம். *

(உ-ம்.)

சாரைப்பாம்பு	நிலைமொழி சிறப்புப் பெயரும் வருமொழி பொதுப்பெயருமாகி வருவதே பெரும்பான்மையாம்.
மாமரம்	
பரிமா	
ஆயன் சாத்தன்	

சாரையாகிய பாம்பு எனவிரியும். சாரை ஒரு ஜாதிப் பாம்புக்கே பெயராதலால் சிறப்புப்பெயர், பாம்பு பலஜாதிப் பாம்புக்கும் பெயர் ஆதலால் பொதுப்பெயர். மற்றவைகளும் இப்படியே.

* து. பண்பை விளக்கு மொழி தொக்கனவும்

ஒருபொருட் இருபெயர் வந்தவும் குணத்தொகை.

35. உவமானத்துக்கும் உவமேயத்துக்கும் நடுவில் போல, போன்ற முதலிய உவமை உருபுகள் மறைந்து வருதல் உவமைத் தொகையாம். *

37. அது வினையுவமைத்தொகை, பயனுவமைத்தொகை, மெய்யுவமைத்தொகை, உருவுவமைத்தொகை என நான்கு வகைப்படும்.

38. வினையுவமைத்தொகையாவது தொழிலைப்பற்றி உவமையாக வருவது.

(உ-ம்.) குருவி கூப்பிட்டான், புலிக்கொற்றன் - இவை குருவிபோலக் கூப்பிட்டான், புலிபோன்ற கொற்றன் என விரியும்.

39. பயனுவமைத் தொகையாவது பிரயோசனத்தைப்பற்றி உவமையாக வருவது.

(உ-ம்.) மழைக்கை, கிளிமொழி, கற்பகக்கொடையான் - இவை மழைபோன்ற கை, கிளிபோலும் மொழி, கற்பகம் போலும் கொடையான் எனவிரியும்.

40. மெய்யுவமைத் தொகையாவது வடிவத்தைப்பற்றி உவமையாக வருவது.

(உ-ம்.) உடுக்கையிடை, மதிமுகம், மலைப்புயம்.

இவை உடுக்கைபோலும் இடை, மதிபோலும் முகம், உலைபோலும் புயம் என விரியும்.

41. உருவுவமைத் தொகையாவது நிறத்தைப்பற்றி உவமையாக வருவது.

(உ-ம்.) பவளவாய், குவளைக்கண், பால்வண்ணன்.

* து. உவம உருபில் துவமைத் தொகையே.

இவை - பவளம்போலும் வாய், குவளைபோலும் கண், பால்போலும் வண்ணன் எனவிரியும்.

42. நிலைமொழி வருமொழிகளின் கடையில் உம் என்னும் இடைச்சொல் மறைந்து வருவது உம்மைத் தொகையாம். *

43. அது எண்ண ளளவை, எடுத்த ளளவை, முகத்த ளளவை, நீட்ட ளளவைகளால் நான்குவகைப்படும்

(உ - ம்.)

இராப்பகல்	}	எண்ண ளளவை உம்மைத்
மூன்றரை		தொகை.
கழஞ்சேகால்	}	எடுத்த ளளவை யும்மைத்
தொடியேகாக்க		தொகை.
படியாழாக்கு	}	முகத்த ளளவை யும்மைத்
கலனேனாணி		தொகை.
சாணங்குலம்	}	நீட்ட ளளவை யும்மைத்
சாணரை		தொகை.

இவை இரவும் பகலும், கழஞ்சங் காலும், படியும் ஆழா ம்கும், சாணம் அங்குலமும் என்று விரியும்.

44. வேற்றுமைத்தொகை, வினைத்தொகை, பன் புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை களின் புறத்தில் வேறுசொல் மறைந்து வருவது அன்மொழித்தொகையாம். ¶

* து. எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல்

எனநான் களவையுள் உம்மில தத்தொகை.

¶ து. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொகல் அன்மொழி.

- (உ-ம்.) பூங்குழல் வந்தாள் { வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்து
பொற்றொடி வந்தாள் { ப் பிறந்தஅன்மொழித்தொகை.
தாழ்குழல் வந்தாள் { வினைத்தொகைப்...அன்மொழி
நர்வளை வந்தாள் {த்தொகை.
கருங்குழல் வந்தாள் { பண்புத்தொகைப்...அன்மொ
பொற்றொடி வந்தாள் {ழித் தொகை.
பிறைநுதல் வந்தாள் { உவமைத்தொகைப் ... அன்
வேல்விழி வந்தாள் { மொழித் தொகை.
உயிர்மெய் இது { உம்மைத் தொகைப் ... அன்
நீர்மோர்கொடுத்தான் { மொழித் தொகை.

45. பண்புத் தொகையும், உவமைத் தொகையும், உம்மைத்தொகையும்விரிந்தால் இடைச்சொற்றொடரும், அன்மொழித்தொகை விரிந்தால் வேற்றுமைத் தொகாநிலை முதலியவும் ஆகும் என்பதை மேற்கூறிய உதாரணங்களிற் காண்க.

46. தொகாநிலைத்தொடர் பதினொன்று. அவை:—
எழுவாய்த்தொடர், விளித்தொடர், தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தொடர், குறிப்புப்பெயரெச்சத்தொடர், தெரிநிலை வினையெச்சத்தொடர், குறிப்பு வினையெச்சத்தொடர், தெரிநிலை வினைமுற்றுத்தொடர், குறிப்பு வினைமுற்றுத்தொடர், இடைச்சொற்றொடர், உரிச்சொற்றொடர், அடுக்குத்தொடர்.

47. இவை நிலைமொழி எழுவாயாயின் எழுவாய்த்தொடரென்றும், வினியாயின்விளித்தொடர் என்றும், பெயரெச்சமாயின் பெயரெச்சத் தொடரென்றும்,

வினையெச்சமாயின் வினையெச்சத் தொடரென்றும்,
வினைமுற்றாயின் வினைமுற்றுத் தொடரென்றும்,
இடைச்சொல்லாயின் இடைச்சொற் றொடரென்
றும், உரிச்சொல்லாயின் உரிச்சொற் றொடரென்
றும், ஒருசொல் இரட்டித்து வருமாயின் அடுக்குத்
தொடரென்றும் சொல்லப்படும்.

எழுவாய்த்தொடர். (உ-ம்.) விளித்தொடர்.

இராமன் வந்தான்
மரம் வளர்ந்தது
நான் செய்தேன்
நீ போனாய்

இராமா வா
அண்ணா போ
பாவிகாள் கேளீர்
ஐயா வா

தெ-பெயரெச்சத்தொடர்.

வந்த மாடு
சென்ற மனிதன்
நின்ற குதிரை
படிக்கும் பாடம்

து-பெயரெச்சத்தொடர்.

நல்லகாலம்
சிறியவீடு
புதியமாடு
பழையவண்டி

தெ-வினையெச்சத்தொடர்.

வந்துபோனான்
இருக்கவந்தான்
செய்தால் கொடுப்பான்
கொடுத்துப் போனான்

து-வினையெச்சத்தொடர்.

வலிய வந்தான்
மெல்லச்செய்தான்
சிறிது பேசினான்
நெடிது சென்றான்

தெரி-வினைமுற்றுத்தொடர்.

வந்தான் இராமன்
கொடுத்தேன் நான்
செய்தாய் நீ
வாழ்க இராமா

துரி-வினைமுற்றுத்தொடர்.

பெரியன் இராமன்
கரியன் அவன்
பெரியது மரம்
சிறியன பசுக்கள்

இடைச்சொற்றொடர்.

மற்றொன்று
ஒ ஓ பெரிது
ஆ ஆ சிறியது
* இராமனும்

உரிச்சொற்றொடர்.

சாலச்செய்வார்
கழிமுடை
மா ஈகரம்
நனி இனிது

விகிதத்தொடர்.

பாம்பு பாம்பு கொடிது கொடிது
நெருப்பு நெருப்பு வந்தேன் வந்தேன்
பயிற்சி - 50.

1. எந்தவேற்றுமைகள் அவ்வழிப் புணர்ச்சியில்சேரும்? அவ்வழிப் புணர்ச்சியில் தொகை எத்தனை? வினைத் தொகை விரிந்தால் என்னதொடராகும்? எத்தத் தொகைநிலைத்தொடர்கள் விரிந்தால் இடைச்சொற்றொடராகும்? பண்புத்தொகை எத்தனை வகைப்படும்? இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை எந்த இரண்டு பெயர்கள் சேர்ந்தவரும்? உவமைத் தொகை எத்தனை வகைப்படும்? உம்மைத்தொகை எத்தனை வகைப்படும்? அன்மொழித்தொகை எவைகளின்புறத்துப் பிறக்குக?
2. அடியில் வருவன இன்னின்ன தொடர் எனக் கூறுக:—
பூவிற்பொலி, நாவிற்குதவும், கற்றனகல்லார் செவிமாட்டி, குற்றம் தமதே பிறிதுஅன்று, அவர்தன்மை, தம்முணரா ஏதிலரை நோவது எவன், ஐயம் இட்டு உண், ஏற்பது இகழ்ச்சி, கண்டு ஒன்று சொல்லேல், பருவத்தே பயிர்செய், கோதாட்டொழி, எழுநிலை மாடம், ஆலின் சிறுபழத் தொருவிதை, அணிதேர்ப்புரவி ஆட்பெரும்படை, சிறுமீன் சினையினு

* இடைச்சொற் தொடரொன்றும் வருமொழியாகவும் நின்று தொடரும்.

துண்ணிது, மன்னர்க்கிருக்க சிழலாகும்மே, ஞானிக்கில்லை
 துன்பமும் துன்பமும், மரம வார்ந்தது, வார்ந்தமரம், சென்
 மகாலம், செலகாலம், அது பெரிது, பெரிது உவந்தான், பெரி
 துக்கிந்தான், வாழ்க்காற்ற, வாழ்க்கொற்ற, வாழ்வந்தான்,
 சிறிய பசுக்கர், சிறிய பசுக்கர், அவ்ஹு செய்தான், ம
 மரம், மாநகர், நனிப்பரிது, அம்மாபெரிது, பாவம் பாவம்,
 வராத வராதே.

48. தொகைநிலைத் தொடர்களில் முன்மொழியி
 லும், பின்மொழியிலும், பலமொழிகளிலும், புற
 மொழியிலும், பொருள் சிறந்து நிற்கும்.

(உ-ம்.) செந்தாமரை, தாமரைப்பு - முன்மொழிகளில்
 பொருள் சிறந்தன.

கண்ணிமை, வெண்மதி, உப்பளம் - பின்மொழிகளில்
 பொருள் சிறந்தன.

வெற்றிலைப்பாக்கு, இராப்பகல், சேரசோழ பாண்டியர்-
 பலமொழிகளிலும் பொருள் சிறந்தன.

தேன்மொழி, கருங்குதல் - பெண் என்னும் புறமொ
 ழியில் பொருள் சிறந்தது.

49. உயர்திணை ஒருமைப்பெயர் உம்மைத்தொகை
 யாக வந்தால் பலர்பால் விசுவதியால் முடியும் *

(உ-ம்.) இராமலட்சுமணர், சேரசோழபாண்டியர், நகுல
 சுகதேவர், இராவண கும்பகர்ணர்.

* து. உயர்திணை உம்மைத் தொகைபலர் நமே.

50. அஃறிணை ஒருமைப்பெயர்களும், இருதிணைச் சூழ் பொதுவான ஒருமைப் பெயர்களும், உம்மைத் தொகையாகவந்தால் ஈற்றில் பன்மை விசுவகையப் பெற்றும் பெருமலும் வரும்.

(உ-ம்.)

ஆடுமாடுகள் - ஆடு மாடு } அஃறிணை உம்மைத்
சூழ்ங்குட்டைகள் - சூழ்ங்குட்டை } தொகை.

தாய்தந்தைகள்-தாய் தந்தை } திணைப்பொதுவான பெயர்கள்
மாதாபிதாக்கள்-மாதா பிதா } தொடர்ந்தஉம்மைத்தொகை.

51. சில தொகைநிலைத்தொடர்கள் இரண்டுமுதல் எழுவகைப் புணர்ச்சிகளாக மயங்கி வரும்.

(உ-ம்.) கடவுள் வணக்கம் என்பதை - கடவுளை வணங்கும் வணக்கம், கடவுளுக்கு வணக்கம் என இரண்டுவகைப் புணர்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம்.

தற்சேர்ந்தார் என்பதை - தன்னைச்சேர்ந்தார், தன்னோடு சேர்ந்தார், தன்னிடத்தில் சேர்ந்தார் என மூன்றுவகைப் புணர்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம்.

சொல்லிலக்கணம் என்பதை சொல்லினது இலக்கணம், சொல்லுக்கு இலக்கணம், சொல்லில் இலக்கணம், சொல்லிலக்கணம், சொன்னநூல் என நான்குவகைப் புணர்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம். சொல்லிலக்கணஞ் சொன்னநூல் என்பது அன்மொழித்தொகை.

பொன்மணி என்பதை - பொன்னாடிகுப மணி, பொன்னாகுப மணி, பொன்னில் பதித்த மணி, பொன்னோடு சேர்ந்த மணி, பொன்னும் மணியும் என ஐந்துவகைப் புணர்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம்.

மரவேலி என்பதை - மரத்தைக் காக்கிற வேலி, மரத் தாலாகிய வேலி, மரத்துக்கு வேலி, மரத்தினது வேலி, மரத் தின் புறத்து வேலி, மரமாகிய வேலி என ஆறுவகைப் புணர் சசிகளாகக் கொள்ளலாம்.

சொற்பொருள் என்பதை - சொல்லால் அறியப்படுகிற பொருள், சொல்லுக்குப் பொருள், சொல்லினது பொருள், சொல்லில் பொருள், சொல்லானது பொருள், சொல்லாகிய பொருள், சொல்லும் பொருளும் என எழுவகைப் புணர்ச்சிக ளாகக் கொள்ளலாம்.

52. பெயரெச்சம், வினையெச்சம், உம்மையெச்சம், பிரிநிலையெச்சம், எனவெச்சம், எதிர்மறையெச்சம், குறிப்பெச்சம், ஒழியிசையெச்சம், இசையெச்சம், சொல்லெச்சம் என்கிற இந்தப் பத்துவகை எச்சங் களும் தமது எச்சச்சொற்களாகிய பெயர்வினைகளைச் கொண்டு முடியும்.

ஒழியிசை யெச்சமாவது குறைந்து வருகிற சில சொற் களைத் தழுவி நிற்பது.

இசை யெச்சமாவது பொருள் விரித்துச் சொல்வதற்கு வேண்டிய ஒன்றும் பலவுமாகிய சொற்கள் மறைந்து வருவது.

சொல்லெச்சமாவது சொல் என்னும் வார்த்தை மறைந்து வருவது.

(உ-ம்.)

உண்ட மனிதன் - உண்ட என்னும் பெயரெச்சம் தன் எச்சமாகிய மனிதன் என்னும் பெயரைக் கொண்டது.

உண்டு போனான் - உண்டு என்னும் வினையெச்சம் தன் எச்சமாகிய போனான் என்னும் வினைச்சொல்லைக் கொண்டது

இராமனும் வந்தான் - உம் என்னும் உம்மையெச்சம் தன் எச்சமாகிய முன்னே கிருஷ்ணன் வந்த தல்லாமல் என்ற சொற்களைக் கொண்டது.

இராமனே கொண்டான் - ஏ என்னும் பிரிநிலை எச்சம் தன்னெச்சமாகிய பிறர் கொள்ளவில்லை என்னும் சொற்களைக் கொண்டது.

கல்லென நகைத்தான் - என என்னும் எனவெச்சம் தன் எச்சமாகிய நகைத்தான் என்னும் வினையைக் கொண்டது.

நானே செய்தேன் - ஒ என்னும் எதிர்மறை எச்சம் தன் எச்சமாகிய செய்யவில்லை என்னும் வினையைக் கொண்டது.

கல்லைக்கடிக்க நன்றாய்ச் சமைத்தாய் - கல்லைக்கடிக்க என்னும் குறிப்பெச்சம் தன் எச்சமாகிய நன்றாய்ச் சமைக்க வில்லை என்னும் வினையைக் கொண்டது.

புதிய புஸ்தகம் காண், படிக்கவோ வந்தான் - இவைகளில் புதிய புஸ்தகம் காண், படிக்கவோ என்னும் ஒழியிசை அபச்சங்கள் தம்மெச்சங்களாகிய “இப்பொழுது கிழிந்தது” “விளையாட வந்தான்” என்னும் சொற்களைக் கொண்டன.

கற்றதனால் ஆயபயன் என்கொல் - கற்றதனால் என்னும் இசை எச்சம் தன் எச்சமாகிய “ஒருவன் பலநூல்களை நன்றாய்” என்னும் சொற்களைக் கொண்டது.

நல்லவன் என்றான் - என்றான் என்னும் சொல்வெச்சம் தன் எச்சமாகிய “என்றும்சொல்” என்பதைக் கொண்டது.

பயிற்சி-51.

1. பல மொழிகளிலும் பொருள் சிறந்து வருதற்கு இரண்டுதாரண மெழுதுக, 2. உப்பளம், வெண்டாமரை, இவைகளில் எந்த மொழிகளில் பொருள்சிறந்தன? 3. பன்ம

7. தூள் முடியும் உம்மைத் தொகைகள் எவை? 4. தெய்வ வணக்கம், முர்வேலி, கானகம், பொன்மணி, பல அரசர், சினத்துப்பட்டு-இவை எத்தனை பொருளால் மயங்கும்? 5. ஒழி ய்சை எச்சம் என்றால் என்ன? 6. இசை யெச்சத்திற்கும சொல்லெச்சத்திற்கும பேத மென்பீர்?

53. செய்யுளில் பெயர்வினைகளின் ஈற்றில் உள்ள ன், ள், ர், ய்-மெய்களின் அயல் ஆகாரம் ஓகாரமாகும்.

(உ-ம்.) நல்லான் = நல்லோன்.	வந்தான் = வந்தோன்.
நல்லாள் = நல்லோள்.	
நல்லார் = நல்லோர்.	
நல்லாய் = நல்லோய்.	

54. வேற்றுமை யுருபுகள் கலந்து அடுக்கி வந்தாலும், கலவாமல் அடுக்கிவந்தாலும் ஒருமுடிக்குஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடியும்.

(உ-ம்.) அரசன் பகைவனை வாளால் வெட்டினான்.

முதல் வேற்றுமையும், இரண்டாம் வேற்றுமையும், மூன்றாம் வேற்றுமையும் கலந்து அடுக்கிவந்து வெட்டினான் என்னும் ஒருமுடிக்குஞ் சொல்லைக் கொண்டன.

இராமனையும் கிருஷ்ணனையும் கூப்பிட்டான்.

இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபுவேறு வேற்றுமையுருபுகளுடன் கலவாமல் அடுக்கி ஒருமுடிக்குஞ் சொல்லைக் கொண்டது.

வாள் கைக்கொண்டான்.

இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபும் ஏழாம் வேற்றுமை யுருபும் மறைந்து, கலந்து அடுக்கிவந்து ஒருமுடிக்குஞ் சொல்லைக் கொண்டன.

அருர் அறம் உடையான்.

இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபு மறைந்து, வேறு வேற்றுமைகளுடன் கலவாமல் அடுக்கிவந்து ஒருமுடிக்குஞ் சொல்லைக் கொண்டது.

55. வினை முற்றும், பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும் வேறுலகை வினைகளுடன் கலவாமல் தனித்தனி அடுக்கி வந்தால் ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லைக் கொண்டு முடியும்

(உ-ம்.)

ஆடினன் பாடினன் இராமன்
கற்ற கேட்ட பெரியோர்
ஆடிப் பாடி அமர்ந்தான்

வினைமுற்றும், பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும் கலவாமல் அடுக்கிவந்து ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லைக் கொண்டன.

56. இடைப்பிற வரலாவது வேற்றுமை உருபுகளும், வினைமுற்றுக்களும், பெயரெச்சங்களும், வினையெச்சங்களும் ஆகிய இவைகளுக்கும் இவைகொண்டு முடியும் சொற்களுக்கும் நடுவில் அவ்விடத்துக்குப் பொருத்தமுடையனவாய் வருஞ் சொற்களாம்.

(உ-ம்.)

சாத்தன் (வயிறுநிரம்ப) உண்டான்
அறத்தை (நன்றாகச்) செய்தான்
வந்தான் (நேற்றுப்போன) இராமன்
வந்த (தென் தேசத்துப்) பிராமணன்
வந்து (தன்னுர்க்குப்) போனான்

வயிறு நிரம்ப
முதலியவை இடைப் பிறவரல்.

57. வினைமுற்றும், வினையெச்சமும் முடிக்குஞ் சொல்லுக்கு முதலில் வருவது மல்லாமல் கடைவிலும் வரும்.

(உ-ம்.) வந்தான் இராமன் என்பது இராமன் வந்தான் என்றும், வந்துபோனான் என்பது போனான் வந்து என்றும் வருதல் காண்க.

58. ஆறாம் வேற்றுமை யொழிந்த மற்ற ஏழு வேற்றுமைகளும் தம்மை முடிக்கும் வினைக்கு ஈற்றிலும் வரும்.

(உ-ம்.)

வந்தான் இராமன்
வெட்டினான் மரத்தை
வந்தான் இராமனால்
கெடுத்தான் இராமனுக்கு

வந்தான் பட்டணத்திலிருந்து
போனான் வீட்டில்
வா அண்ணா

59 வேற்றுமைகள் முடிக்கும் சொல்லுக்கு ஈற்றில் வரும்போது இரண்டாம் வேற்றுமைஒன்றுமே தொகையாக வரும்.

(உ-ம்.) கட்டினான் வீடு, படித்தான் பாடம்.

60. சில சொற்கள் வினைகொண்டு முடியும்போது தம் இனத்தையும் தெரிவிக்கும். *

(உ-ம்.) நஞ்சுண்டவன் சாவான் என்றால் நஞ்சுண்டவன் சாவான், நஞ்சுண்டவர் சாவார், நஞ்சுண்டது சாகும், நஞ்சுண்டவை சாகும் என மற்ற பால்களையும் தழுவுதல் காண்க.

61. துணையும், பாலும், இடமும், காலமும், வினாவும், விடையும், மரபும் ஆகிய இந்த ஏழும் மயங்கி வந்தால் வழுவாம். || வழு=தப்பு.

* து. ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குறித்தே.

,, துணையே பால் இடம் பொழுது வினா இறை
மரபாம் ஏழும் மயங்கினும் வழுவே.

வழு (உ - ம்.) வழாநிலை.

அரசன் வந்தது ... திணைவழு ... அரசன் வந்தான்
அவன் வந்தார் ... பாலவழு ... அவன் வந்தான்
நான் வந்தான் ... இடவழு ... நான் வந்தேன்
நானே வந்தான் ... காலவழு ... நானே வருவான்.

ஒருவிரலில்காட்டிசெய்திதா } விடவழு { இரண்டு விரலில்காட்டி
பெரிதா என்பது } எதிர்ப்பிது? எதுசெய்து? என்பது.

கடலுக்குச் சென்னை எந்தத் திசை } விடைவழு { கடலுக்கு
யில் இருக்கிறது என்றவதற்குள் } மேற்கில்
வண்டி முப்பதுவராகள் என்பது. } கிடைத்து என்
பது.

நாய்க்கன்ற. மரபுவழு நாய்க்குட்டி.

62. திணை ஐயத்தையும், பால் ஐயத்தையும் அத
னதன் பொதுச்சொல்லால் சொல்லவேண்டும்.

(உ - ம்.) குற்றியோ மகனோ அங்கே தோன்றுகிற உரு?
திணையில் சந்தேகம் வந்தபோது உரு என்கிற பொதுச்சொல்
வந்தது காண்க.

ஆண்மகனோ பெண்மகனோ அங்கே தோன்றுகிறவர்?
பாலில் சந்தேகம் வந்தபோது தோன்றுகிறவர் என்னும் பொ
துச்சொல் வந்தது காண்க.

பயிற்சி - 52.

1. செய்யுளில் எந்த எழுத்துக்களுக்கு முன் உள்ள ஆகா
ரம் ஓகாரமாக, திரிபும். 2. பலவகை வேற்றுமை யுருபுகள்
அறிக்கி ஒருமுடிக்கும் சொல்லைக்கொண்டு முடிதற்கு உதாரண
மெழுதுக. 3. ஒருவேற்றுமை யுருபு மற்ற வேற்றுமை யுருபுகள்

ருடங் கலவாமல் அங்கி ஒருவின்கொண்டு முடிதற்கு உதாரணம் எழுதுக. 4. விண்முறறுக்கள் அங்கி ஒருவின்கொண்டு முடிவதற்கு மூன்றுதாரணமெழுதுக. 5. பெயர்க்கச்சமங்கி ஒரு பெயர்க்காண்டு முடிவதற்கு இரண்டு தாரணமெழுதுக. 6. வினையெச்சம் அங்கி ஒருவின்கொண்டு முடிவதற்கு இரண்டு தாரணமெழுதுக. 7. கேற்றுக் கண்டுபெயின் வர்த்தகன் வந்தான், அறத்தை இடைவிடாமல் எய்கிறான், சாத்தன் இவ்வு இருண்டிரார் தங்கித் தன் ஊருக்குப்போயினான்—இவைகளில் இடைப்பிற வரல்களை எப்தெழுதுக. 8. எந்தவேற்றுமை தான் கொண்டுமுடியும் சொல்லுக்குப்பின்னால் வராது? 9. இரண்டாம் வேற்றுமையும், நான்காம் வேற்றுமையும், பழாம்வேற்றுமையும் முடிக்குஞ் சொல்லுக்கு ஈற்றில் வருவதற்குதாரணமெழுதுக. 10. எந்த வேற்றுமை முடிக்குஞ் சொல்லுக்கு ஈற்றில் தொகையாய் வரும்? 11. தன் இனத்தைத் தழுவி வரும் சில சொற்களை வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக. 12. எவைகள் மயங்கிவந்தால்வழுவாம்? 13. திணைபால்களில் ஐயம்வந்தால் எப்படிச் சொல்லவேண்டும்?

63. வழுவமைதிரயாவது இலக்கணவிதிக்கு மாறாபிறுந்தாலும் முன்னோர்களால் எடுத்தாளப்பட்டு வழங்கிவருவது.

திணைபால்வழுவமைதிகள்.

64. மகிழ்ச்சியினாலும், உயர்வினாலும், சிறப்பினாலும், கோபத்தினாலும், பழிப்பினாலும், திணையும் பாலும் மயங்கிவரும். *

* கு. உவப்பினும் உயர்வினும் சிறப்பினும் செறவினும் இழிப்பினும் பால் திணை இழிக்கினும் இயல்பே,

(உ - ம்.)

பசுவ என் அம்மைவந்தாள் என்பது-மகிழ்ச்சியால் அஃ
றினை உயர்தினை ஆயிற்று.

கிளியாரே சொல்லீர் என்பது-உயர்வினால் அஃறினை
யர்திணையாயிற்று.

என் பிள்ளைகளே எனக்குச் செவ்வம் என்பது-சிதம்பி
னால் உயர்தினை அஃறினை ஆயிற்று.

ஒருவர் சொல்லுங் கோளாள் தானும்அறிந் துகொள்ளான்
அந்த உயிரால் என்னபயன் என்பது -கோபத்தால் உயர்தினை
அஃறிணையாயிற்று.

நாம் கடவுள் உடைமை என்பது - பழிப்பினால் உயா
தினை அஃறிணையாயிற்று.

தன்மகளை என் அம்மைவந்தாள் என்பது - மகிழ்ச்சியி
னால் ஆண்பால் பெண்பால் ஆயிற்று.

ஒருவனைப்பார்த்து அவர் வந்தார் என்பது - உயர்வினால்
ஒருமைப்பால் பன்மைப்பாலாயிற்று.

ஆண்மகனைப் பார்த்து நீ உலகத்துக்குத் தாய் என்பது -
சிதம்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

ஒருவனைப்பார்த்து நீர் அடிபெறுவீர் என்பது - கோபத்தி
னால் ஒருமைப்பால் பன்மைப்பாலாயிற்று.

பெண்புத்தி கேட்பவனைப்பார்த்து இவன் பெண் என்
பது - பழிப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

பால்வழுவமைதி.

65. ஒருமைப்பால் பன்மைப்பாலையும், பன்மைப் பால் ஒருமைப்பாலையும், தழுவிவருவது பால்வழுவமைதியாம். *

(உ-ம்.)

வெயில் எல்லாம் மறைந்தது-இதில் வெயில் என்னும் ஒருமைப்பெயர் எல்லாம் என்னும் பன்மைப்பெயரைத் தழுவி வந்தது.

இரண் நிகண்ணும் சிவந்தது - இதில் கண் என்னும் பன்மைப்பெயர் சிவந்தது என்னும் ஒருமைவினையைக் கொண் - து.

இடவழுவமைதி.

66. ஒரிடத்துச்சொல் மற்றொரிடத்துச்சொல்லைத் தழுவிவருவது இடவழுவமைதியாம். *

(உ-ம்.) இராமன் தாய் இப்படிச்செய்வேனா - இங்கே தாய் என்னும் படர்க்கைப்பெயர் தன்மையிடத்தில் வந்தது.

67. மூன்றுகாலத்திலும் தொழில் இடையில் நீங் காமல் நடக்கின்ற பொருளை நிகழ்காலத்தால் சொல் லவேண்டும்.

(உ-ம்.) தெய்வமிருக்கிறது - ஆறு ஓடுகிறது - அரசர் ஆளுகிறார்.

*கு. ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையில் ஒருமையும் ஒரிடம் பிறவிடம் தழுவலும் உளவே.

காலவழுவமைதி.

68. விரைவினாலும், மிகுதியினாலும், தெளிவினாலும், இயல்பினாலும் ஒருகாலம் மற்றோர்காலமாக மாறிவருவது காலவழுவமைதி பென்னப்படும். *

(உ-ம்.)

சாப்பிடுகிறவனும் சாப்பிடப் போகிறவனும் தன்னை மழைத் தவனுக்குச் சாப்பிட்டேன் என்று சொல்லுதல் விரைவினால் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் இறந்த காலமாகவந்த காலவழுவமைதி.

நீ அவனுடன் பகைத்தால் செத்தாய், சாகிறாய்; இந்தக் காட்டில் போனாலுணியிறுந்தாய், இழக்கிறாய்-இவை மிகுதியினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகவும், நிகழ்காலமாகவும், வந்தகாலவழுவமைதி.

* சாதலும், துணியிழத்தலும் தப்பினாலும் தப்பும் ஆகையால் இது மிகுதி.

அறஞ்செய்தால் சுவர்க்கம் புகுந்தான், புகுகிறான்; ஏழம்பு முட்டை கொண்டு திட்டை ஏறினால் மழைபெய்தது, பெய்கிறது-இவை தெளிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகவும், நிகழ்காலமாகவும் வந்த காலவழுவமைதி.

நான் முன்படிக்கிறது இப்பள்ளிக்கூடம், முன்படிப்பது இப்பள்ளிக்கூடம் - இவைகளில் காரணம் இல்லாமலே இறந்தகாலம் நிகழ்காலமாகவும் எதிர்காலமாகவும் வந்த காலவழுவமைதி.

* தூ. விரைவினும் மிகவினும் தெளிவினும் இயல்பினும் பிறழவும் பெறாஉமுக் காலமும் ஏற்புழி.

வினா.

69. வினா:—அறிவினா, அறியாவினா, ஐயவினா, கொளல்வினா, கொடைவினா, ஏவல்வினா என ஆறுவனாகப்படும். *

உபாத்தியாயர் இப்பாட்டுக்குப்	} அறிவினா.
பொருள் என்ன என்பது	
மாணுக்கன் உபாத்தியாயரை	} அறியாவினா
அப்படிக்கேட்டல்	
கயிறோ பாம்போ என்பது	ஐயவினா.
பயிறுண்டோ செட்டியாரோ என்பது	கொளல்வினா.
உனக்குப் புத்தகம் இல்லையோ என்பது	கொடைவினா.
இராமா நீ இன்னும் வரவில்லையோ என்பது	ஏவல்வினா.

விடை.

70. விடை:—சுட்டுவிடை, மறைவிடை, நேர்விடை, ஏவல்விடை, வினாவிடை, உற்ற துரைத்தல் விடை, உறுவது கூறல்விடை, இனவிடை என எட்டுவகைப்படும். †

உற்றதுரைத்தல்=நடந்ததையாவது, நடக்கிறதையாவது சொல்லுதல். உறுவது கூறல்=இனி நடப்பதைச் சொல்லுவது. இனவிடை=கேட்டதற்குச் சம்பந்தமான மற்றொன்றைச் சொல்லுதல்.

* து. அறிவறியாமை ஐயுறல் கொளல் கொடை ஏவல்தரும் வினா ஆறும் இழுக்கார்.

† து. சுட்டுமறை நேர் ஏவல் வினாதல் உற்றதுரைத்தல் உறுவது கூறல் இனமொழி எனுமெண் இறையுள் இறுதி நிலவிய ஐந்தும்ப் பொருண்மையின் நேர்ப்.

(உ-ம்.) சென்னைக்கு வழி எது } என்றால் இது என்பது - }	சுட்டுவிடை.
இராமா இது செய்வாயா என்றவ } னுக்குச் செய்யேன் என்பது - }	மறைவிடை.
செய்வேன் என்பது -	நேர்விடை.
நீ செய் என்பது -	ஏவல்விடை.
செய்வேனோ என்பது -	வினாவிடை.
தலைநொந்தது, நோகிறது என்பவை -	உற்றதுரைத்தல்விடை.
தலைநோகும் என்பது -	உறுவது கூறல்விடை.
மற்றொன்று செய்வேன் என்பது -	இனவிடை.

பயிற்சி - 53.

1. எவ்வெக் காரணங்களினால் திணையும் பா.லும் வழுவிய வரும்? ஒவ்வொருதாரணமெழுதுக. 2. பால் வழுவமைதிக்கு மூன்றுதாரணமெழுதுக. 3. சாத்தன் தாய் இது செய்வேனோ! இது என்ன வழுவமைதி? முக்காலத்தும் தொழில் இடைய ருது நடக்கும் பொருளை எக்காலத்தால் சொல்லவேண்டும்? தெளிவு, இயல்புகளினால் வரும் வழுவமைதிகளுக்கு ஒவ்வொருதாரண மெழுதுக. வினா எத்தனை வகைப்படும்? அவையாவை? மறைவிடை, நேர்விடை, இனவிடைகளுக்கு ஒவ்வொருதாரணமெழுதுக.

மரபு.

71. எந்தப்பொருளை எந்தச் சொல்லால் பெரியோர்கள் சொன்னார்களோ அப்படியே நாமும் சொல்வது மரபாம். *

சூ. எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வாறுயந்தோர்
செப்பினர் அப்படிச் செப்புதன் மரபே.

(உ - ட்.)

சிறக்கக் குட்டி	அணிற் றீர் னோ கீரிட் றீர் னோ கிளிப் பீர் னோ	பசுவீ றீர் கன்று யானைக் கன்று மா னீர் கன்று
குதிரைக் குட்டி		
ஆட்டைக் குட்டி		

சிறக்கக் கன்று, அணிற் குஞ்சு, பசுவீ னீர் குட்டி எவ்வுறல் குற்றமாம்.

72. செயப்படு பொருளைக் கர்த்தாவைப் போல் கூறுதல் வழக்கத்தில் உண்டு.

(உ-ம்.) இந்த மாடு நான் வாங்கினது	}	இந்த மாட்டை நான் வாங்கி னேன்.
இந்தத் துணி நான் கொடுத்தது.		

73. கருவி, நிலம், செயல், காலங்களையும் கர்த்தாவைப் போல் வைத்துச் சொல்வதும் உண்டு.

(உ-ம்.) இந்த இறகு நான் எழுதினது.	}	நான் இந்த இறகால் எழுதினேன். கருவி.
இந்த வீடு அவன் இருந்தது.		

இந்தத் தொழில் அவன் செய் யதது.	}	இந்தத் தொழிலை அவன் செய்தான். செயல்.
இந்த வருஷம் நான் பிறந் தது.		

74. பொருள்முதலிய ஆறுபெயர்களையும் அடைமொழியாகப் பெற்றுவருஞ் சொற்கள் இனமுன்னவைகளாகவும் இனமில்லாதவைகளாகவும் இருக்கும்.

இனமுள்ளன் வ.	இனமில்லாதவ.	அடை
நெய்க்குடம்	உப்பளம்	பொருள்
குளவெல்	ஊர்ச்சபை	இடம்
கார்த்திகைவிளக்கு	நாளரும்பு	காலம்
பூமரம்	நூலைமரம்	கிளை
செந்தாமரை	வெண்மதி	குணம்
ஊதுகொம்பு	தோய்தயிர்	தொழில்

75. ஒரு அடைமொழியும், ஒருகிளைப் பொருளும் ஒரு முதற்பெயரை அடுத்து ஒன்றை ஒன்று விச்சடித்து வருதல்.

(உ-ம்.) செங்கால் நாரை. } திண்தோள் அரசன்.
வேற்கைமுருகன். } சிறகன் யானை.

76. இரண்டு அடைமொழிகள் ஒருமுதலை விச்சடித்து வருதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) சிறகருக்காக்கை. } ஒரு பெருந்தேசம்.
பெருவெள்ளை அரிசி. } இரண்டு பெருநாடகர்

77. எழுத்து வேறுபடாமல் பொருள் வேறுபட்டுவரும் தொடர்மொழிகளை நினைத்தபொருள் விளங்கும்படி நிலைமொழி வருமொழிகள் தோன்ற உச்சரிக்கவேண்டும்.

குறும் பரம்பு = சிறிய பரம்படிக்குங் கருவி.

குறும்ப ரம்பு = குறும்ப ரென்னுஞ் சாதியாருடைய அம்பு.

புத்தி யில்லாதவன் = மூடன்.

புத்தியில்-லாதவன் = புத்தியினால் குரியனை ஒப்பான்.

78. சுட்டுப்பெயர் தான் சுட்டும்பெயருக்குப்பின்
னே வரும்.

(உ-ம்.) இராமன் வந்தான் அவனுக்குச் சோறுபோடு.

குதிரைவந்தது அதற்குத் தண்ணீர்காட்டு.

79. விரைவு-சினம்-மிகுதி-உவகை-அச்சம்-அவ
லம் என்கிற காரணங்களால் சொற்கள் அடுக்கிவரும்.

உவகை = சந்தோஷம். அச்சம் = பயம். அவலம் = வீண்.

(உ - ம்.)

டோ போ - விரைவு.

அடி அடி - சினம்.

வந்து வந்து போனார்-மிகுதி.

வருக வருக - உவகை.

பாய்பு பாய்பு - அச்சம்.

வாழேன் வாழேன்-அவலம்.

80. இத்தனையென்று அறிந்த பொருளையும், எவ்
விடத்தும் இல்லாத பொருளையும், எக்காலத்திலும்
இல்லாத பொருளையும் வினையோடு கூட்டிச்சொல்
லும்போது முற்றுமமை வரும் *

(உ - ம்.)

இரண்டு கண்ணும் சிவந்தன

இரண்டுகாதும் நோகின்றன

ஆமை மயிர்க்கம்பளம் எங்குமில்லை

மரணத்துக்குத் தப்பினவர் எங்குமில்லை

முயற்கொம்பு எக்காலத்தும் இல்லை

ஆகாயப்பூ எக்காலத்தும் இல்லை

} இத்தனையென்று

} அறிந்தபொருள்.

} எவ்விடத்திலும் இ

} ல்லாத பொருள்.

} எக்காலத்து மில்

} லாப்பொருள்.

* நூ. இன்னத்தென் றறிபொருள் உலகினிலாப் பொருள்
வினாப்படுத்து உரைப்பின் உம்மை வேண்டும்.

ஒரு பொருட் பன்மொழி.

81. ஒரு பொருட்பன்மொழியாவது சொல்லின் பம் தோன்றும் பொருட்டு, ஒரு பொருண்மேல் இரண்டு சொற்கள் தொடர்ந்து வருவதாம். *

(உ-ம்.) மீமிசைஞாயிறு, குழிந்து ஆழ்ந்த கண்.

82. இரட்டைக் கிளவியாவது பிரிந்து தனித்து வழங்காத இரட்டைச் சொற்களாம். †

(உ-ம்.) கலகலவென்று பேசினான்.

சலசலவென்று மழை பெய்தது.

பயிற்சி-54.

1. மரபின் இலக்கணமென்ன? 2. செயப்படு பொருளும், இடமும், காலமும் கர்த்தாவைப்போல் வருதற்கு ஒவ்வோர் உதாரணமெழுதுக. 3. இனமுள்ள பொருள்களுக்கு அடைமொழி வருதற்கு மூன்றுதாரணமும், இனமில்லாத பொருளுக்கு அடைமொழி வருதற்கு மூன்றுதாரணமும், எழுதுக. 4. கிண்ப்பெயர் அடைமொழியாய் வருதற்கு இரண்டுதாரண மெழுதுக. 5. ஒரு முதற்பெயரை இரண்டு அடைமொழிகள் அடுத்துவருதற்கு மூன்றுதாரணமெழுதுக. 6. எழுத்து வேறுபாடின்றிப் பொருள் வேறுபட்டுவரும் கூல தொடர் மொழி கூறுக. 7. சுட்டுப்பெயர் எங்கே வரவேண்டுமீ? 8. எவ்வெக் காரணங்களால் சொற்கள் அடுக்கிவரும்? 9. எவ்வுவப்பொருள்கள் வினையொன்றி முடியும்போது முற்றமமைபெறும். ஒருபொருட் பன்மொழிக்கும இரட்டைக்கிளவிக்கும பேதமென்ன?

* து: ஒருபொருட் பன்மொழி சிறத்தினின் வழாஅ.

† கு: இரட்டைக் கிளவி இரட்டித் பிரிந்திசையா.

சொற்றொடரியல்.

1. சொற்றொடராவது பெயர் முதலிய சொற்கள் ஒழுங்குபட்டுத் தொடர்ந்து நிற்பது.

2. வாக்கியமாவது எழுவாயும் பயனிலையும் செயப்படு பொருளோடு கூடியாவது, கூடாமலாவது முடிந்து வருவது.

(உ-ம்.) இராமன் வீட்டைக்கட்டினான், இராமன் வந்தான்.

3. எழுவாயாவது வாக்கியத்தின் முதற்பொருளேயாம்.

எழுவாய் = வாக்கியத்தின் முதற்பொருள் எழும் இடம்.

(உ-ம்.) பொன்னன் வந்தான்—இதில் பொன்னன் என்பது வாக்கியத்தின் முதற்பொருளாகையால் எழுவாய்.

4. பயனிலையாவது எழுவாயின் செயலைக்காட்டிக் கொண்டு, அவ்வெழுவாயைக் கொண்டு முடிவதாம்.

பயனிலை = எழுவாயின் பயன் நிற்கும் சொல்.

(உ-ம்.) இராமன் படித்தான்—இதில்படித்தான் என்னுஞ் சொல் இராமன் என்னும் எழுவாயின் செயலைக் காட்டிக்கொண்டு அவ்வெழுவாயைக் கொண்டு முடிதலால் பயனிலையாம்.

5. செயப்படுபொருளாவது எழுவாயினது தொழிலின்பயனைப் பெற்றுவருஞ் சொல்லாம். இச்செயப்படுபொருளில் வரும்பெயர் இரண்டாம்வேற்றுமையாயிருக்கு மென்றறிக.

(உ-ம்.) நான் மரத்தை வெட்டினேன்.

6. வாக்கியத்தில் எழுவாய் மறைந்து வருவதும் உண்டு. இது தோன்றா எழுவாய் எனப்படும்.

(உ-ம்.) ஊருக்குப் போனேன், இதில் நான் என்னும் எழுவாய் மறைந்திருத்தல் காண்க.

7. பல எழுவாய்கள் சேர்ந்துவந்து பன்மையாகிய ஒரே பயனிலையைக் கொண்டுமுடியும்.

(உ-ம்.) இராமனும், கிருஷ்ணனும், கோவிந்தனும், முருகனும் போனார்கள்.

8. ஒரேமூவாய் பலவினைப்பயனிலைகளைக் கொண்டுமுடியும்போது, அந்தப் பல பயனிலைகளாகிய வினைகளில் கடைசி வினைமாத்திரம் முற்று வினையாகவும் மற்றவைகள் எச்சவினைகளாகவும் வரும்.

(உ-ம்.) இராமன் காலையில் எழுந்து, தந்தசுத்தி செய்து, கடவுளைவணங்கி, உண்டு, உடுத்து, பாடசாலைக்குப் போனான். இதில் இராமன் என்னும் எழுவாய்க்கு எழுந்து, செய்து, வணங்கி, உண்டு, உடுத்து என்னும் வினையெச்சங்களும், போனான் என்னும் வினைமுற்றும் பயனிலையாதல் காண்க.

9. ஒரு வாக்கியத்தில் பல செயப்படு பொருள்கள் வருதலுமுண்டு.

(உ-ம்.) இராமன்தன்வீட்டையும் ஆடுமாடுகளையும்விற்கான்.

10. எழுவாயும் பயனிலையும் திணை, பால், இடங்களில் மாறுபடாமல் ஒத்திருக்க வேண்டும்.

(உ-ம்.) அவன் வந்தான்	நான் வந்தேன்
அவள் வந்தாள்	நாம் வந்தோம்
அவர் வந்தார்	நீ வந்தாய்
அது வந்தது	நீர் வந்தீர்
அவை வந்தன	நீங்கள் வந்தீர்கள்.

பயிற்சி-55.

1. பல எழுவாய்கள் ஒரு பயனிலைகொண்டு முடிதற்கு ஓர் வாக்கிய மெழுதக. 2. எப்போது வினைமுற்றுக்கள் வினை மெச்சுமாதும்? உதாரணங் கூறுக. 3. செயப்படுபொருள் என்னவென்றுமையா யிருக்கவேண்டும்? செயப்படு பொருளின் விவரும் ஓர் வாக்கியமும், இரண்டு செயப்படுபொருள் பெற்று வரும் ஓர் வாக்கியமும் எழுதக.

புணரியல்.

1. புணர்ச்சியாவது நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலும் ஒன்றுபடப் புணர்வதாம்.

2. அந்தப்புணர்ச்சி இயல்புப்புணர்ச்சி, விகாரப்புணர்ச்சி என இரண்டு வகைப்படும்.

3. இயல்புப் புணர்ச்சியாவது நிலைமொழியும் வருமொழியும் விகாரப்படாமல் புணர்வதாம். *

(உ.ம்.) மண் + வீடு = மண்வீடு. பொன் + மணி = பொன்மணி.

முள் + வேலி = முள்வேலி. வேல் + அழகு = வேலாழகு.

4. விகாரப்புணர்ச்சியாவது நிலைமொழியும், வருமொழியும் ஒன்றோடொன்று புணரும்போது தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் விகாரங்களைப் பெற்றுப் புணர்வதாம். †

* து. விகாரமனைத்தும் மேவலை தியல்பே

† து. தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் விகாரம்

மூன்று மொழிமூ விடத்து மாகும்.

5. கிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் நடுவில் எழுத்தாவது சாரியையாவது தோன்றுவது தோன்றல் விகாரமாம்.

(உ - ம்.)

மா + காய் = மாங்காய்	} ந், க், என்னும் எழுத்துக்கள் தோன்றின. அமசாரியை தோன்றியது.
நாய் + கால் = நாயக்கால்	
ஆல + பழம் = ஆலமபழம்	
புளி + பழம் = புளிமபழம்	

6. ஒரேழுத்து மற்றேரெழுத்தாகத் திரிந்து வருவது திரிதல் விகாரமாம்.

(உ-ம்.) கல் + மலை = கன்மலை	} லகரம் னகரமாகவு ம், னகரமும் தகர மும் தகரங்காக வும் திரிந்தன.
பொன் + தகடு = பொற்றகடு	

7. உள்ள எழுத்துக்கெட்டு நிற்பது கெடுதல் விகாரமாம்.

(உ-ம்.) மரம் + வேர் = மரவேர்	} மகரம்கெட்டது.
மரம் + நார் = மரநார்	

8. ஒரே புணர்ச்சியில் ஒரு விகாரமே அல்லாமல் இரண்டு விகாரங்களும் மூன்று விகாரங்களும் வருதலுமுண்டு. *

(உ-ம்.) நிலப்பனை - கெடுதல், தோன்றல்,
பனங்காய் - கெடுதல், தோன்றல், திரிதல்.

* தூ. ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்று முறப்பெறும்.

உயிரீற்றின்பின் உயிர்புணர்தல்.

1. இ, ஈ, ஐ-இம்முன் உயிர்களுக்குப்பின் வருமொழி முதலில் உயிராவந்தால் நடுவில் யகரமெய்தோன்றும்.

(உ-ம்.) மணி	+ அழகு	= மணி யழகு
பணி	+ உலர்ந்தது	= பணி யுலர்ந்தது
படி	+ உடைந்தது	= படி யுடைந்தது
தீ	+ எரிந்தது	= தீ யெரிந்தது
நீ	+ ஓடினாய்	= நீ யோடினாய்
ஈ	+ இருக்கிறது	= ஈ யிருக்கிறது
குடை	+ அழகு	= குடையழகு
பனை	+ ஓலை	= பனை யோலை
மலை	+ ஆறு	= மலை யாறு

10. அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஒள-இவ்வாறு உயிர்களுக்குப்பின் வருமொழி முதலில் உயிர்வந்தால் நடுவில் யகரமெய்தோன்றும்.

(உ-ம்.) பல	+ அரசர்	= பல வரசர்
நிலா	+ இருக்கிறது	= நிலாவிருக்கிறது
மடு	+ அழகு	= மடு வழகு
பூ	+ அறுத்தான்	= பூ வறுத்தான்
அவனோ	+ இவன்	= அவனோ விவன்
கொ	+ அழகு	= கொ வழகு

11. பெயர்ச்சொல் ஏகரத்தின்பின் உயிர்வந்தால் யகரமெய்தோன்றும்.

(உ-ம்.) ஏ	+ அழகு	= ஏ வழகு.	ஏ = அம்பு
சே	+ ஓடினது	= சேவோடினது.	சே = ரிஷபம்
தே	+ ஆஸயம்	= தேவாஸயம்.	தே = தெய்வம்

12. இடைச்சொல் ஏகாரத்துக்குப்பின் உயிர் வந்தால் யகரமெய் தோன்றும்.

(உ-ம்.) அவனே + அடித்தான் = அவனே யடித்தான்
நீயே + அழைத்தாய் = நீயேயழைத்தாய்
குற்றியலுகரத்திற்குப்பின் உயிர்புணர்தல்.

13. குற்றியலுகரத்துக்குப்பின் உயிர்வந்தால் அக் குற்றிய லுகரங்கெட, அது ஏறியிருந்த மெய்யின் மேல்வந்த உயிர் ஏறும்.

(உ-ம்.) நாடு + ஆண்டான் = நாடாண்டான்
விளக்கு + ஓடிந்தது = விளக்கொடிந்தது
வரகு + அறுத்தான் = வரகறுத்தான்

14. குற்றிய லுகரம் வடமொழியா யிருந்தால் உயிர்வரின் கெடாமல் உடம்படு மெய்தோன்றும்.

(உ-ம்.) சம்பு + ஐ = சம்புவை. இந்து + ஐ = இந்துவை.

சிலமுற்றியலுகரத்திற்குப்பின் உயிர்புணர்தல்.

15. சில முற்றிய லுகரத்திற்குப்பின் உயிர்புணர்ந்தால் அம்முற்றியலுகரங்கெட, அது ஏறியிருந்த மெய்யின்மேல் வந்த உயிர் ஏறும்.

(உ-ம்.) அறிவு + இல்லை = அறிவில்லை
கதவு + உடைத்தான் = கதவுடைத்தான்.

16. வல்லின மெய்யின் மேல்வரும் சிலமுற்றிய லுகரத்துக்குப்பின் உயிர்வந்தால் அந்த முற்றிய லுகரம் கெடாமல் வகர உடம்படு மெய்தோன்றும்.

(உதாரணம்.)

புகு + என்ருன் = புகுவென்ருன், அது + ஆதல் = அதுவாதல்

பசு + ஓடினது = பசுவோடினது, மடு + அழகு = மடுவழகு

தூற்றியலுகரத்தின் பின்னும் தூற்றியலுகரத்தின்

பின்னும் யகரம் புணர்தல்.

17. குற்றிய லுகரமும் முற்றிய லுகரமும் யகரம் வந்தால் இகரமாகத் திரியும்.

(உ-ம்.) வரகு + யாது = வரகியாது.

கதவு + யாது = கதவியாது.

மெய்யீற்றின்பின் உயிர் புணர்தல்.

18. மெய் யெழுத்தின்பின் உயிர்வந்தால் அந்த உயிர் மெய்யின்மேல் ஏறும்.

(உ-ம்.) வேல் + அழகு = வேலழகு.

பால் + இனிது = பாலினிது.

19. தனிக்குறிலைச் சேர்ந்த மெய்யின்பின் உயிர் வந்தால், அந்த மெய்யிரட்டும். இரட்டித்தமெய்யின் மேல் வந்தஉயிர் ஏறும்.

. (உ-ம்.) கல் + எறிந்தான் = கல்லெறிந்தான்.

மண் + அழகு = மண்ணழகு.

உயிரீற்றின்பின் பின்னும் மெய்யீற்றின்பின் பின்னும்

வல்லினம் புணர்தல்.

20. உயிர் ஈற்றுச் சொற்களின்பின் வரும் க, ச, த, ப பெரும்பாலும் மிகும்.

உயர்திணைப் பெயரின்பின் மிததல்.

(உ-ம்.) ஆடேஉக்குறிபன் - ஆடேஉக்கை
நம்பிக்கொற்றன் - செட்டித்தெரு

பொதுப் பெயரின்பின் மிததல்.

சாத்திப்பெண் சாத்திக்கை

அஃறிணைப் பெயரின்பின் மிததல்.

விளக்குறிது

தாராக்கடிது

தீப்பெரிது

வடுத்தீது

கொக்குக்கடிது

கொண்மூக்கரிது

சேச்சிறிது

சோப்பெரிது

ஒற்றைக்கை

வட்டக்கடல்

தாழக்கோல்

விளக்கோடு

பலாக்கனி

கிளிச்சிறை

தீக்கொடுமை

கடிக் காய்

கொக்குச்சிறகு

வண்டுக்கால்

கொண்மூக்குழா

சேக்கொம்பு

தினைத்தாள்

சோப்பெருமை

எச்சவினையின்பின் மிததல்.

எறித்துக்கொடுத்தான்

ஆடிக்கொண்டான்

ஆடாக்கொண்டான்

வரப்போனான்

மெல்லப்போனான்

பையச்சென்றான்

இன்றிக்கண்டான்

அன்றிக்கண்டான்

இடைச்சொல்லின்பின் மிததல்.

மற்றைப்பொருள்.

உரிச்சொல்லின்பின் மிததல்.

தவப்பெரியன்.

தீசைச்சொல்லின்பின் மிததல்.

சொன்றிக்குழிசி.

வடசொல்லின்பின் மிததல்.

கங்கைச்சடை.

21. ய்-ர்-ழ் என்னும் மெய்களின் பின் வரும் வல்லினம் பெரும்பாலும் மிகும்.

(உ-ம்) பொய்ச்செலவம் நாய்க்கால் போய்க்கண்டான்
பாழ்க்கொல்லை யாழ்க்கால் ஆய்ப்போயிற்று
கார்ப்பருவம் தேர்க்கால்

உயிர் ஈற்றின் பின்னும் ய்-ர்-ழ் என்னும் மெய்யீற்றின் பின்னும் க - ச - த - ப பெரும்பாலும் மிகும்; எனவே சிறு பான்மை அவை இயல்பாயும் உதழ்த்தும் வரும் என்பதாயிற்று. அந்த வல்லினங்கள் இவைகளுக்குப் பின் மிகும், இவைகளுக்குப் பின் இயல்பாகும், இவைகளைக்குப் பின் உதழ்தும் எனப் பின்னால் வகுத்துக் கூறப்படும்.

22. மொழிக்குறாகும் மெய்களுள் ண - ன் - ம் - வ் - ல் - ள் - ஞ் - ந் என்பவைகளுக்குப் பின் வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் மிகா.

(உ-ம்) தூண்பெறிது, தூண்முறிந்தது, தூண்வலிது. மற்ற ஈறுகளுக்குப் பின்னும் முவினமும் இயல்பாதற் குதாரணம் உய்த்துணர்க.

23. ண - ன் - ம் - ல் - ள் - வ் என்னும் ஆறு மெய்களும் நாற்கணங்களும்வந்துபுணருமிடத்து ஏற்ற பெற்றி இயல்பாயும், இரட்டித்தும், திரிந்தும், கெட்டும்வரும், உதாரணம் பின்வரும். சிறப்புவிதிகளுட்காண்க.

உயிரீற்றின் பின்னும் மெய்யீற்றின் பின்னும்

மெல்லினழம் இடையினழம் புணர்தல்.

24. உயிரையும் மெய்யையும் இறுதியாக வுடைய எல்லாச்சொற்களின் பின்னும் வரும் ஞ, ந, ம, ய, வ, இருவழியிலும் இயல்பாகும். இருவழி:—வேற்றுமை, அல்வழி.

(உ - ம.)

வின	+ ஞாற்சி	= வினஞாற்சி	} வேற்றுமையில் இயல்பு.
பனை	+ நார்	= பனைநார்	
யானை	+ மருப்பு	= யானைமருப்பு	
சிறுகண்	+ யானை	= சிறுகண்யானை	
பொன்	+ வளையல்	= பொன்வளையல்	

ஞாற்சி - தொங்குதல்.

பல	+ ஞுண்டு	= பலஞுண்டு	} அல்வழியில் இயல்பு.
பல	+ நாள்	= பலநாள்	
பொன்	+ மலை	= பொன்மலை	
மண்	+ யானை	= மண்யானை	
வேல்	+ விழி	= வேல்விழி	

காட்டாத ஈற்றுச் சொற்களின் பின்னும் இவ்வாறே ஞ, ந, ம, ய, வ க்களை ஒட்டி இயல்பாதல் காண்க.

25. தனிக்குறிலை யடுத்த யகரமெய்யின் பின்னும் தனி ஐகாரத்தின் பின்னும் வரும் ஞ, ந, ம மிகும்.

(உ-ம.) மெய் + ஞானம் = மெய்ஞ்ஞானம்
செய் + நன்றி = செய்ந்நன்றி
கை + மாறு = கைம்மாறு
கை + மலை = கைம்மலை.

26. மூன்று சுட்டெழுத்துக்களின் பின்னும் எதர வினாவின பின்னும் உயிரும், யகரமும் வந்தால் வரமதோன்றும். மற்ற வல்லினமும், மெலலினமும், டையினமும் வந்தால் அந்த அந்த எழுத்துத் தோன்றும்.

(உ-ம) அ+அரசு=அவ்வரசர் எ+அரசு=எவ்வரசர்
அ+யாணை=அவ்யாணை எ+யாணை=எவ்யாணை
அ+காலம்=அக்காலம் எ+காலம்=எக்காலம்
அ+நாள்=அந்நாள் எ+நாள்=எந்நாள்
அ+வண்டி=அவ்வண்டி எ+வண்டி=எவ்வண்டி

மற்ற சுட்டெழுத்துக்களோடுமனுவ்வாதே கூட்டிக்காண்க.

27. அந்த, டந்த, எந்த என்னும் சுட்டுத்திரிபின் பின்னும் வினாத்திரிபின் பின்னும் வல்லினமமிகும்.

(உ-ம) அ தக்காலம், டந்தக்காலம், எந்தக்காலம்.

28 உயர்திணைப்பெயர், பொதுப் பெயர்களின் றற்று உயிரி ன பின்னும், யகர ரகரமெயகளின்பின்னும் வரும் வல்லினம் எழுவாயத்தொடரில் இயல்பாம்.

(உ-ம.) நயபி குழியன், சேய்பெரியன், அவர்குழியர்—உயர்திணையின்பின் வல்லினம் யஸு. சாத்திகுழியர், சாத்திகுழிது, தந்தைகுழியன், தந்தைகுழிது, தாய்கொடியன், தாய்கொடிது பொதுப்பெயரின்பின் வல்லினம் யியஸு.

ரகரமெய் பொதுப் பெயர்க்கு ஈறுகாது.

29. மேற்கூறிய உயர்திணைப் பெயரின் பின்னும் பொதுப்பெயரின் பின்னும் வரும் வல்லினம் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையில் இயல்பாயும், இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையில் மிகுந்தும் வரும்.

(2-ம்.) ஈம்பி என, விடலை செவி, சேம்படை, ஆவ் தீன் என உயர்திணைப் பெயரின் பின்னும்—சாததி கால், தானை என, தாங்கை எனப் பொதுப் பெயரின் பின்னும் ஆறாம் பெயர் னுமத் தொகையில் வலி இயல்பாய் வற்றது.

ஒன்னலர்க் கொன்றார், தாய்க் கொலை என இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் இருவகைப் பெயரின் பின்னும் வல்வினம் பிசுந்தது.

30. உயர்திணைப் பெயர், பொதுப் பெயர்களின் ஈற்று லகர ளகர ணகர னகர மெங்கள் வல்வினம் வந்தால் இருவழியும் திரியாமல் இயல்பாம்.

(உ-ம்.)

உயர்திணைப்பெயர்.

அல்வழி

வேற்றுமை

தோன்றல் குறியன்

தோன்றல் என

அவன் பெரியன்

அவன் என

அவன் சிறியன்

அவன் செவி

ணகரமெய் உயர்திணைக்கு ஈறுகாது.

பொதுப்பெயர்.

தூங்கல் குறியன்

தூங்கல் குறிது

மக்கள் சிறியர்

மக்கள் சிறிது

ஆண் பெரியன்

ஆண் பெரிது

சாத்தன் சிறியன்

சாத்தன் சிறிது

தூங்கல் = அரசன், யானை.

} தூங்கல் என.

} மக்கள் செவி.

} ஆண் செவி.

} சாத்தன் செவி.

31. னகர ரகர வீற்றுச் சில உயர்நினைப்பெயரின் பின் நாற்கணமும் புணருநிடத்து உம்மைத்தொகையிலும், இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையிலும், ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையிலும் நிலைமொழியும் வருமொழியும் விகாரப்படும்.

(உ-ம்.) கபில பரணர், சேரசோழர்கள், பாத சத்திருக்கர்-உம்மைத் தொகை.

சிவபெருமான், முருகக் கடவுள், முருகேச நாயக்கன், கந்தவோர், வேலாயுத வுபாத்தியாயன்—இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

வாகுதேவ கோட்டம், வாகுதேவக்கோட்டம், வாணியத் தெரு, வேளாள வீதி-ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை.

அஃறிணைப் பெயரீன்பின் வல்லினம் புணர்தல்.

32. அ-ஆ-ஈ-உ-ஏ-ஓ என்னும் உயிர் ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்களின்பின் வரும் வல்லினம் இருவழியிலும் மிகும்.

அல்வழி

விளக்குகிறது

தாராச்சிறிது

திச்சும்

கொண்மூக்கரிது

சேப்பெரிது

கோச்சுகிறது

வேற்றுமை.

விளக்கொம்பு

தாராச்சிறகு

திச்சவாலை

கொண்மூக்கருமை

சேப்பெருமை

கோத்தலை

33. அகரவீற்று அஃறிணைப் பன்மைப் பெயரின் பின்னும், வை-ஈற்று அஃறிணைப் பன்மைப் பெயரின் பின்னும் இருவழியும் வல்லினம் மிகா.

அல்வழி

வேற்றுமை.

பலபேயின

பலகொடுத்தாள்

சிலசென்றன

சிலசொன்னான்

உள்ளானகுறைந்தன

உள்ளானதந்தார்

உள்ளவைசென்றன

உள்ளவைபகர்ந்தார்கள்.

34. பல, சில என்னும் பெயர்களின் பின் பண்புத் தொசையில் பிறபெயர்வரின் நிலைமொழியீற்றின் அகரம் கெடாமலும் கெட்டும் புணரும்.

(உ-ம்) பலகலை பல்கலை சிலகலை சில்கலை

பலமலை பன்மலை சிலமலை சின்மலை

பலயானை பல்யானை சிலயானை சில்யானை

பலவணி பல்வணி சிலவணி சில்வணி.

35. பல சில என்னும் இருபெயரும் தம்முன் தாம் வரின் இயல்பாயும், மிகுந்தும், நிலைமொழியீற்று அகரம் கெடலசரம் றகரமாகத் துரிந்தும் திரியாமலும் புணரும்.

(உ-ம்.) பலபல பலப்பல பற்பல பல்பல

சிலசில சிலசகில சுற்சில சில்சில

36. ஆ-மா-பீ-நீ என்னும் பெயர்களின் பின் வல்லினம் அல்வழியில் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) ஆசென்றது, மாசுறியது, பீகிடக்கிறது, நீசென்றாய்.

37. அது, இது என்னும் சுட்டுப்பெயரின் பின்னும், எது என்னும் வினாப்பெயரின் பின்னும், ஒரு, இரு, அது, எழு என்னும் எண்ணுப் பெயரின் பின்னும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ-ள்)	அல்வழி	வேற்றுமை
	அதுகுறிது	அதுகண்டான்
	இதுகுறிது	இதுகொள்ளான்
	எதுகுறிது	எதுகொடுத்தான்.

அல்வழி.

ஒருக, இருசெவி, அறு குணம், எழுகடல்.

38. பூ என்னும் பெயரின் பின் வரும் வல்லினம் மிகுதலே யன்றி, அதற்கு இனமாகிய மெல்லெழுத்தும் மிகும். *

(உ-ம்.)	பூக்கொடி	பூங்கொடி
	பூக்குவளை	பூங்குவளை
	பூத்தையல்	பூந்தையல்

39. இசர ஐகார உயிர்களையும் ய் - ர் என்னும் மெய்களையும் இறுதியிலுடைய அஃறிணைப் பெயர்களின் பின்வரும் வல்லினம் வேற்றுமைத்தொகையிலும், பண்புத் தொகையிலும், உவமைத் தொகையிலும் மிகும். எழுவாய்த் தொடரிலும், உம்மைத் தொகையிலும் இயல்பாம்.

* து. பூப்பெயர் முன் இன மென்மையுந் தோன்றும்.

(உ - ம்.)

கரிக் கோடு	நாய்க்கால்	} வேற்றுமை.
யானைத்தலை	தேர்த்தட்டு	
மாசித்திங்குள்	மெய்க்கீர்த்தி	} பண்புத்தொகை.
சாரைப்பாம்பு	கார்ப்பருவம்	
காவிக்கண்	வேய்த்தோள்	} உவமைத்தொகை.
குவளைக்கண்	கார்க்குழல்	
பருத்திகுறிது	நாய்கீது	} எழுவாய்.
யானைகுறிது	வேர்குறிது	
பரணிகிர்த்திகை	பேய்ப்புதம்	} உம்மைத்தொகை.
நன்மைநீமை	நீர்காற்று	

40. இ-ஐ-ய்-ர்-ழ் ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்கள் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) இரண்டாம் வேற்றுமை. ஏழாம்வேற்றுமை.

புளிதிள்ளான்	அடவிபுகுந்தான்
குவளைகொய்தான்	வரைபாய்ந்தான்
வேய்பிளந்தான்	வாய்புகுந்தது
தேர்செய்தான்	ஊர்புகுந்தான்
தமிழ்கற்றான்	அகழ்குதித்தான்

41. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையிலும், ஏழாம்வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையிலும் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) நெய்ப்பாளை	மனைத்தான்.
தயிர்ப்பாளை	மலைப்பாம்பு.

உருபப் பயனும் உடன் தொக்க தொகை இன்னதென
126 - ஆய பக்கத்திற்காக.

விளிப்பெயரின்பிள் வல்லினம் புணர்தல்.

42. உயிர் ஈனும் மெய்யிறுமாகிய விளிப்பெயரின
பிள் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ-ம்.)	புலவர்கள்	தோன்றல கூறப்
	நயி சால்	ஆண்கோராய்
	மேந்துகூறு	ரங்காப்பார்
	விடலைப்பா	மக்கார்கேரீர்
	மதலை கொள்	நாயகர் கொண்டீர்

வினாறின்பிள் வல்லினம் புணர்தல்.

43. ஆ-ஏ-ஒ என்னும் மூன்று வினாவின் பின்
னும் யா-வினாவின் பின்னும் வல்லினம் இயல்பாம் *

(உ-ம்.) அவனாகொண்டான், அவனெசென்றான், அடனே
தந்தான், பாபரிபன.

வினாழ்நின்பிள் வல்லினம் புணர்தல்.

44. உயிர் ஈனும் மெய்யிறுமாகிய பலவகை வினை
முற்றின் பின்னும் வினைத்தொகையில் பின்னும்
வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ-ம்.)

உண்டார தேவர்	}	படர்க்கை வினைமுற்று.
உண்டது குதிரை		
உண்டன குதிரைகள்		
வந்தனை சாத்தா	}	முன்னிலை வினைமுற்று.
வந்தாய் சாத்தா		
உந்தீர் சாத்தரே		

து. ஈற்றியா வினாவின்பெயர்முன் வலி இயல்பே.

வாசுத்தா } ஏவல் வினைமுற்று.
வாரீர் பாத்தரே

வாழ்க வாத்தா வியங்கோள் வினைமுற்று.

ஒடாகுதிரைகா-எதிர்மறைப் பலவின்பால் வினைமுற்று.

கரியர் குமரர் } குறிப்பு வினைமுற்று.
கரியன் திரை
சரியன் குறிமைகள்
கரியாய் குமரா
கரியா குமரே

வினைத்தொகை.

விரிகதிர்	அல்குபிணி
அழகனிறு	ஈட்டுதனம்
ஆடுடாடி	மலகுசுடர்
பெருகுபுனல்	ஈபொருள்
விஞ்சுபுகழ்	உளைகலம்
தின்பண்டம்	தேய்பிறை
செய்கடன்	தேர் டொருள்
வீழ்புனல்	வாழ்பொருள்

45. வன்றொடர்க் குற்றியலுகர வீற்றுப்படர்க்கை
வினைமுற்றின் பின்னும், குறிப்பு வினைமுற்றின்
பின்னும் வவ்வினம் மிகும்.

(உ-ம்.)

பாடிற்றுப்பறவை	நால்வாய்த்துக்கரி
கூவிற்றுக்குயில	முக்கட்டுக்களிறு

பெயரெச்சத்தின் பின் வல்லினம் புணர்தல்.

46. ஆகரவீற்றுப் பலவளைப் பெயரெச்சங்களின் பின்வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ-ம்.)

உண்ட கொற்றன்	ஈடுகுதிரை
உண்கிற கெற்றன்	கிறிப்பாநர்
உண்ணாத குதிரை	இல்லாத குதிரை

47. ஈறு கெட்டுவரும் ஆகரவீற்று எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின பின் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்) படிப்பாடம், ஓடாக்குதிரை, இல்லாப்பாநர், அல்லாடவொருநர்.

வினையெச்சங்களின் பின் வல்லினம் புணர்தல்.

48. இ - ய் - ஆ - அ என்னும் விசுதிக்கையுடைய தெரிநிலை வினையெச்சங்களின் பின்னும் அ-றி விசுதிக்கையுடைய குறிப்பு வினையெச்சங்களின் பின்னும் வரும் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) தேடிக்கொண்டான்	மெல்லப்பேசினான்
போய்ச்சொன்னான்	பெயச்சென்றான்
உண்ணச்சென்றான்	அன்றிச்செய்தான்
உண்ணப்போனான்	இன்றிச்செய்தான்

49. மே - மை ஈற்று எதிர்மறை வினையெச்சங்களின் பின் வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) உண்ணாமே போனான் - உண்ணமை சென்றான்.

50. வன்றொடர்க்குற்றியலுகர வினையெச்சத்தின் பின்வரும் வல்லினம் மிகும். உயிர்த்தொடர், மென்றொடர், இடைத்தொடர் குற்றியலுகர வினையெச்சங்களின் பின்வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) எடுத்துக்காடுத்தான், பார்த்துப்போனான், தொகு சென்றான், வந்துப்போனான், செய்துகொடுத்தான்.

51. எதிர்கால வினையெச்சங்களின் நகர லகர மெய்கள் வல்லினம் வரின் நகரமாகத் திரியும்.

(உ-ம்.) வரின் கொள்வான் = வறின்கொள்வான்.

செய்தால் கொடுப்பான் = செய்தாற்கொடுப்பான்.

52. வான்-பான் ஈற்று வினையெச்சங்களில் நகர மெய்கள் வல்லினத்தின் பின் திரியா.

(உ-ம்.) அறிவான்கற்றான் - உண்பான் சென்றான்.

குற்றியலுகரப் புணர்ச்சி.

53. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் பின்னும், மென்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் பின்னும் வேற்றுமையில் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) கொக்குச்சிறகு - சங்குக்கூட்டம்.

பாக்குத்துலை - பந்துத்திரட்சி.

54. இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகையிலும் ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) நங்கு தின்றான், அங்கு புகுந்தான்.

55. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் பின் அல்வழியில் வல்லினம் மிகும். *

(உ-ம்) கொக்குப்பறக்கும் - சுக்குத்திபிலி.

56. அன்று, இன்று, என்று, பண்டு என்னும் காலப்பொருளுணர்த்தும் சொற்களின் பின் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) அன்றகண்டான், இன்றுதந்தான், என்று சென்றான், பண்டு பெற்றான்.

57. அங்கு-ஆங்கு-இங்கு-ஈங்கு-எங்கு - யாங்கு - யாண்டு என்னும் இடப்பொருள் உணர்த்தும் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) அங்குக் கண்டான்	எங்குச் சென்றான்
ஆங்குக் கண்டான்	யாங்குச் சென்றான்
இங்குச் சென்றான்	யாண்டுச் சென்றான்
ஈங்குச் சென்றான்	

58. நெடிற்றொடர், உயிர்த்தொடர், இடைத்தொடர் ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரங்களின்பின் வரும் வல்லினம் இருவழியிலும் இயல்பாம்.

அல்வழி.

வேற்றுமை.

(உ-ம்.) நாகு கடகு	நாகுகால்
வாகு சிறிது	வாகுசேறு
போழ்து போயிற்று	தென்கு பெருக்கம்
எஃகு கொடிது	எஃகு கூர்மை.

59. நுகர, றுகரங்களை இறுதியிலுடைய நெடிற்றொடர், உயிர்த்தொடர்க்குற்றியலுகரங்களின்பின்

* து. வன்றொடரல்லன முன்மிகா அல்வழி.

நாற்கணமும் வரின் வேற்றுமையில் பெரும்பாலும் உகரம் ஏறிய மெய் இரட்டும். *

(உ-ம்.) ஆட்டுக்கால்	ஆற்றுக்கால்	} நெடிற்றொடர்
ஆட்டுமயர்	ஆற்றமணல்	
ஆட்டுவால்	ஆற்றவழி	
ஆட்டழகு	ஆற்றாற்று	
பகட்டுக்கால்	வயிற்றுக்குடல்	} உயிர்த்தொடர்
பகட்டுமயர்	வயிற்றமயர்	
பகட்டுவால்	வயிற்றவலி	
பகட்டடி	வயிற்றறிச்சல்	

60. குகர, நுகரங்களை எற்றிலுடைய நெடிற்றொடரும் உயிர்த்தொடரும் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும், ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகையிலும் இரட்டாவாம்.

(உ-ம்.)

நாடு + ஆள் = நாடாண்டான் } இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.
குறியு + பூசு = குறியுபூசுதான் }
காடு + புகு = காடுபுகுதான் } ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை.
வயிறு + புகுந்தது = வயிறுபுகுந்தது }

61. குகர, நுகர எற்றுக் குற்றியலுகரங்கள் பண்புத்தொகையிலும் இரட்டும்.

(உ-ம்.)

மூடு + பூச்சி = மூட்டுப்பூச்சி. மலடு + ஞைமை = மலட்டெருமை.
வறடு + ஆடு = வறட்டாடு. மலடு + ஆடு = மலட்டாடு.

எடுத்து மாடு எனப்பிற ஒற்று இரட்டும்.

62. மென்றொடர்க் குற்றிய லுகரவீற்று மொழிகளுள்ளே சில, நாற்கணமும் வரின் வேற்றுமையிலும்,

* சூ. நெடினோ உயிர்த்தொடர்க் குற்றுக டங்களுட் டறவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

அவ்வழியிலே பண்புத்தொகையிலும். உவமைத்தொகையிலும், வன்றொடாக குற்றியலுகரமாதலுமுண்டு.

(உ-ம.) மருத்து + பை = மருதபைபை
சுருமபு + நாண = சுருட + நாண
கருபு + வில் = கருடபில்
கன்று + ஆ = கற்று } உவமை

அன்பு + தலை = அறபுத்தலை
அன்பு + உடம்பு = அறபுடம்பு } உவமைத்தொகை

குரங்கு + மரம் = குரங்குமரம்
ஐருடபு + நெஞ்சம் = ஐருடபுநெஞ்சம் } உவமைத்தொகை

63 சில மென்றொடர்க் குற்றிய லுகரவீற்றுமொழிகள் இவ்விதத்தில் ஐகாரச்சாரிபை பெற்றவரும். *

(- ட)

பண்டி + காலம் = பண்டைக்காலம்
இன்று + நாள் = இன்றைநாள் } அலவழி

அன்று + கூலி = அறறைக்கூலி
இன்று + நலம் = இன்றைநலம் } வேற்றுமை

64. சில மென்றொடர்க் குற்றிய லுகரங்கள் வருமொழி நோக்காது, ஒற்றை, இரட்டை எனத் தனி மொழியாக ஐகாரச்சாரியை பெறும்.

சில வேற்றுமை யுருபுகளின் பின் வல்லினம் புணரிதல்.

65 இரண்டாம் வேற்றுமை விரியின் பின்னும், ஏழாம் வேற்றுமை விரியின் பின்னும் வல்லினம் மகும்.

(உ-ம) அவனைக் கண்டான், அவனுக்குக் கொடுத்தான்.

* கு. ஐயீற்றுடைக் குற்றுகரமு முளவே.

66. ஒடு, ஒடு, அது, உடைய என்னும் வேற்றுமை யுருபுகளின் பின் வலிமிகாது.

(உ-ம்.) அவனோடு சென்றான், அவனோடு போனான்.

அவனது துணி, அவனுடைய பொருள்.

முற்றியலுநாவீற்றுச் சில பண்படிகளின் புணர்ச்சி.

67. சிறு என்னும் பண்படியின்பின் வலிமிகாது.

(உ-ம்.) சிறகுதிரை சிறுதருப்பு

சிறுசங்கு சிறுபூனை.

68. சிறு, வெறு, குறு, நடு, புது என்னும் பண்படிகளின் பின் உயிர்வந்தால் உகரமேறிய மெய்யிரட்டும்.

(உ-ம்.) சிறு + அப்பன் = சிற்றப்பன் நடு + ஆறு = நட்டாறு

வெறு + ஹலை = வெற்றிலை புது + ஊர் = புத்தூர்

குறு + உயிர் = குற்றயிர் புது + ஓடு = புத்தோடு

69. பெரு, அரு, கரு என்னும் பண்படிகளின் பின் உயிர்வந்தால் முதல் நீண்டேவரும்.

(உ-ம்.) பெரு + ஆசை = பேராசை. பெரு + ஊர் = பேரூர்.

அரு + உயிர் = ஆருயிர். அரு + அமுது = ஆரமுது.

கரு + ஆடு = காராடு. கரு + ஆ = காரா.

70. குறு, வெறு, நெடு, பெரு, கரு, அரு என்னும் பண்படிகளின் பின் வல்லினம் வந்தால் இன நெழுத்துத்தோன்றும்.

(உ-ம்.) குறு + கை = குறுங்கை. வெறு + பொய் = வெறுங் பொய். நெடு + தூண் = நெடுந்தூண். பெரு + பேச்சு = பெரும்

டேச்சு. கரு + குதிரை = கருங்குதிரை. அரு + பொருள் = அருள்.
பொருள்.

71. தனை, அளவு என்னும் பண்புப்பெயரின்பின் வலிமிசாது.

(உ-ம்.) அத்தனைடேச்சு, அவ்வளவுடேச்சு.

சில மரப்பெயரின்பின் வல்லினம் புணரீதல்.

72. உயிர்த்துச்சில மரப்பெயரின் பின் வலிவந்தால் இனவெழுத்துத்தோன்றும்.

(உ-ம்.) மர + காய் = மரகாய். விளா + காய் = விளாங்காய்.

73. ஐகர ஈற்றுச் சில மரப்பெயர்க்கு ஐகெட்டு அம்முச்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) எலும்ச்சை + காய் = எலும்பிச்சங்காய்.

74. இகர உகரங்கிலையும் லகரத்தையும் ஈற்றிலுள்ள மரப்பெயரின் பின்னும் அம்முச்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) புளி + காய் = புளியங்காய்

புள்கு + கால = புள்கங்காய்

ஆல் + காய் = ஆலங்காய்

இடைச்சொற்களின்பின் வல்லினம் புணரீதல்.

75. ஏ-ஒ என்னும் இடைச்சொற்களின் பின்னும், அம்ம-அம்மா-மியா-என்னும் இடைச்சொற்களின் பின்னும் வல்லினம் இயல்பாம். *

(உ-ம்.) அவனே கண்டான், அவனே சென்றான், அம்ம கொற்றா, அம்மாபெரிது, கேண்மியா தேவா.

* து. இடைச்சொல் லேயோ முன்வரின் இயல்பே.

76. சாரியை இடைச்சொல்லின் னகரம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் வல்லினம் வரின் திரியாது இயல்பாம்.

(உ-ம்.) ஆள் கன்று, வண்டின்கால்.

77. படி என்னும் இடைச்சொல் வினைச்சொல்லை அடுத்துவரும்போது வலிமிகாது. சுட்டையும், வினாவையும் அடுத்துவரும்போது மிகுந்தும், மிகாமலும் வரும.

(உ-ம்.)

வரும்படி + சொன்னார் = வருட்படிசொன்னார்

அப்படி + செய்தார் = அப்படிச்செய்தார்

அப்படி + செய்தான் = அப்படிச்செய்தான்

எப்படி + செய்தான் = எப்படிச்செய்தான்

எப்படி + செய்தான் = எப்படிச்செய்தான்

உரிச்சொற்களின் பின் வல்லினம் புணர்ந்தல்.

78. உரிச்சொற்களின் பின் வல்லினம்வரின் மிகுந்தும் இயல்பாயும் இனவெழுத்துத்தோன்றியும் புணரும்.

(உ-ம்.) கடிக்கமலம், ஈனிபேதை, தடந்தோள்.

னகரனகர வீற்றுப் புணர்ச்சி.

79. வேற்றுமையில் வல்லினம்வந்தால் நிலைமொழியீற்றிலுள்ள னகரனகரங்களடக்கா றகரங்களாக கத்திரியும். அவ்வழியில் இயல்பாம்.

வேற்றுமை,

அல்வழி.

(உ-ம்.) மட்கூடம்.

மன்குறிது.

பொந்தானை.

பொன்சிறந்தது.

80. ணகர னகரங்கள் பண்புத்தொகையிலும், உவமைத் தொகையிலும் திரிந்துவரும்.

(உ-ம்.) கட்பொறி, பொற்காதி-பண்புத்தொகை.
பட்சொல், பொற்குணங்கு-உவமைத்தொகை.

81. ணகர னகரங்கள் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும், ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் திரியாமல் இப்பலாம்.

(உ-ம்.) மடகொடுத்தான், பொன்கொடுத்தான்.
விண்பறந்தது, கான்புகுந்தது.

82. ணகர னகரங்கள் மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் இருவழியிலும் இயல்பாம்.

அல்வழி வேற்றுமை.

(உ-ம்.) மண் மாண்டது மண்மலை
மண் வலிது மண்வன்மை
பொன் மாண்டது பொன்மலை
பொன் வலிது பொன்வன்மை.

83. ணகர னகரங்களுக்குப் பின் நகரம் வந்தால் இருவழியிலும் அந்தத்தகரம் ணகரத்துக்குப்பின் டகரமாகவும், னகரத்திற்குப்பின் நகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) மண்டிது மட்டுண்
பொன்றிது பொற்றூண்

84. ணகர னகரங்களின்பின் நகரம்வந்தால், இருவழியும் அந்த நகரம் ணகரத்திற்குப்பின் ணகரமாகவும் னகரத்திற்குப்பின் னகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) மண்ணீண்டது—மண்ணீட்சி.

பொண்ணீண்டது—பொண்ணீட்சி.

85. தனிக்குறிலைச்சாராத ணகரமும், னகரமும் வருமொழிமுதல் நகரம் திரியும்போது இருவழியும் கெடும்.

(உ - ம்.)

தூண்	+ நன்று	= தூணன்று	} அல்வழி.
பசுமண்	+ நன்று	= பசுமணன்று	
கோள்	+ நல்லன்	= கோளல்லன்	
பசும்பொன்	+ நன்று	= பசும்பொனன்று	
ஊண்	+ நலம்	= ஊணலம்	} வேற்றுமை.
பசுமண்	+ நலம்	= பசுமணலம்	
மாள்	+ நலம்	= மாளலம்	
பசும்பொன்	+ நலம்	= பசும்பொனலம்	

86. வேற்றுமையில் வல்லினம் வந்தால் நிலைமொழியீற்றிலுள்ள லகர ளகரங்கள் நகர னகரங்களாகத்திரியும். எழுவாய்த்தொடரிலும், உம்மைத்தொகையிலும் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) கற்குடம் கால்குறிது கால்கை
முக்குறை நாள்சிறிது பொருள்புகழ்.

லகர ளகரவீற்றுப் புணர்ச்சி.

87. லகர ளகரங்கள் பண்புத்தொகையிலும், உவமைத்தொகையிலும் வல்லினம்வரின் லகரம் நகரமாகவும் ளகரம் டகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) வேற்படை, வாட்படை. பண்புத்தொகை.
வேற்கண், வாட்கண். உவமைத்தொகை.

88. லகர ளகரங்கள் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும், மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகையிலும் திரியாமல் இயல்பாகும்.

(உ-ம்.) பால்சூடித்தான், பொருள்பெற்றான்-இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை கால் சூதித்தோடினான், வான்போழ் நதிட்டான்-மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை.

89. தனிக்குறிலைச்சார்ந்த லகர ளகரங்கள் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் திரிந்தேவரும்.

(உ-ம்.) கற் கடித்தான், கட் குடித்தான்.

90. லகர, ளகரங்களின் பின்வரும் தகரம் இருவழியிலும் லகரத்தின்பின் றகரமாகவும், ளகரத்தின்பின் ளகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) கழறிது - கற்றீமை. முட்டிது - முட்டிமை.

91. லகர ளகரங்களின் பின்வரும் நகரம் இருவழியிலும் லகரத்தின் பின் னகரமாகவும், ளகரத்தின் பின் னகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) வில் - வின்னீண்டது, வின்னீட்சி.

புள் - புண்ணீண்டது, புண்ணீட்சி.

92. லகர ளகரங்களின் பின் மெல்லினம் வரின் இருவழியிலும் லகரம் னகரமாகவும், ளகரம் னகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) கல் - கன்னீண்டது, கன்னீட்சி.

புள் - புண்ணீண்டது, புண்ணீட்சி.

93. லகர ளகரங்களின் பின் இடையினம் வரின் இருவழியிலும் இறுதி லகர ளகரங்கள் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) கஸ் வலித-கலவன்மை, முள்வலித-முள்வன்மை.

94. அல்வழியில் வருமொழித் தகரம், றகர டகரங்களாகத்திரியும்போது நிலைமொழியிற்றுத் தனிக் குறிலைச் சேராத லகர ளகரங்கள் கெடும்.

(உ-ம்.) தோன்றல் + தியன் = தோன்ற தியன்
வேள் + தியன் = வே டியன்.

95. வேற்றுமையிலும் அல்வழியிலும் வருமொழி முதல்நகரம், னகரமாகவும், ணகரமாகவும், திரியும் போது, நிலைமொழியிற்றுத் தனிக்குறிலைச் சேராத லகர ளகரங்கள் கெடும்.

(உ - ம்.)

தோன்றல்	+ நல்லன் = தோன்ற நல்லன்	} அல்வழி.
வேள்	+ நல்லன் = வேண் ஸ்லன்	
செங்கோல்	+ நன்மை = செங்கோன்ன்மை	} வேற்றுமை.
வேள்	+ நன்மை = வேண்ன்மை	

வகரவீற்றுப் புணர்ச்சி.

96. அவ், இவ்-என்னும் அஃறிணைப் பலவீன்பாற் படர்க்கைப் பெயர்களின் ஈற்று வகரம் அல்வழியில் வல்லினம் வரின் ஆய்தமாகத் திரியும்.

(உ-ம்.) அவ் - அஃகடியன். இவ் - இஃகடியன்.

மகர வீற்றுப்புணர்ச்சி.

97. மகரத்தின் பின் வல்லினம் வரின் வேற்றுமையிலும், பண்புத் தொகையிலும், உவமைத் தொகையிலும், மகரம் கெட்டு வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) மரக்கொம்பு, வட்டக்கல், கமலக்கண்.

98. மசரத்தின் பின் வல்லினம் வரின் எழுவாய்த் தொடரிலும், உம்மைத்தொகையிலும், செய்யுமென் பெயரெச்சத் தொடரிலும், வினைமுற்றுத் தொடரிலும், இடைசொற் றொடரிலும் மகரமானது வரும் வல்லினத்திற்கு இனமாகத்திரியும்.

(உ-ம்.) மரங்குறிது, பணங்காசு, உண்ணஞ்சோறு, உண டோஞ்சோறு, சாத்தனுங் கொற்றனும்.

99. மகரம் பகரத்தின் பின் திரியாது இயல்பாம்.

(உ-ம்.) மரம் பெரிது, நாம் போனோம்.

100. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும், ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் மகரம் கெடாமல் வரும் வல்லினத்துக்கு இனமாகத் திரியும்.

(உ-ம்.) தவஞ்செய்தான், நிலங்கிடந்தான்.

101. மகரத்தின்பின் மெல்லினம்வரின் நிலை மொழிமகரம் இருவழியிலும் கெடும்.

(உ-ம்.) மரநீண்டது, மரநீளம்.

102. மகரத்தின்பின் உயிரும் இடையினமும் வரின், வேற்றுமையிலும், பண்புத்தொகையிலும், உவமைத்தொகையிலும், இறுதி மகரம் கெடும்.

(உ-ம்.) மரவடி, மரவேர், வட்டவாழி, வட்டவடிவம், பவளவிதழ், பவளவாய்.

103. மகரத்தின்பின் உயிரும் இடையினமும் வந்தால் எழுவாய்த் தொடரிலும், உம்மைத்தொகையி

லும், பெயரெச்சத்தொடரிலும், வினைமுற்றுத்தொடரிலும், இடைச்சொற் றொடரிலும் இறுதி மகரம் கெடாது.

(உ-ம்.) மர மழுகுது, மரம் வலிது, வலிநிடம், நிலம் வாளம். உண்ணுமூண், ஆளும்வளவன். உண்டனமடியோம். உண்டனம் யாம். அரசனு மமைச்சனும், புலியும் யானையும்.

104. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும், ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகையிலும் உயிரும், இடையினமும் வந்தால் மகரம் கெடாது.

(உ-ம்.) மரணமடைந்தான், மரம்பெட்டினான்.
மாயவரமோடினான், மாயவரம் வாழ்கிறான்.

பயிற்சி - 56.

1. இயல்புப் புணர்ச்சிக்கு இரண்டுதாரண மெழுதுக. 2. தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் விகாரங்கள் வருவதற்கு தனித்தனி ஒவ்வோ ருதாரண மெழுதுக. 3. தோன்றல் முதலிய மூன்று விகாரங்களும் ஒரே தொடரில் வருவதற்கு உதாரணம் எழுதுக. 4. யகர உடம்படுமெய் வருவதற்கு மூன்றுதாரண மெழுதுக. 5. வகர உடம்படு மெய் எப்போது தோன்றும்? உதாரண மென்னை? 6. எந்த உயிரின்பின் உயிர்வந்தால் யகரமாவது வகரமாவது உடம்படு மெய்யாகவரும்? அடியில் வரும்புணர்ச்சி விகாரங்களுக்கு விதி கூறுக:—அவ்வாலயம், அந்நாள், அக்குடம், எவ்வூர், காடாண்டான், சம்புவே என்னபுத்தி, கதவில்லை, பசுவொன்று, காட்டுக்குதினா, காடு புகுந்தான், மாட்டுக் குளம்பு. 7. சிற்றன்னை, பேராறு, சிறுகண்யானை, சினைநாள், கைம்மா, இவற்றின் இயல்பு விகாரங்களுக்கு விதி என்னை? படிக்கக் கொடுத்தான், எடுத்துத்

த்தான், இர்தக்காடு - இறவகளில் வல்வினம் மிகுந்ததற்கு விதி என்ன? 8. குறிரை+கால், சாரை+பாம்பு, மார்கழி+திங்கள், பொய+சாட்டு, போய்+கண்டான், எரித்து+பார்த்தான், கொக்கு+திரள், மெல்ல+பேர, காணு+காட்சி, விடா+கடன்காரன், மரத்தை+பார்த்தான், மனம்+குறை, குறு+தான், அரு+குணம், கரு+குறிகர, இருப்பு+பாணை, கரும்பு+கோல், மா+கனி - இவை எவ்வாறு புணரும்? விதியும் கூறுக. கல்+இல்லை, கால்+ஒடிந்தது, மண்+பாண்டம், கல்+சட்டி, கல்+சிறிது, முள்+குறை, வெர்+ஓய். நூல்+முகம், பொன்+நூல், நல்+நூல், பண்+தன்று, நாண்+கைந்தது, தோன்மல்+தீபன், வேர்+தீபன், மரம்+பேழை, மரம்+குடம், டட்டம்+மணை, மனம்+தளர்ந்தது, மனம்+உடைந்தது-இவை எவ்வாறு புணரும்? விதியும் கூறுக.

எண்ணுப் பெயர்ப் புணரீச்சி.

105. ஒன்று என்னும் எண் வருமொழியோடு புணரும்போது ஈற்றாயிர் மெய்சொட்டு, னகரம் ரகரமாய் அதன்மேல் உகரச்சாரியை வரும்.

(உ-ம்.) ஒன்று+குதிரை=ஒருகுதிரை, ஒருநாள்.

106. ஒரு என்னும் விகாரப்பட்டஎண்ணுப்பெயர் வருமொழி உயிராயின், முதல்கீண்டு உகரம்கெடும்.

(உ-ம்.) ஒரு+ஆயிரம்=ஓராயிரம், ஓரம்பு.

107. இரண்டு-உகரவுயிரும் ரகர ஒற்றுமேநின்று மந்தைய எழுத்தெல்லாங்கெட உகரச்சாரியைப் பெறும்.

(உ-ம்.) இரண்டு+குதிரை=இருகுதிரை, இருநாள்.

108. இரு என்னும் விகாரப்பட்ட எண்ணுப்பெயர் உயிர்வரின் முதல்நீண்டு உகரச்சாரிடைகெடும்.

(உ-ம்.) இரு+ஆயிரம்=ஈராயிரம்; ஈருயிர்.

109. மூன்று-உயிர்வரின் ஈற்றுயிர்மெய்யும், நகரமுங் கெடுதலும், மெய்வரின் முதல்குறுகி ஈறுகெட்டு நகரம் வருகிற மெய்யாகத் திரிதலுமாம்.

(உ-ம்.) மூவாயிரம், முக்கலம், முந்நாழி, முவ்வட்டி.

110. நான்கு - ஈறுகெட்டு நகரம் லகரமாகவும், றகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) நான்கு+ஆயிரம்=நாலாயிரம்; நாற்பது.

111. ஐந்து - ஈறுகெட்டு நகரம் வருகிற மெய்யாதலும், அதற்கினமாதலும், கெடுதலுமாம்.

(உ-ம்.) ஐந்து+மூன்று=ஐமமூன்று ஐங்கலம், ஐயாயிரம்.

112. ஆறு - குறுகலும் இயல்புமாம்.

(உ-ம்.) ஆறு+பத்து=அறுபது, ஆறுயிரம்.

113. ஏழு- உயிர்வரின் ஈற்றுக்கரங் கெடுதலும், மெய்வரின் முதல் குறுக்கமும் குறுகாமையுமாம்.

(உ-ம்.) ஏழு+ஆயிரம்=ஏழாயிரம், ஏழு+பத்து=ஏழுபது, ஏழு+பணம்=ஏழுபணம்.

114. எட்டு-உயிரும்மெய்யும்முதலாகியஎண்ணுப்பெயர்கள் வந்தால் ஈறுகெட்டு, டகரம் ணகரமாம். மற்றைய மெய்ம் முதற் பெயரும் உயிர் முதற் பெயரும் வந்தால் வழக்கத்தி லியல்பாம்.

(உ-ம்.) எட்டு + ஆயிரம் = எண்ணாயிரம். எட்டு + நூறு = எண்ணூறு. எட்டு + குதிரை = எட்டுக்குதிரை. எட்டிலை.

115. பத்தின்பின் இரண்டு வந்தால் ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டுத் தகரவொற்று என்கரமாகும்.

(உ-ம்.) பத்து + இரண்டு = பன்னிரண்டு.

116. பத்தின்பின் ஒன்று, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு இவ்வேழெண்களும், ஆயிரமும் வந்தால் உம்மைத் தொகையில் ஈற்றுயிர் மெய்கெட்டு இன்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) பத்து + ஒன்று = பதினொன்று, பதினமூன்று, பதினான்கு, பதினைந்து, பதினாறு, பதினேழு, பதினெட்டு, பதினாயிரம்.

117. பத்தின்பின் ஒன்று முதலாகிய எண்களும், ஆயிரமும் வந்தால், பண்புத் தொகையில் ஈற்றுயிர் மெய்கெட்டு இற்றுச்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) பத்து + ஒன்று = பதிறொன்று. பதிற்றுமூன்று, பதிற்று நான்கு, பதிற்றுயிரம்.

118. இரண்டு முதல் எட்டிற்குரிய எண்களின்பின் பத்தென்னும் எண்வந்தால், பத்தின் இடையில் நின்ற தகராங் கெடும்.

(உ-ம்.) இரண்டு + பத்து = இருபது, முப்பது, நாற்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது, எண்பது.

119. இருபது முதல் என்பதீராகிய எண்களின் பின் ஒன்றுமுதல் ஒன்பதெண்ணும், அதையடுத்த பிறபெயரும் வந்தால், நிலைமொழி யீற்றுக்கு அயலில் தகர வொற்றுத் தோன்றும்.

(உ-ம.) இருபது + இரண்டு = இருபத்திரண்டு, முட்பத்து நான்கு, அறுபத்தேழரை, என்பத்தொன்பது பாய்.

120. இருபது முதல் என்பதீராகிய எண்களின் பின்னும், ஒன்பதின் பின்னும் ஆயிரம் வந்தால், இடையில் இன்சாரியை தோன்றும்

(உ-ம.) இருபது + ஆயிரம் = இருபத்தியிரம், அறுபதினாயிரம், என்பத்தினாயிரம், ஒன்பத்தினாயிரம்.

121. ஒன்பதை ஒழித்து ஒன்றுமுதல் பத்தீராகிய ஒன்பதெண்களும் இரட்டித்து வந்தால் நிலைமொழியின் முதலெழுத்தல்லாதவைக ளெல்லாங்கெட, வருமொழி உயிர் முதன் மொழியாயின் வகரமும், மெய்ம்முதன் மொழியாயின் வந்தமெய்யும் மிகும்

(உ-ம.) ஒன்று + ஒன்று = ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, மும்மூன்று, நன்னான்கு, ஐவ்வந்து, அவ்வாறு, எவ்வேழு, எவ்வேட்டு, பப்பத்து.

122. ஒன்பது என்னும் எண்ணின்பின் பத்து வந்தால், பதுசெட்டு எனகரம் ணசரமாய் முதலிலிருக்கும் ஒகரம் தகர ஒற்றிலேறி வருமொழியாகிய பத்து, நூறாகத் திரியும்.

(உ-ம.) ஒன்பது + பத்து = தொண்ணூறு.

123. ஒன்பதின்பின் நூறு வந்தால் பதுகெட்டு, எனகரம் எனகரமாய் நிலைமொழி ஓகரம் தகரவொற்றி லேறி, வருமொழி ஆயிரமாகத் திரியும்.

(உ-ம்.) ஒன்பது + நூறு = தொள்ளாயிரம். இக்காலத்தில் தொள்ளாயிரம் என வழங்குகிறது.

124. உயர்ந்த எண்ணின்பின் தாழ்ந்த எண்வந்தால் ஏகாரச் சாரியை வரும்.

(உ-ம்.) ஒன்று + கால் = ஒன்றேகால், இரண்டே முக்கால், கலனே குறுணி.

125. ஒன்று முதலாகிய எண்களின்பின் அரை என்னும் எண்வந்தால் சாரியை பெறுது.

(உ-ம்.) இரண்டு + அரை = இரண்டரை, ஏழரை.

தீசைப் பெயர்ப் புணர்ச்சி.

126. வடக்கு என்பது மேற்குக் கிழக்குப்பெயர்களோடும், பிறபெயரோடும், புணரும்போது நிலைமொழி யீற்றையிர்மெய்யும் ககரவொற்றுங் கெடும்.

(உ-ம்.) வடமேற்கு, வடகிழக்கு, வடமலை, வடநாடு.

127. கிழக்கு என்பதனோடு பிறபெயர் புணரின் ஈற்றையிர் மெய்யுங் ககரவொற்றுங் கெட்டு முதல் நீளும்.

(உ-ம்.) கிழக்கு + கடல் = கீழ்கடல், கீழ்பாஸ், கீழூர்.

128. தெற்கு என்பதனோடு மேற்கு, கிழக்குகளும், பிறபெயரும் புணர்ந்தால் நிலைமொழி யீற்றுயிர் மெய்கெட்டு றகரம் னகரமாகும்.

(உ-ம.) தெற்கு + மேற்கு = தென்மேற்கு, தென்கிழக்கு, தென்னாடு, தென்மொழி.

129. மேற்கு என்பதனோடு பிறபெயர்கள் புணரும்போது நிலைமொழியீறு கெட்டு றகரம் லகரமாதலும் இயல்புமாம்.

பயிற்சி-57.

ஒருகுருவி, ஓராள், ஈராயிரம், முக்கலம், நாற்பது, ஐம் மூன்று, அறுபது, எழுபது, எண்ணூறு, பன்னிரண்டு, பதினாறு, என்பது, ஒவ்வொன்று, நந்நான்கு, பப்பத்து, தொண்ணூறு, தொள்ளாயிரம், இரண்டேழுக்கால், வடமேற்கு, கீழ்கடல், மேலூர்—இவைகளைப் பிரித்துக் காட்டிப் புணர்ச்சிக்கு விதியு மெழுதக.

வடமொழிப் புணர்ச்சி.

130. தமிழில்வந்து வழங்கும் வடமொழிச் சந்திகள் மூன்று வகைப்படும்.

131. அவை:—திர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி.

132. திர்க்கசந்தியாவது வடமொழிகளாகிய நிலைமொழி வருமொழிகளின் ஈற்றிலும் முதலிலும் உள்ள உயிரெழுத்துகள் கெட்டு இடையில் ஆ, ஈ, ஊக்களில் ஒன்று தோன்றுவதாம்.

அ, ஆ வுன்பின் அ, ஆ வந்தால் இரண்டுங்கெட்டு ஆ-
தோன்றும்.

(உ-ம்.) குண + அகுணம் = குணகுணம்
மகர + ஆலயம் = மகராலயம்
கங்கா + அமிர்தம் = கங்காமிர்தம்
சதா + ஆனந்தம் = சதானந்தம்

இ, ஈ யுன்பின் இ, ஈ வந்தால் இரண்டுங் கெட்டு
ஈ தோன்றும்.

(உ-ம்.) கரி + இந்திரன் = கரிந்திரன் (யானைக்கரசன்)
கிரி + ஈசன் = கிரீசன் (பலைக்கரசன்)
மகி + இந்திரன் = மகீந்திரன் (பூமிக்கரசன்)
கௌரீ + ஈசன் = கௌரீசன் (பார்வதிநாயகன்)

உ, ஊ வுன்பின் உ, ஊ வந்தால் இரண்டுங் கெட்டு ஊ
தோன்றும்.

(உ-ம்.)

குரு + உபதேசம் = குருபதேசம்

குரு + ஊகை = குருகை (குருவின் கோரிக்கை)

வதூ + உபதேசம் = வதூபதேசம் (பெண்ணின் உபதேசம்)

வதூ + ஊகை = வதூகை (பெண்ணின் கோரிக்கை)

133. குணசந்தியாவது நிலைமொழியீற்றுஉயிரும்,
வருமொழிமுதல் உயிருங்கெட்டு இடையில் ஏ, ஒ
க்களில் ஒன்று தோன்றுவதாம்.

அ, ஆ வுன்பின் இ, ஈ வந்தால் இரண்டுங் கெட்டு ஏ
தோன்றும்.

(உ-ம்.) நர + இந்திரன் = நரேந்திரன்

நர + ஈசுவரன் = நரேசுவரன்

தரர + இந்திரன் = தரேந்திரன் (பூமிக்கரசன்)

உமா + ஈசன் = உமேசன் (பார்வதிநாயகன்)

அ, ஆ வுன்பின் உ, ஊ வந்தால் இரண்டுங்கெட்டு ஒ
தோன்றும்.

(உ-ம்.) சுத்த + உதகம் = சுத்தீதாதகம்

ஞான + ஊர்ச்சிதன் = ஞானோர்ச்சிதன்

தயா + உற்பத்தி = தயோற்பத்தி

தயா + ஊர்ச்சிதன் = தயோர்ச்சிதன்

134. விருத்தி சந்தியாவது நிலைமொழி வருமொ
ழிகளின் ஈற்றிலும் முதலிலுமுள்ள உயிரெழுத்துக்
கள் கெட்டு, இடையில் ஐ, ஒள க்களில் ஒன்று
தோன்றுவது.

அ, ஆ யுன்பின் ஏ, ஐ வந்தால் இரண்டுங்கெட்டு ஐ
தோன்றும்.

(உ-ம்.) குண + ஏகன் = குணைகன் (குணங்களில் முக்கியன்)

குண + ஐசுவரியம் = குணைசுவரியம்

தரா + ஏகவீரன் = தரைகவீரன்

மகா + ஐசுவரியம் = மகைசுவரியம்.

அ, ஆ யுன்பின் ஒ, ஓள வந்தால் இரண்டுங் கெட்டு
ஓள தோன்றும்.

(உ-ம்.) வன + ஓடதி = வனௌடதி (வனமுலிகை)

வன + ஓளடதம் = வனௌடதம்

மகா + ஓடதி = மகௌடதி

தேவதா + ஓளடதம் = தேவதௌடதம்.

தந்திதாந்தம்.

135. விஷ்ணுவைத் தொழுவுவானை வைஷ்ணவன்
என்றும், சிவனைத் தொழுவுவானைச் சைவன் என்றும்,
சனகன் புத்திரியைச் சானகி என்றும், திருபதன்புத்
திரியைத் திரோபதை என்றும், தசரதன்புத்திரனைத்
தசரதி என்றும், பகவான் சரித்திரத்தைப் பாகவதம்
என்றும் வழங்கும். இவைபோன்ற மொழிகளை வட
நூலார் தந்திதாந்தம் என்று சொல்வார்.

136. ஆகார ஈற்று வடமொழிப்பெயர் தமிழில்
பெரும்பாலும் ஐசாரமாகத் திரியும்.

(உ-ம்.) சீதா—சீதை. தயா—தயை.

மாலா—மலை கலா—கலை.

137. ஜகரம் மொழிக்கு முதலில் சகரமாகவும்,
நடுவில் சகரமாகவும், யகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) சலம், விசயம், புயம்.

138. ஷகரம் மொழிக்கு முதலில் சகரமாகவும்
இடையில் டகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) சட்டி, விடயம்.

139. கூகரம் இரண்டு ககரமாகவும், டகர சகர
ங்களாகவும், இரண்டு சகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) சாக்கி, சாட்சி, பிச்சை.

140. ஸகரம் தகரமாகத் திரியும்.

(உ-ம்.) மாதம்.

141. ஹ மொழிக்கு முதலில் அகரமாகவும நடுவில் ககரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்) அரசன், மோகம்.

பயிற்சி - 58.

1. தீர்க்க சந்தியில் எந்தெந்த உயிரெழுத்துக்கள் இடையில் தோன்றும்? உதாரணம் காட்டுக. 2. ஏகாரமும், ஓகாரமும் தோன்றப் புணருவது என்ன வடமொழிச் சந்தியாம்? 3. விருத்தி சந்தியை அறிவ தெப்படி? 4. தத்திதாந்த மொழி ஐந்து எழுதுக. 5. ஆகார வீற்று வடமொழிப் பெயர்கள் எவ்வாறு திரியும்? 6. ஜ, ஷ, ஷ், ஸ, ஹ என்னும் வடமொழி எழுத்துக்கள் எந்தத் தமிழ் எழுத்துகளாகத் திரியும்?

முற்றிற்று.

